GLIGOR HAŞA

DE TOATE DESPRE (NE)TOŢI

Fa... bule, Pa... rodii,
Ş... lagărele străzii, Epi... grame,
Pamflete, cu O... poziţie ciudată

Editura „Polidava" - Deva

Gligor Haşa

DE TOATE DESPRE (NE)TOȚI

Fa... bule, Pa... rodii,
Ş... lagărele străzii, Epi... grame,
Pamflete, cu O... poziție ciudată

Editura „Polidava" - Deva

Tehnoredactare: Ovidiu Mareş şi Gabriel Căprăroiu
Copertă: Gabriel Căprăroiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
HAŞA, GLIGOR
De toate despre (ne) toți: fa...bule, pa...rodii, ş...lagărele străzii, epi...grame, pamflete/ Gligor Haşa - Deva: Polidava, 2006
ISBN (10) 973-7954-40-8; ISBN (13) 978-973-7954-40-4

821.135.1-193.2

Caricaturile, cu mici excepţii, sunt preluate din catalogul expoziţiei internaţionale de caricatură HUMO DEVA prin amabilitatea domnului Horia Crişan

Comentarea lor aparţine autorului

Se dedică primarului Devei, Mircia Muntean, liberal prin înaintaşi, militant prin crezuri, harnic şi întreprinzător prin moştenire genetică. Omagiul şi recunoştinţa autorului pentru suportul material fără de care această carte inedită ar fi rămas între paginile revistei „Ghimpele - serie nouă".

Autorul

Mottouri:

„Dacă nasul Cleopatrei ar fi fost mai scurt, toată fața lumii ar fi fost schimbată."

Blaise Pascal

„Cizmarule, nu mai sus de sandală!"

Plinius cel Bătrân

„Nomina stultorum, Ubique locorum" („Numele proştilor peste tot locul!")

„Nu sunt vremurile sub om, ci bietul om sub vremuri"

Miron Costin

Nota bene!

Textele, fără excepție, au un caracter pamfletar şi sunt specii literare (parodii, fabule, pamflete, epigrame, cântece de lume) de atitudine socială ce nu pot fi încadrate la calomnie. Personajele numite sau sugerate, acceptând să devină persoane publice, trebuie să-şi asume riscul de a deveni personaje literare.

Autorul

SUMAR

PARODII DE-A GREAŢA ŞI RÂSU-PLÂNSU

1. Şuviţa lui Băsescu
2. Samsoniada (după „Scrisoarea V")
3. Se zvonise prin ziare (după „Lordul John")
5. Cântec popesc în argou ţigănesc (după Cezar Baltag)
6. Întrebări (după Ana Blandiana)
7. Băsescu către popor (după G. Coşbuc)
8. Iubito!, haidem să brăzădm oceanul! (după Radu Cârneci)
9. Adio la Cotroceni (după Gr. Alexandrescu)
10. Templul din Dămăroaia (de Gligor Haşa)
11. Lupul moralist sau Iliescu democrat (după Al. Donici)
12. Lupul şi lupanul sau Ion şi Adrianul (după Al. Donici)
13. Vulpea şi măgarul (după Al. Donici)
14. Catârul cu clopoţei (după Al. Donici)
15. Boul şi viţelul (după Gr. Alexandrescu)
16. Cea din urmă noapte a lui Năstase la Palatul Victoria (după D. Bolintineanu)
17. Muma lui Adrian cel Mare (după D. Bolintineanu)
18. Viţelul (după Esenin şi Marin Sorescu)
19. Scrisoarea lui Geoană către socialiştii europeni (după G. Coşbuc)
20. Splen (după Charles Baudelaire şi Marin Sorescu)
21. Plângerea parlamentarului conservator (după Gr. Alexandrescu)
22. Profesiunea de credinţă a parlamentarului P.S.D. (după Gr. Alexandrescu)
23. Ursul şi vulpea (după Gr. Alexandrescu)
24. Trădătorii şi prădătorii de ţară
25. Blestem arghezian pentru politicieni (G. Haşa)
26. Calul Troian (după Mihai Eminescu)

27. Pesedistul spăşit (după D. Bolintineanu)
28. Monica, deputăţica, îşi arată „bucăţica" (G. Haşa)
29. Vestitorii toamnei (după G. Coşbuc)
30. Nu te-ai priceput (după G. Coşbuc)
31. Gâlgâie terasele (după Damian Ureche)
32. Băsu... Hassan (după G. Coşbuc)
33. Iarna la... P.S.D. (după „Iarna pe uliţă")
34. Cântec de matroz (după G. Coşbuc)
35. Fatma sau Ionica Bucăţica (după G. Coşbuc)
36. Băsu şi Tăricele admiră buricele
37. Secuii şi românii (după „Dunărea şi Oltul" de G. Coşbuc)
38. Cică nişte cronicari (după Hurmuz)
39. Punere în temă (G. Haşa)

FA... BULE

40. Boul şi viţelul sau P.S.D.-ul şi P.S.M.-ul (după Gr. Alexandrescu)
41. Cum s-a născut, la Cotroceni, fabula (după Al. Donici)
42. Fabulaţie nu stabulaţie despre Văcărei (G. Haşa)
43. Cotrocenii sau Parnasul (după Al. Donici)
44. Mielul murind sau lamentaţie la Cotroceni (după Gr. Alexandrescu)
45. Câinele şi căţelul sau PSD-ul şi egalitatea (după Gr. Alexandrescu)
46. Ţiganul împărat (G. Haşa)
47. Restructurare (G. Haşa)
48. Milka şi Fulga (contrafabulă de G. Haşa)
49. Măgarul răsfăţat (G. Haşa)
50. Porcul... pur (şi simplu) (G. Haşa)
51. Baladă oaţă (G. Haşa)
52. Cloaca politică (punere în temă) (G. Haşa)

CÂNTECELE STRĂZII

53. Scrisoare către muica
54. Gâlgâie oraşul (parodie după D. Ureche)
55. Ce te ții aşa măreață...
56. Mărie, dragă Mărie...
57. Auzit-ați auzit...
58. Fata mamii, ce-ai vrea tu...
59. Zece vajnici colonei (după „Zece negri mititei"
60. Zece jalnici colonei
61. A venit aseară mama
62. Boc, boc, cioc la uşa morii...
63. În grădina lui Ion
64. Ş-aseară ți-am luat cercei...
65. Scrisoare către domnul judecător
66. Măi femeie, măi nevastă
67. Cântec de poetesă părăsită
68. Cântec Xenofob
69. Balada lui Miron Cosma
70. Stăvileşte, Doamne, deştărarea!
71. M-a făcut muica oltean (cântec de năpârlire)

CA (TRENUL) ÎN EPI (GRAME)

72. Ca (trenul) în Epi (grame)
73. D'ale județului în dedicații
74. Râs - Plâns = baligă de mânz
75. Ghici ghicitoarea mea!
76. Ticurisme

PAMFLETE DE-A GREAȚA POLITICA

77. Doamne, ce neam prost suntem!
78. Calibalismul românesc, învățăturile biblice şi căderea în istorie
79. Frundo fără țară
80. Lehamitea şi greața
81. Ca în Evul Mediu s-au înmulțit şarlatanii...
82. Mulți preoți ortodocşi, şarlatani notorii...
83. Hienele şi hoitul țării
84. Perle scoase pe gura unui parlamentar hunedorean
85. Repetat atentat de viol asupra limbii române
86. Oficiali neşcoliți, reciclați, dar, jenant, needucaţi
87. De-a proştii şi cvardiştii
88. Portret de cabotin şi farsior
89. I-au copt-o!
90. 15.000 de specialiste
91. Fata moşului şi fata babei
92. Era cât p'aci s-avem anticipate
93. S(portofel) sau „Ruşine, ruşine, ruşine!"
94. Nu-i apuce anul!
95. Garduri şi oase
96. Coincidențe triste şi haioase
97. Cosmin şi Doru au dezgropat toporu
98. Problemele sociale - bombă cu ceas
99. Mirări şi întrebări
100. Ioan Timiş nu e totuna cu Frank Timiş
101. A timişi - timişire
102. Pitulicea şi cârtița sau hai la diplome, neamule!
103. Frustrația şi lustrația sau Musca pe c...t
104. Bătaia peştilor la mal...
105. Gro, gro, la troacă!
106. Apă plată, venin şi miere

107. Semne proaste anul are
108. Jandarmeria ca un pericol
109. Au fost anunțați și lobați catindații
110. Născut fără conștiință
112. Cuiul lui Pepelea

BANCURI ŞI MENTALITĂȚI DE LA BULĂ ADUNATE

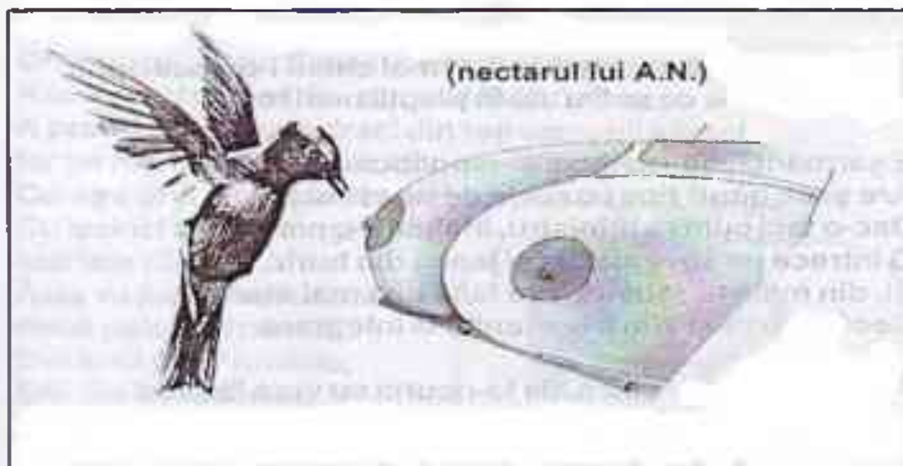
113. De toate pentru (ne)toți
114. Glume şi bancuri cu unguri şi români
115. Dănilă Prepeleac şi Uniunea Europeană
116. Bancuri şi mentalități
117. Anecdote cu politicieni şi oameni de stat
118. Răstălmăciri haioase şi lovituri la oase
119. Hu... Mor cu năravuri
120. Întrebări şi răspunsuri a la Bulă şi Nănău
121. Anecdotice
122. Glume nebunatece despre... uşuratece

DE TOATE DESPRE (NE)TOȚI

123. Biografii celebre: Năstase „Scatiu"
124. Perle din cuvântările lui Cocosmin
125. Zvonuri despre „ce au în comun"
126. Pohtele pohtitorilor
127. Vorbe şi ziceri răstălmăcite sau ticluite
128. Iar de toate despre... netoți
129. Vorbe de duh şi anunțuri anapoda
130. Ziceri colorate şi leacuri de greață
131. Meserii noi în România tranziției
132. La țața presa...

133. De ce mă bucur şi mă întristez
134. Baci Toader şi cei doi poli politici
135. Rostiri şi răstălmăciri
136. Proverbe româneşti răstălmăcite
137. Gigisme
138. Ziceri cu adresă
139. Hu.. mor de greaţă politică
140. Răstălmăciri haioase şi lovituri la oase
141. Vorbe de duh şi ziceri cu năduf
142. În loc de postfaţă

1
Parodii de-a greața şi râsu - plânsu

Şuviţa lui Băsescu
(parodie după Scrisoarea V)

Biblia ne povesteşte de Băsescu, cum muierea,
Când dormea, tăindu-i chica, i-a luat toată puterea,
De s-a auzit la Londra şi s-a întristat regina,
Căci în chică-i sta puterea care emana beşina.

De atunci mai tătăreşte înspre tâmple-şi mână ochii
Şi spre Asia tânjeşte-n căutarea unei rochii
De gălbează Marijana, rătăcită prin Irak.
Înțelegeţi dumneavoastră că femeia e un drac:
Suceşte cum vrea şuviţa, ca la chefereu macazul,
Chiar de cumva-i terfeleşte biet-matrozului obrazul.

De-i vor prinde ei, duşmanii, şi mai chiori i-or face ochii
Ca dovadă de ce suflet stă în pieptii unei rochii.

E şarmantă, se-nțelege, şi-n politică-i de haz:
Are şase găuri tipa (cu cele de pe obraz);
Dac-o faci cumva ministru, înălțând-o pic cu pic
O întrece pe săvoaia, ba şi joacă din buric,
Şi, din mica ta „şuviță", va face una mai mare
Decât cea din Primărie numită la Integrare.

Aşadar, Traiene neică, de te-ncurci cu vreo femeie
Pe când luna poleieşte Cotroceniul c-o scânteie,
Că se cheamă marineasca, de se cheamă marijan,
Că e cea ce-a tăiat chica de tătar sau de țigan,
Tu degrabă zi „puşchea" şi din preajmă-ţi s-o alungi
(Nu uita: femeia are minte scurtă, poale lungi);
Când spre tine se îndreaptă cu foarfeca şi cu pila
De mai ai nițica minte, feri în lături, e Dalila!

Samsoniada
(Variantă dupa Scrisoarea a V-a)

Biblia ne povesteşte de Băsescu, cum muierea.
Pe ascuns, tăind şuvița, i-a luat toată puterea,
De s-a auzit la Londra şi s-a întristat regina,
Căci în chică-i sta puterea care emana beşina.
Cică Anca Boangiu, văzându-l fără şuviță,
Pierdu din obraji boiaua şi scuipase între țâță,
Iar duşmani-ntr-o unire, cu tam-tam şi hopa-tropa,
Prin scrisori lezmajestate l-au pârât la Europa.
Numai Marijan, araba, se jurase pe Coran
Că de-o creşte iar şuvița va posti-n Afganistan;
Ortacii de-ncarcerare ce-au mâncat rahat pe băț,
Se jurară, pe Băsescu să-l poftească la ospăț.
Chiar şi popa din Tanacu, exorcist frate cu dracu,
Răstignind călugărițe, poreclit fiind futacu,
A promis să scoată draci din toți oamenii săraci
Iar pe marijan s-o spurce cu tămâie între craci;
Cu-aşa griji cică Băsescu a zis: „Să trăiască omu'
Cu lozinci electorale şi cu ce
mai taie Ciomu",
Asta va juca Ciuleandra:
două paie, doi coceni,
C-o insă din Primărie,
fată din Mărăcineni,
Care-o are foarte mică,
sau, mai ştii? o are mare
De a cutezat s-o
pună ministru la integrare.
Aşadar, Traiane neică, când
te-curci cu vreo femeie
Pe când luna poleieşte

Cotroceniul c-o scântele,
Că se cheamă boagioaica, că se chiamă marijan,
Care ţi-a tăiat şuviţa de tătar sau de ţigan,
N-o mai purta pe la Ţebea, ba din preajma-ţi s-o alungi!
Nu uita: femela are minte scurtă, poale lungi.
Când spre tine se îndreaptă cu foarfeca sau cu pila,
De mai ai niscaiva minte, feri în lături, e Dalila!

AMÂNDOUĂ PĂRŢILE AU RĂDĂCINI ISTORICE. CU CARE SĂ ÎNCEP? PNL - BĂSESCU - PC

Se zvonise prin ziare (parodie după Lordul John)

Se zvonise prin ziare
Că-n Moldova într-un sat,
E-un bărbat grozav de tare.
Băsescu prinzând de veste
Cine e şi de-unde este,
Pleacă-n grabă ca să vadă
Dacă e adevărat.

Ca mulţi „beşi" de viţă veche
Din Valahia de Jos,
Matrozu' e-ntr-o ureche:
Fluieră-n palat şi cântă,
Şi e cel dintâi la trântă
Pezevenchi fără pereche,
Şi, zic uni, cam nărod.

A găsit cam greu Moldova
Şi pe Mitrea l-a găsit
(Uriaş croit otova...)
Hî, hî, hî! a hâhâit,
Având poftă de trântit,
Fără-a zice bun sosit.

Aşa, gata de trânteală:
- Tu eşti Mitrea pelhivanul,
Care umbă cu volanul
Pe la fundul lui Năstase
Poreclit şi Patru Case?
Bag eu sama că-i fi tare
De ţi-a mers vestea prin lume...
Din Dobrogea vin anume
Să ne punem la-ncercare.

Miron Mitrea se cruceşte,
Simte bucile că-i ard,
Leneş târnul şi-l propteşte,
Scuipă-n palme şi se-ntinde,
Pe Băsescu mi-l cuprinde,
L-aude cum se beşeşte
Şi-l aruncă peste gard.

- O să stau acum cu tine
Să mă lupt... Mai vrei ceva?
Să te prinzi tocmai cu mine!
Trăienuţ, privind cu jale,
Şi ţinându-se de şale:
- Să-mi dai înapoi beşina,
Şi şuviţa, şi-oi pleca...

Şoarecele şi pisica
(sau Traian şi electoratul)
- după Gr. Alexandrescu -

Un şoarece de neam şi anume Raton
Smerit precum insul numit agafton)
Crescut de comunişti sub pat la pension
Şi care, în sfârşit, după un drastic an,
Ajunse cu noroc la nobil parmezan,
Întâlni într-o zi pe chir Pisicovici
(un motan cu tupeu, din bun soi de pisici);
Cotoi cu blana fină şi mârlitor de soi,
Mârtan cu bun renume în lumea de cotoi.
Smeritul Pisicovici cu ochii-n pământ,
Zise: „-Te salut, dragul şi ocrotitul meu!
De nu cumva te speriu şi eu;
Că îmi eşti drag şi Dumnezeu o ştie,
Cu fraţii tăi doresc a trăi în frăţie.
Eu carne nu mănânc, ba încă socotesc,
De nu e prea târziu, să mă călugăresc.
La aceste vorbe, mârtanu-nduplecat,
Ştiind el cum Traian pe Dumnezeu martor l-a luat,
Îşi ceru iertăciune, ba chiar îl pofti
Cu neamul şoricesc a se împrieteni...
Până într-o zi când deteră un bal;
Cotoiul refuză şi limbi, şi caşcaval
Zicând că e în post şi nu poate mânca
Şi că pofteşte doar a îi îmbrăţişa.
Şi să vezi pupături şi să vezi sărutat!,
Pe câţi gura punea, îndată îi jertfea,
Încât abia doi-trei cu fuga au scăpat.
Morala: Cototiul, smeritul,
E Băsescu, ipocritul.

Cântec popesc în jargon țigănesc (parodie după Cezar Baltag)

Popii în rusii vor să ne mute
Tute pe Mande, Mande pe Tute;
Sfioase pirande în sumbre chilii:
Tute-n izmene, tute şi-n ii!

Ca la Moldova sau ca la Tanacu
E pe aiurea: lucrarea lui Dracu;
Se călugăriră muieri ne...bătute:
Tute pe Mande şi Mande pe Tute.
– Tanța cu cleanța să le sărute –
Samsonica chică, înforfecată,
Lasă dilema nedezlegată:
Tute pe Mande, Mande pe Mande?
Anca, Monica şi I. Marijande.

Tute pe Mande, Mande pe Tute,
Cum îi e toana, aşa ne şi... tu...te.
Băsescu, piratul, cu mintea în priză
Ce face din țară „celulă de criză".

Întrebări
(parodie după Ana Blandiana)

De ce visează fetele banane,
De ce bătrânii-s lacomi la şoldane,
De ce urâţii au soţii frumoase,
De ce frumoşii, şleampăte bănoase,
De ce românii tineri merg în spanii,
De ce rămân aici bătrânii şi ţţiganii,
De ce dorinţa-i lungă ca o eră
ŞI viaţa sexuală-i efemeră,
De ce elevele mai sunt şarmant-native
Şi-au apărut, mai nou, prezervative,
De ce-n Tanacu-i popă bei peste harem,
Iar noi ne mulţumim cu ce avem,
De ce băsescu are boangioaică,
De ce nu am şi eu o unguroaică
Să-mi zică draghe, seretlek şi ioai,
De ce, de ce, de ce?! Amar şi vai...!

Băsescu către popor
(parodie după „Decebal către popor”)

Această ţară-i bun pierdut
De când vânzarea a-nceput!
Veni şi târziu, ca un călău,
S-arunci un jug pe gâtul său:
Din revoluţii ne-am născut
Şi mergem spre mai rău.

Cei din Brăteni coboratori,
Furând-o, i-au rămas datori;
Noi, abitir ne-am osârdit
Şi neamul l-am îngârbovit;
Cei „Năstăşiţi”
i-au tras perdaful
Şi se-alese din toate praful.

Se-aude turma murmurând,
Dar se feresc de primul rând;
Când mafioţii buni ne par
Şi Sfântul trage la cântar
Ca orişice parlamentar,
Să speri e în zadar!

Că toţi tăceţi ca laşii, ştiu,
În ţară nu e nimeni viu?
Să râdem! robii râd şi cad,
Să râdem, românesc răsad,
Să fie-un hohot şi un chiu
Căci viaţa e un iad!

De-ar curge Euro pârău,
Tot mai slăbit e braţul tău.
Când eşti urât, dar nu tresari
Şi, chiorule, un zeu îţi pari,
Când râzi: hî, hî, tu ştii că-n
ţară-i rău
Ca-n timpuri cu tătari.

Americani? Şi ce mai sânt?
De s-ar împotrivi Cel Sfânt,
Zamolxe, c-un întreg popor,
Ieşim cu steag în calea lor,
Deşi săraci, le dăm pământ,
Căci este timpul lor!

Şi-acum, români, daţi un
sărut
Unde băşina s-a născut;
Răbdând, speranţa
vă rămâne
Ca: „Să trăiţi...
de azi pe mâine,
Răbdând poveri,
răbdând nevoi”
Căci mare vânzător vândut
E unul din eroi.

Eu nu mai am nimic de spus:
Vândut demult sunt în Apus;
De-acum speranţa e în voi,
O biată ţară de eroi,
Eu, brav erou,
bătut, m-am dus,
Ce-aveam de spus
am spus!

Iubito! Haidem să brăzdăm oceanul!
(parodie după Radu Cârneci)

Motto: Iubito, hai cu mine pe ocean
De ciudă să plesnească Tăricean

Iubito, hai cu mine pe ocean
Că nu mai ştiu de mai apuc un an.
Să prindem Aurora Boreală,
Să ne iubim sub cer fără sfială.
Uitaţi să fie ziariştii răi,
Steag pe catarg vor fi bichinii tăi
Şi vom pluti pe mări măcar un an
Uitând de toate, chiar de Marijan;
În doi vom cuceri chiar mări arabe,
Te voi servi umblând în patru labe;
M-oi gudura la sânul tău bogat,
Catargul va fi proptă, iar puntea va fi pat.
La-ntoarcere vom vinde bricul Mircea
Şi vom păstra în taină doar elicea;
Jurnal de bord pictat pe fundul tău
Că „rău de... mare" ai simţit mereu.
Pe sâni vom încrusta două balene
Şi-acum, iubito, nota bene!
De va să fie iar o amânare
Te voi numi din nou la Integrare,
Să moară proştii când noi,
cu hopa-tropa
Şi sânii tăi, intrăm în Europa.

Adio la Cotroceni (ştim noi cui)
după Gr. Alexandrescu

Făţarnic
şi hilar conducător,
Urâtă
fie calea pe care ai plecat,
Smintit,
te-ai socotit nemuritor.
Vom curăţi pământul
pe care l-ai călcat.

Dator este românul să uite cinşpe ani
De când îl ţii sub cnuturi, povară şi nevoi,
Cu zâmbet machiavelic, tiran între tirani,
Ai sugrumat dreptatea şi ne-ai minţit pe noi.

Roiră împrejuru-ţi, cerşind a ta rânjire,
Vrăjmaşii libertăţii ce binele nu-l vor,
Urâtă să rămână a voastră pomenire
De astăzi, hăt, departe şi-n veacul vecilor!

De-o fi ca să ajungem la ţinta mult visată,
De voi trăi (şi-mi place să o crez)
Statuia împilării îţi este dedicată,
Iar eu cu grele lanţuri promit s-o decorez.

Adio, lung adio! şi nu la revedere;
Departe, hăt departe de biată ţara mea!
Cu Ilici prin Siberii petrece în plăcere,
Pământul să te-nghită şi dracul să te ia!

Templul din Dămăroaia

Templul din Efes, vestit în preotese,
Fu căutat prin vremuri şi pomenit adese,
Dar despre noul templu azi nu mai scrie foaia
Deşi un fel de Delfi se află-n Dămăroaia.

Aici prezise zeul, un mare barosan
Cu viziuni macabre şi numele Brucan.
Nu zece ani cu grase şi slabe biblici vaci,
Ci douăzeci prezise. Vor trece... Ce să faci ?!

Trecură zece, dară şi şase mai trecură:
Tot mai slăbite turme mugesc în bătătură.
Îl cheamă Nea Ionel pe fiul nefârtit
Şi-i zice : Ady dragă, ascultă ce-am gândit:

Tu ştii că eu pe Silviu la inimă nu-l am
Fiindcă el se trage din Casa Abraham,
Dar a avut dreptate şi-a prorocit ovreiul
Că mi se stinge-opaiţul şi-mi stă în gât oleiul.

Te du în Dămăroaia, du jertfă cinci de-ai săi,
Pe Apollo să-ndupleci, cu acoliţii tăi.
Vreau altă prorocire, să placă tuturor,
Căci mâine vine vremea ca chiar şi eu să mor.

- Iubitul meu părinte, tătucă, stai cuminte;
Te scot din Cotroceni cu tălpile-nainte!
În două mii şi zece sau, cum te ştiu, la anu...,
Ba, poate, mai curând? – A prorocit Brucanu...

Lupul moralist sau Iliescu democrat (după Gr. Alexandrescu)

Undeva, într-o țară prostacă s-a-ntâmplat
Ca lupul să ajungă satrap şi împărat.
(Se ştie, v-am mai spus-o
şi încă v-o mai spui
Ce rău e să laşi țara în grija lupului).
Aflând, deci,
că e țara sub cruntă împilare,
Chemă la Cotroceni
obşteasca adunare.
Degrabă se strânsese mafia românească
Şi lupul moralist începe să vorbească
(mai mult să dojenească):
– Frați pesedişti, nu aveți frică de păcate?
Năpăstuiți poporul şi nu faceți dreptate!
Țara-i de râpă dusă, poporul umilit,
Voi, nesătui ca lupii, ați tot agonisit.
Să nu uitați, scadența tot vine-odat şi-odată,
Căci pentru toți există o dreaptă judecată!
Luați, băi animale, o pildă de la mine:
Promit marea cu sarea, dar nu fac nici un bine.

Îi zise, tremurând, o capră jigărită:
– Matale, nea Ioane, ai pielea îmblănită
De la o proastă oaie ce fuse jumulită.
Răspunse dară lupul în toate lăudat:
– Aşa e, dar prostimea de multe m-a iertat.

Morala:
Când vezi că cojocelul este din piei de oaie,
Fii sigur că stăpânul poporul şi-l despoaie!

Lupul şi lupanul sau Ion şi Adrianul (parodie după Al. Donici)

Un lup pe căţelandru voind să ispitească
După ce-l primi sub aripă lupească
L-au fost trimis prin ţară
Precum fusese-afară...
Să vadă cum e rostul.
Dacă românul, prostul,
îşi mai suportă postul
(în simplă tălmăcire -
prelunga flămânzire);
Pe unde-s oile, cum sunt păstorii lor
(d-alde sechelariu sau
rus, zis Coloşvor),
Zicând c-ar fi păcat
Să nu aibă lupanii deprinderi la vânat.
Se duse şi se-ntoarse vicleanul lupuşor
(Când îl puşcă pe Sârbu direct la ouşor)
Şi zise: – Eu am avut, stăpâne, bună masă:
Pe dealul din Cornetul e turma cea mai grasă,
Tot grasă-i cea din Vrancea şi cea din Oltenime,
Cu oile căpii şi bacii din prostime.
– Prea bine! De păstori tu spune-mi ce-ai aflat!
– La Răsărit şi Sud de partea mea s-au dat.
– Dar câinii, Adriene, zăvozii cum sunt ei?
– Slabi, jigăriţi, flămânzi şi puţintei.
– De-o fi cum spui, pe loc mă dumiresc
Şi spre un nou mandat cu turmele pornesc!
Dacă păstoru-i prost nici câine bun nu ţine;
Purcedem în judeţe unde ne fuse bine,
Chiar dacă-n trei mandate pe-acolo am mai fost,
Şi turma se aţine după ciobanul prost,
Căci unde e păstorul mişel şi de nimică
Un hoţ de vot ca mine de nimeni n-are frică.

Vulpea şi Măgarul
(după Al. Donici)

Mintosule, de unde vii ?
(O vulpe pe Octav l-a întrebat).
- Vin de la leul Ion, de vrei cumva să ştii;
Cu dor am fost să-l văd şi tare m-am mirat:
S-a cam jigărit şi-i suspect în purtare,
Bătrân de toată mila, neputincios îmi pare
Acela care-n codri când răgea
Tot natul tremura.
Acum, însă, mai toţi
– Cu coarne şi cu colţi –
Având model, mai an,
Pe lupul Adrian –
Îl iau mai cu răspărul:
„Cică-şi vopseşte părul."
- Dar tu, Octav, băiete, nu cred că-ai îndrăzni
De leu să te atingi – vulpea îl dojeni –
- Ehei!, Măgarul mai răgese,
Cum a răgit adese. –
- Îi dau, să ţină minte.
Perechea de copite.

Morala:
Aşa va să se poarte
cozmâncii
Când leul e pe moarte.

Marko la tribuna Parlamentului

Catârul cu clopoței sau viitorul atelaj guvernamental P.S.D.

Un partid, se ştie care, având un armăsar,
Îl înhamă la jug c-o vită ş-un măgar:
Boul, lenevit la iesle şi pus pe rumegat,
Măgarul, îndărătnic, iar calul ne-nvățat.
Când ady ținea jugul, striga Ion din car
Şi şfichiuia cu biciul, dar totul în zadar:
Calul azvârlea, boul rumega, măgarul rägea
Şi, cu toată zdroaba, carul nu mergea.

„Nu prea i-ai potrivit", zise un trecător,
Găselnițele voastre-s de râsul tuturor".
Ion Le Ştie Toate: „La animale eu
Am fost rândaş destoinic cu slujba la C.C.-u;
(Jertfitul de Crăciun avea un atelaj mai ceva ca al meu.")
Nota bene! Se dedică unui posibil atelaj postelectoral:
Ponta, Geoană şi Săniuță.

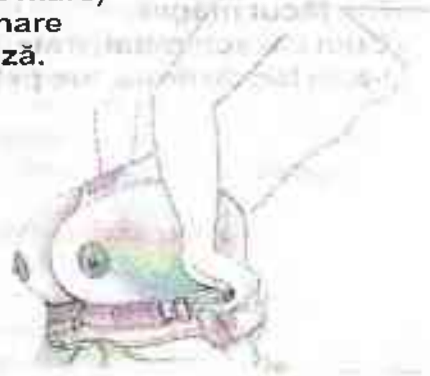

Iliescu râzând de propria operă

Boul și vițelul
(după Grigore Alexandrescu, via Sorescu)

Auzind că fiul are-un post de vază
(A ajuns ispravnic pe-o pășune mare)
Tatăl socru puse coada pe spinare
Şi la Bucureşti a plecat să-l vază.

Țanțoş şi mai vesel
boul ca oricând,
Pe oricine-n cale
îl oprea zicând:
- Mă duc la guvern!
Am ginere zmeu
Şi-a ajuns întâiul:
Pe cuvântul meu!
Unde-l găsesc oare?
- Ții tot înainte...
- Țin, feciorul badii...
Şi aşa Angelo a ajuns la Adi.

A. Năstase văzut din spate

L-a văzut la scară şi-a fugit la el:
- Bombonele dragă...Scumpul meu vițel!...
Muge sincer socrul (lacrimi avea-n gene) –
- Mă văd subalternii; te rog, fără scene!
- Satu-ntreg, Dănuța, Brucan cel bătrân
Întreabă ce face marele român.
- Zi-le că de-acum lui i s-a gătat fânul
Şi în locu-mi altul le este stăpânul.
- Văd că ai de toate... clăi peste optzeci...
- Da, mi-i plină ieslea. Când ziceai că pleci?
N-ai nimerit bine. Am atâta treabă...!
- Pot să vin la anul ? – Ce atâta grabă?

Auzind acestea, cu mâhnire mare
Tatăl socru puse coada pe spinare,
A oftat odată, sufletul să-i iasă
Şi la Scoroviştea a plecat acasă.
- Ce-ţi face viţelul ? L-a-ntrebat Brăzdar,
S-a făcut bou mare ?
- S-a făcut măgar.
- Cum s-a schimbat, frate, spune-ne şi nouă!
- I-a, în loc de două, are patru ouă.

Cea din urmă noapte a ui Năstase la Palatul Victoria (parodie după Dimitrie Bolintineanu)

În sala de consiliu stă Bombonel la masă,
Pe ţigăneasca mână el fruntea şi-o apleacă
Şi cugetă că viaţa fu o suavă rouă,
Când ani de bulibaşă el numără vreo nouă.
An după an viaţa nu în zadar curgea:
Şi titluri, şi onoruri, şi opere de artă de-a valma câştiga.

Bravi pesedişti, ca Mitrea, toarnă-n pahare vin
Şi,-umil, în sănătatea lui Adrian închin.
Acesta se ridică şi grav le mulţumeşte,
În stilul lui bombastic, proverbial vorbeşte:
Eu nu vă urez vile, dragi pesediştii mei,
Doar mucles, de-o fi cazul, aceasta eu vă cei!
Votaţi, în locu-mi tineri, ca Victoraş, sărmanul,
Să nu se rătăcească de turmă hoţomanul,
Iar pe cosmin nisula, că-i jmecher şi deştept,
La juni, sau pe „centură", c-aşa-i cinstit şi drept!
Deci mie, după lupte, acuma mi se cade,
Să am niscai odihnă ca şef de ambasade,
Unde-am mai fost odată – că-s plin de doctorate,
Primite drept cadou şi binemeritate -
Nu vă gândiţi la şperţuri, la furturi sau pomeni
Din vremea când nea Nelu domnea la Cotroceni!
– Mărite Adriene, zice-un cirac de soi,
Cu multe doctorate în jugănit pisoi,
– Sindicalist notoriu şi neam de tractorist –
(În cazul lui năstase chiar vrednic „futurist")
Românii se deşteaptă, ca mâine ştiu ce vor...
– Să-şi poarte încă jugul spre ruşinarea lor!

Muma lui Adrian Cel Mare
- Postelectorală -
(după Dimitrie Bolintineanu)

Un orologiu sună noaptea jumătate,
La Cotroceni în poartă, oare cine bate?
– Eu sunt, bun părinte, Adişor iubit,
Eu şi din alegeri mă-ntorc umilit.
Soarta noastră fuse crudă astădată:
Jalnica-mi „oştire" fu înlăturată;
Liberal-pediştii, puriştii socot,
Şi-au dat mâna noaptea şi-au făcut complot;
Formaţii bizare s-au alăturat
Ca să pună capăt „partidului-stat".
– Ţi-am spus, Adryene, oamnii sunt răi...
Unde fură, spune-mi, căpitanii tăi?
– Păi, părinte-tată, după cum socot
S-au dedat la rele! „Fură" peste tot!
– Lasă amănuntul, că asta se ştie!
Unde fuse Mitrea, unde fu Ilie,
Unde Hrebengiucul, Popescu Cluceru!,
Unde fu Stănoaia, Octav pişicherul?!
– M-au lăsat cu toţii, hrăpăreţi şi răi,
S-au purtat, părinte, ca nişte potăi,
Când credeam, în fine, i-am cozmânticit,
Unii, pe la alţii, alţii... au fugit...,
Am rămas cu proştii, of şi vaiul meu!,
Pripăşiţii jalnici de la pesemeu.
– Du-te-n ambasade sau prin spanii mori,
Ca să schimbi simbolul corbilor cu ciori!
Ăsta-mi este fiul?! Ăsta-i Adyşor?!
– Ce să fac părinte? Proştii nu mă vor.

Vițelul
(parodie, după Esenin și Marin Sorescu)

Pe imașul verde, când abia ajuns-a,
Vaca l-a fătat, așa, într-o toană...
Vițelul, în toate, semăna cu dânsa,
Numai la privire semăna c-o geoană.

Cu picioare slabe, fragede, de luger,
Se săltă din iarbă și, privind cu rugă,
La iiesciana vacă se prinse de uger
(Vițelușul vacii) și-ncepu să sugă.

Fără ca să-i pese că-i copil de țâță
Se ținea de uger temerar, nebunul,
Până-ajunse-acasă lângă-a sa măicuță
După ce pe tată mi l-a lins tot drumul.

Din ogradă porcii prind a grohăi,
Mirosind pe june cu acră mânie,
Și-a-nțeles vițelul, chiar din prima zi,
Că-n ograda veche-i multă porcărie.

Varianta Sorescu:
Dar acasă-n curte, niște râmători
L-au privit pieziș peste marginea trocii
Și vițelul atunci a priceput
Ce fel de dobitoace sunt porcii.

Avertisment : cititorule, nici să nu te gândești cumva la recentele frământări și trădări din P.S.D. !

Scrisoarea lui Geoană către socialiştii europeeni
(parodie după George Coşbuc)

Tovarăşi dragi, scrisoarea mea
Găsească-mi-vă-n pace!
Pe-aici sunt ploi şi vremea rea
Şi Văcăroiu zace
De la alegeri, slab şi tras,
Să-l vezi îţi vine plânsul
Că numai oasele-au rămas
Şi baliga dintr-însul.

Băsecu, cum vă mai scrisei,
Ne face zile grele:
Doreşte pielea de pe noi,
Ne lasă în obiele;
Noi am rămas doar rezervişti
Din vremea lui Nea Nicu,
Pe unguri i-au ademenit:
Ni s-a tăiat buricu...

Apoi să ştiţi că e război
Şi pierderi - nu-i de şagă -
Dispar mulţime dintre noi,
Trădare, vere dragă!
Când în prezidiu cum şedeam
Să-mi văd duşmanul bine,
Dan Voiculescu m-a vândut:
Să ştiţi că nu-i a bine!

Petrică Roman s-a trezit
Şi-i căşună pe noi
De când nea Nelu a urzit
Un pol de văcăroi.

Geoană şi ofensiva opoziţiei
(sau Vadim ţinându-şi promisiunea)

Plângem durerile la voi
Fraţi socialişti de drum,
Vândurăm ţara la nevoi
Şi tremurăm acum,
De când e tartor peste noi
Băsescu, hopa-tropa,
Ne strânge zilnic de ţurloi
Şi vrea în Europa.

Tovarăşilor să le spui
O vorbă pe dea-ndoasă:
De nasul României nu-i
„Eropa" cea frumoasă.
Eu, cum se ştie-s patriot
Numai pe jumătate
Şi-mi pasă de poporul meu:
Mă doare într-o parte
(Ce-l deranjează pe Vadim
Cu care azi sunt frate),
Cu jalba amândoi venim
Sperând într-o dreptate.
Românii, toată lumea ştie,
De Europa nu-s:
Primiţi ca într-o veresie
- Dau iama spre Apus -

Aşa mi-a spus Ion (I) să-ţi scriu,
(De l-ar chema pământul!)
Îţi scriu acuma, cât este viu,
Şi ca să-mi ţin cuvântul.
Să ne ajute Dumnezeu,
C-aşa e la război -
Şi-am scris această carte eu,
Urmaş lui Bombonel!

Splen
(după Charles Baudelaire şi M. Sorescu)

Mi-e sufletul asemenea unui motan blazat,
Ce-a mirosit o lună prin poduri tenebroase,
Acum când Bucureştiul în silă m-a votat
Eu cu dispreţ mă leapăd de visele frumoase.

Ah, soarta grea şi măduva din oase –
Aş vrea să plec la ONU sau aiurea, –
Să n-aud de Năstase, insul cu patru case,
Dar-mi-te de Băsescu, satrapul cu securea.

Ajuns la ambasade, acolo, în Apus
Privind la România o voi scuipa de sus,
Strivind în geanta „diplo" speranţele deşarte –
(Suprema răzbunare a inimii-nşelate) –

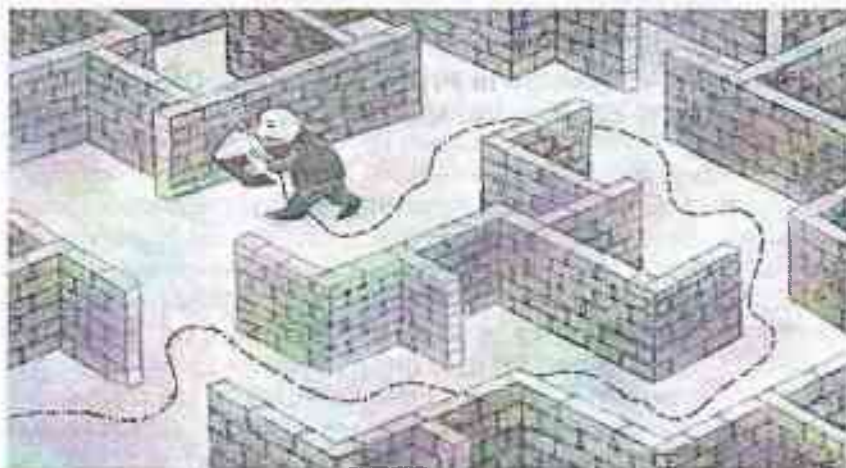
Dar până-n clipa-aceea, pierdută în departe,
Scârbit de cacialmale şi plictisit de moarte
Strivesc, precum I. Rusu, speranţele-nşelate.

Nota bene: Se dedică lui Mircea Geoană, fost ministru de...externe)

Băsescu şi Geoană; ceilalţi pesedişti aşteptându-şi rândul

Plângerea parlamentarului conservator se dedică şi „traseismului" din Parlament)

Prea slăvite, este vremea, socotesc,
Cu adâncă plecăciune două vorbe să rostesc.
V-am slujit cu înfocare, cum aţi vrut eu am votat,
Faptele domniei-voastre peste tot le-am lăudat;
La tribună şi prin ţară, peste tot am dovedit
C-aşa bună guvernare încă nu s-a pomenit.
Când mafia, nedreptatea (fie vorba între noi!)
Apăsa sărmana ţară în necazuri şi nevoi,
Eu povăţuiam prostimea, împleteam cununi de flori
Şi strigam că se pogoară fericirile din nori.
Pân'-acuma, nea Ioane, pentru câte am făcut

Dan Voiculescu căutând o doctrină

Nu tu vilă, nu tu ranguri, nici nimica n-am avut;
La alegeri, de-astă dată, dacă nu mi-ţi răsplăti,
Anii cârmuirii voastre „ani de fier" îi voi numi.
Opoziţia m-aşteaptă şi contează pe-al meu vot
Căci în mine curge-n tumult sângele de patriot.
Dacă-o fi să-mi reproşeze anii când v-am lăudat
O s-o dau cu Europa..., vremurile s-au schimbat...,
Că era odată bine, mai puţin am suferit,
Că acum românul, bietul, a ajuns nenorocit,
Că poporul pătimeşte şi-a ajuns împovărat,
Că la judecată pierde tocmai cel nevinovat,
Că dreptatea este surdă şi că legea a căzut,
Că minciuna e o cinste şi meritul nevăzut...
Ş-o să strig eu singurel, la un loc cât strigă toţi,
C-o să las patriotismul moştenire la nepoţi.
Cât priveşte Europa, nici că vreau să mai ascult:
Avui grijă şi de asta şi m-am strecurat de mult...

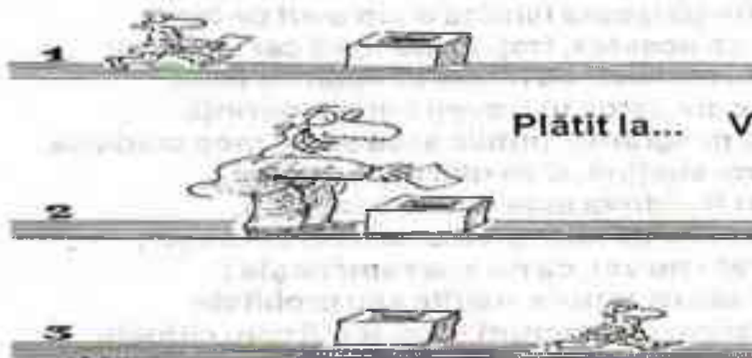
Nota bene!
(Nu cumva să vă gândiţi la Pruteanu, Guşă, Ciontu, Tabără sau alţii ca aceştia. Nu merită!)

Profesiunea de credinţă a parlamentarului PSD

Domnilor alegători, doresc să fiu ascultat
Ca să-aveţi îndreptăţire să m-alegeţi deputat!
În vechea lgislatură, după cum s-a dovedit,
Eu n-am făcut rău la nimeni: am chiulit şi-am moţăit.
Se ştie, pân' a mă naşte am fost mare patriot,
Iar acum, că m-am născut, îmi slujesc ţara cum pot.
Cunoscând că într-o ţară fericirea generală
Se compune-ntotdeauna din acea particulară,
Ca un fripturist politic, din şperţuri şi lefuşoare,
Cumpărat-am, ia, acolo, vreo 3-4 moşioare;
Guvernul, dacă-mi văzuse hărnicia şi talentul,
Mi-a dat ranguri peste ranguri încălcând Regulamentul,
În vreme ce opoziţioniştii, lipsiţi de capacitate,
Tot aşteaptă guvernarea stând cu buzele umflate.
Când era în foame ţara, sub a mea isprăvnicie,
I-am dat grâne, cu Făniţă, precum orişicine ştie;
Am condus sectoare cheie spre binele omenirii,
După ce mă deprinseseşi cu... Regula înmulţirii;
Cu vecinii, după secoli, încheind tratat de pace,
Am ciuntit din ţărişoară fiindcă n-am avut ce face.
Pe temeiuri ca acestea, fraţi români, vă cer azi votul
Căci la cauza mulţimii eu m-am devotat cu totul.
Dacă după toate astea mai aveţi cumva dorinţă
Ca să-mi fac programul public şi să ştiţi a mea credinţă,
Totdeauna voi susţine, şi vă dau încredinţare,
Că unirea cu Moldova este cauza cea mare,
Fiindcă, mărindu-se ţara, şi salarul meu va creşte,
Iară prinţ străin nu voi, că nu ştie româneşte ;
Nu-mi cereţi talent, virtute, merite sau probitate
Toate astea sunt mici mofturi şi pretenţii cam ciudate.

Vă promit că pentru mită, ca şi pentr-orice hoţie,
Voi băga doar găinarii la ani grei de puşcărie;
Protejaţi şi protectori, toţi vor fierbe într-o oală,
Pe-orişice străin nevolnic l-oi primi cu mare fală,
Iar în parcurile ţării construim o catedrală,
Lăsând să dispară zilnic ici şi colea câte-o şcoală.
Pe tătucul Iliescu şi post-mortem l-om alege:
N-are mamă, n-are tată, nici credinţă şi nici lege;
Cât priveşte Parlamentul, forma constituţională,
Îndeavalma şi pe liste, fără nici o îndoială!
Ordonanţe de urgenţă? Trei pe zi, cu procopseală
(un guvern cu...constituţii este tras de... socoteală);
Vom avea imunitate patru ani şi încă-o vreme,
Ca de mici potlogării să nu avem a ne teme.
Opoziţia să tacă, presa joace hopa-tropa,
Căci în marşuri triumfale vom intra în Europa.

După tot ce vă spusei sunt convins că mă-nţelegeţi
Şi , votând cum vrea poporul, deputat o să m-alegeţi.
Să nu puneţi la-ndoială, o să fac iar treabă bună:
Veţi vărsa lacrimi amare de mi-ţi încăpea pe mână!
Iară până' să vină vremea voi mai face o minune:
Sunt alesul dumneavoastră şi mă-nchin cu plecăciune.

Ursul și Vulpea
(după Grigore Alexandrescu)

Ce bine or fi să meargă treburile în pădure
Dacă pe noul Ilici la vot l-am detrona
    Şi noi vom guverna,
Zicea unei vulpi ursul. Chiar UE o să jure
La Strasburg, nu-n pădure,
Că nu s-a pomenit un timp mai fericit.
– Şi-n ce o să stea, oare, acest bine mare?!
– În toate. Mai ales în dreptate.
Abuz, mafiotism, pe toate le stârpim
Şi chiar codul penal o să-l îmbunătățim,
Căci, după plac, Rodica judeca
Şi hop, printr-o urgență, Năstase sugruma.
– Dar voi, iudeo-vadime, cum o să procedați
Odată ce „acolo", mințind, vă aburcați?
– Întâi îi sugrumăm și-apoi îi judecăm!

Nemurit în bronz, cu felinar alături, rabinul Vadimovici

Trădătorii şi prădătorii de ţară

Stăpâni, mâncaţi, beţi zdravăn, căci viaţa trece-n grabă!
Această gloată tâmpă, această gloată roabă
S-o scoateţi la vânzare, în oricare piaţă, în orice iarmaroc,
Căci v-a votat de-a oarba şi aşa... într-un noroc.
Hai vindeţi degrabă ţara şi codrii, pentru pungă
Chiar ape să secaţi că poate-o să vă-ajungă.
E vremea înfruptării, e vremea să fiţi tari:
Nimic să nu rămână, prădaţi mâini nărăvaşe
Truditii de pe ţarini, trudiţii din oraşe.
Şi la urmaşii voştri să nu vă mai gândiţi:
Privatizaţi, rânjiţi, privatizaţi, trăiţi!
Pădurile-s torente, ogoarele sunt spini:
A mai rămas să vindeţi părinţii la străini!
Şi-au isprăvit ospăţul vânzării pesediştii:
Ce-a mai rămas, cu pohtă, prădează-acum pediştii,
Având reper doctrina, cod - liberalizarea:
În bună alianţă desăvârşesc vânzarea.
Au târguit petrolul? Mai sunt linii ferate,
Centrale, gări şi drumuri (şi ele licitate).
Istoria se-ntoarce şi vom ajunge mâine
Să cumpărăm chibrituri şi-oloi din ţări străine.
Ca ulii şi corbii se-ntoarseră magnaţii
Şi lacomi, cum îi ştirăm, cer întreit talanţii:
Mociorniţa, Malaxa, papistaşii, ovrei şi grecotei
Îi vor lăsa pe drumuri pe românaşii mei.
Mai du-te, biet române, cu jalba la-mpărat!
Primeşti după măsură: primeşti cum ai votat!
De secoli ai fost slugă şi slugă vei muri,
Dar nu vei muri singur: Şi neamul va pieri.

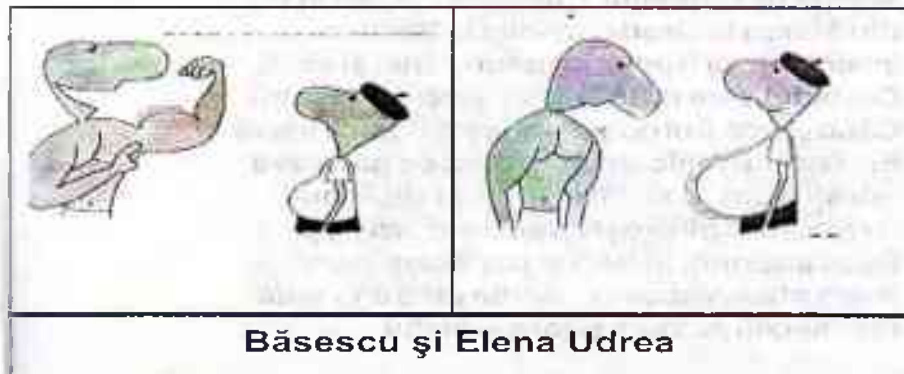

Mihai, plecat sarac din ţară

Blestem arghezian pentru politicieni

Guvernanţii ţării – haită de mişei,
Jecmănesc o ţară şi se-mbuibă ei.
O, ajută-i, Doamne, să-şi piardă sămânţa-n
Cimitirul vesel din satul Săpânţa
Şi mai pedepseşte-i, când nu au ce bea,
S-aibă ciorba chioară cu patent „Ciorbea".
Pentru decăderea-n cea căzut o ţară
Dă-le, Doamne, dă-le, ruşine şi-ocară,
Lepră şi turbare, oftică şi fras,
Şi-alte boli urâte de ţi-au mai rămas!
FMI-ul fie pentru neamul lor,
Ce, cu dinadinsul, pare că şi vor:
Stăpânul, satrapul de armeni şi-ovrei –
Mântuieşte, Doamne, ţara de mişei!
Vlaga să le-o sugă tenii şi limbrici,
Soaţele să nască numai priculici;
Bubele să-i coacă, cancerul să-i roadă
Şi, ca la maimuţe, să le crească coadă.
NATO să devină-n mârşevia lor...
Ce-a fost comunismul. Mai dă-le, de vor,
Blestemul lui Midas: aur cu găleata,
Topit să-l înghită şi, cu asta, gata!
Pe ciocoii ăştia ce-şi bat joc de ţară
Nu-i apuce, Doamne, înc-o primăvară;
Ciuma să-i alunge, ca pe-un ins ciumara,
Şi-alţi ciraci din ăştia, ce jefuie ţara!
Când e „rovinieta", când impozitarea...,
Când le-o fi mai bine să-i „treacă cufoarea";
Să le sece ochii, să le curgă osu'
Şi la el să-i cheme mai curând Coposu;

Vadim să-i boteze-n legea rabinească,
Gigi să-i învețe limba românească;
Ionuț Popescu, mucos şi nărod,
S-aiba-o ambasadă pe la Polul Nord,
Belo des să-i spurce-n limba ungurească,
Emil, zis şi țapul, neam de găgăuză,
În locul lui Caron, fie călăuză;
Cazane cu smoală să-i înghită sara
Şi să-i verse ziua faini precum Ciumara,
Deştepți ca Vanghele, cu ouă ca Ady –
Să-i „lucre" prin spate, vajnic, badigardi.
Dă-le diaree în orice moment –
Chiar când se adună, hoți, în parlament;
Zilnic să-i blesteme proprii părinți
C-au vândut o țară pentru calpi arginți;
Cartea de istorii veşnic să-i refuze,
Iar la judecată Raiul să-i recuze;
Ca Diaconescu, să devină iască,
Şi ca Zoe Petre să se facă... fleaşcă;
Cucuta le fie, pentru tot, răsplată...
Ascultă-mă, Doamne! Şi... cu asta, gata!

Băsescu şi Elena Udrea

Calul Troian
(parodie, după Mihai Eminescu)

Şi, ascultând, dintr-un Apus, îndemn
Băgară în cetate calul cel de lemn
(Di, dii şi iar di, di, pe jos şi de-a călare
Precum UDMR-ul ajuns la guvernare).
Ş-apoi pe veselie, pe chef se aşternură
Pân'ce, încet, încet pe toţi somnul îi fură...
Peunere şi „Vatră", români şi patrioţi,
Ajunşi, tot prin vânzare, pe mâna unor hoţi).
Din calul mincinos secuii se coboară
Şi, prin partid fantomă, cu Tőkeş se strecoară
(Acolo und'râvnise: în inimă de ţară).
Cum văd că românaşii toţi dorm aşa, ca morţii,
Ei gâtuie străjerii ce-avură paza porţii
(Partidele de azi, partidele de ieri,
De-a valma ticăloase, au fost acei străjeri);
Aprind făclii pe creste-n Covasna şi Harghita:
Vor „Scaune" nu trei, ci încă pe atâta!
Acesta fu semnalul, transmis din om în om
Din Mureş la Orade, de-aici la Balaton.
Înveninaţi ca Horty, cu tunuri, lănci şi săbii,
Din iadul care pute ei mân'spre est corăbii,
Când peste Europa domneşte-a păcii slavă
Ei „vor" cu molcomişul şi fără de gâlceavă.
Intraţi sunt în cetate, uniţi şi diplomaţi
Iar noi, troienii proşti, îi socotim azi fraţi.
Deci, adormiţi în lene şi nepăsare mută,
N-am observat cum vin: din sută altă sută.
Prin secoli pustiiră şi ţara şi olatul

Împlând de jale țara lui „Ilici”-împăratul.
Un cal troian de-acela e astăzi ungurimea,
Când curtea lui Priam o rânduie prostimea.

Pesedistul spăşit
(parodie după D. Bolintineanu)

Un orologiu sună jalnic, din păcate,
La primărie-n poartă oare cine bate?
– Eu sunt, dragă Mircea, un pesedist spăşit,
Eu şi din alegeri mă-ntorc umilit.

Soarta noastră fuse tristă astă-dată,
Ceata de ciocoi fuge speriată,
Lăsând Alianţei, la scadenţa plăţii,
Tot ce ieri hulíră-n „Viaţa cetăţii"

Iartă-mă, Mircie, că, de val luat,
Te-am bălăcărit şi-am mâncat... rahat!
Mircia răspunde blând, fără să-l certe:
– Pe săraci cu duhul Dumnezeu să-i ierte!
De-acum încolo poartă-te cinstit,
Să nu uiţi în grabă paţa ce-ai păţit!
Mi-e milă de tine, tocai euroi...
– I-au tocat ţonacii, ilieşti moroi...
– Ai pierdut şi tu, a pierdut „Reminul",
Ai vărsat în jeturi de duhori veninul,
Pe la primărie n-ai mai dat, ehei...!
– Voi veni de-acuma şi în schimbul trei,
Şi adeziune aş semna, de-ai vrea
să mă ocroteşti sub pulpana ta.
– Ce spui tu, străine? Mircia-i departe,
S-a cam fript cu ciorba, suflă şi-n lactate...
Vă cunoaşteţi bine, vă ştie năravul:
Chit că eşti şaten, cam aduci cu albu.

Monica „deputățica” își arată bucățica

Avem şi noi Monica noastră
Cu un sfrijit de bărbățel,
Avem, avem Monica noastră
Având conviv un Irinel.

Îl poartă-n lesă prin județ
Ca pe un jalnic nătăfleț,
Ca gaborița de nebună,
Îl şi aburcă la tribună.
Numele, de-aleasă țară,
Fiindcă e parlamentară.

Avem şi noi Monica noastră,
Cu nasu-n vânt, năbădăioasă,
Made în Vale şi produs
Miron Cosma – v-am mai spus.
Atunci când cuvântăreşte
De un şlagăr ne-aminteşte:
„De eşti Moni dmocrată
Lasă uşa descuiată,
Bărbățelul, la hotel
Şi hai să ne irinel”
sau
De eşti mândro, barbiană
Ieşi cu Gheorghe la poaină
Colo jos, în Drumul Crucii,
Că doar e ministrul muncii;
Să-ți mărească, cu folos,
„Punctul” din buric în jos.
Când te reazămă de-un gard
Stă Pogea de badigard;
Când te-ntinde hoț pe pat
Pază-i propriul bărbat.

Vestitorii toamnei
(după „Vestitorii primăverii” de George Coşbuc)

Din alte ţări, de soare pline
Pe unde-aţi fost, fără ruşine,
Veniţi parlamentari 'napoi,
Că nu ni-i bine!
De cântece şi copaci goi
Plâng codrii jefuiţi de voi.

În lumea care nu-i ş-a noastră
Nu aţi deschis
câte-o fereastră
De dor de ţărişoara voastră?
Crâmpei de gând, boierilor,
N-avurăţi pentru-acest popor,
Din ţărişoara unde
oameni gem
Ajunşi la sapele de lemn?!

Chiar pruncii în mizerii mor,
Bătrânii a trăi nu vor,
În vreme ce cu voi aţi dus
Şi cântecele în Apus.
Obrazul vostru n-a crăpat
Când un străin v-a întrebat
Cât aţi furat?

Străinilor voi nu le-aţi spus
Că tot ce-am moştenit
s-a dus?
Ş-acum veniţi grăbiţi în ţară,
Să mergeţi lacomi, iar şi iară,
Cu dor de circ în Parlament
Sau în guvernul impotent;
Să licitaţi, să jefuiţi,
Din când în când să obosiţi
Ca Păunescu să dormiţi
Cu grijă. Sforăitul vostru
Îl costă pe românul nostru
Care trudeşte pe ogor
Ca voi să sforăiţi uşor.
În urma voastră,
doar gunoiul,
C-aţi guvernat jucând
de-a mija
Precum Ciubăr-vodă Dabija,
Strângând cu japca euroiul
Când păstorea N. Văcăroiu.
....
În alte ţări, proaste jivine,
Plecaţi în silă şi ruşine!

Nu te-ai priceput
(după George Coşbuc)

- personaje care vă vor duce cu gândul la T.B. şi E.U. -

Nu te-ai priceput!
Trăienuţ, eu te-am plăcut,
Iar privirea ta, mai mult,
Eu m-apropiam de tine,
Tu priveai chiorâş la mine;
Asta a durat o vreme,
Ai ajuns mahăr, Traiene
Peste fete cotrocene.
Eu, am vrut şi te-am avut
Însă nu te-ai priceput.
Integrată-am fost cu graba,
Fost matroz, tu făceai laba,
Mă făcui de râs degeaba.
Mai apoi te-ai cam temut,
M-ai avut şi te-am avut
Prin boscheţi la Cotroceni
Urzicaţi în buruieni,
Eu, ţâţoasă, tu, coios -
De la Cotroceni în jos,
De la Cotroceni în sus
Eu ţi-am dat-o cum
mi-ai spus.
Ştiam c-o să vină o dată
Când vei zice: gata, fată!
Eu, tată, tu, măritată,
Şi ţara-i neguvernată
De ne râde lumea toată...
Băsule, doresc o dată
Să mă-ntrebi: „Mai vrei
tu, fată?"
– Muiere şi deputată
De dragoste dşucheată –
Dar tu nu te-ai priceput!
Am fost rea precum leoaica
Cu rivala Boangioaica
Şi stăteam bleagă ca oaia
Când te mângâia săftoaia,
Având badigard la uşă
Un săftoi, nu o mătuşă.
Nu te-ai priceput!
Doar Tărice a ştiut
Să ducă neveste-n în casă:
patru-cinci, mai multe, lasă
C-o să fiu şi eu mireasă
Peste-un an şi încă-un an
Când s-o însura Orban.
El va-ncepe-atunci iubitul,
Eu, mârlesc neisprăvitul:
Să am pâinea şi cuţitul.
Numai tu ai fost de vină:
M-ai tratat ca pe-o băşină.

Gâlgâie terasele
(parodie după Damian Ureche)

**Gâlgâie terasele de ele,
Puţine urâte, multe frumuşele;
Toate par minore, la vârstă şi minte,
Pentru cinci sutare pot să te alinte.
Banu-n ţara asta-nnoadă şi deznoadă:
- Mai întâi patronul, tu să stai la coadă!
Unele-s eleve, altele, studente,
Burice şi şolduri pline de talente.
Zâmbetul te costă în nota de plată
(Pensia ajunge... o singură dată);
Nici că te cunoaşte, dacă-ai revenit:
Ţi-a oferit marfa, iar tu ai plătit.
Gonococi, lăţei, d'alde astea toate
Sunt cadouri scumpe, din străinătate.
Unele-s curate, ba, chiar şi atente,
Sunt eleve, vara, toamna sunt studente.
La cules căpşunii şi-au lăsat feţla -
Bun etichetat „Made-n Romania";
Preadolescente, n-au sărit nici gardul,
Dar plătesc natur d'alde badigardul.
Dacă se mărită, dup-aşa servicii,
Ţin o noapte urbea-n foc de artificii
Şi din ce fuseră abraşe, focoase,
Mâine sunt pudele şi bisericoase;
Îşi educă pruncii şi, de bunăseama,
Sunt un bun exemplu: Să faceţi ca mama!**

Băsu... Hassan
(după George Coşbuc)

Pe Băsu-l zăreşte „turtit" la volan -
Volanul e fulger în mână,
Un cânt de matroz chelbosul îngână
Şi pare a fi de-al lui Gigi golan;
Şi-i tare în vână.

Cum bate cu vuiete valul în mal
În plinul şoselei s-aruncă,
La dreapta, pe scaun, o splendidă pruncă,
Hormonii în clocot, privirea de juncă,
Bruneto-şatenă cu dinți de cristal
Şi ochi de speluncă.

Mulțimea-l zăreşte, poliția fuge,
Becali, nebunul, îi ține isonul,
Un damf de tărie din urmă-l ajunge,
Cu sticla în mână orgiei dă tonul
Hai Steaua, hai Steaua, se-aude la ONU
Şi-n tot Albionul.

Ah, iată, e însuşi ghiaurul Traian,
Cu Udrea, sălbateca jună,
- Te miri marinarul cu cine s-adună -
Deşi-i preşedinte mai bine de-un an
El seamănă vânt şi culege furtună
Precum un golan.

„–Căline, opreşte, o vorbă să-ți spun:
Ca şef de guvern eşti pe nicăirea,

Când vezi o cadână de flaşcă ți-e firea,
Guvernu Tărice de nimica nu-i bun,
Tu de la Ciorbea primişi moştenirea
Şi başca oştirea!

Sălbatecu Băssu se-ncruntă, e zmeu,
Născut e anume la noi să se-ncrunte,
Se crede erou, cum a fost Prometeu,
Şi are luceferi pe frunte;
Pe axa America se plimbă mereu
Şi crede că-i munte.

„–Tărice, să piară azi unul din noi!"
Tărice bolidu-şi porneşte;
Un fulger din ochi de ceacâr slobozeşte,
Se luptă morțiş amândoi
Căci miza e țara şi proşti suntem noi,
Tărice zoreşte!

Şuvița lui Băssu pe jos a căzut,
Scheletic i-atârnă veşmântul,
De slab ce-i mai, mai că-l clatină vântul,
Se simte, la spate, de noadă ținut,
Dă „aere" cum da mai demult
De vuie pământul.

Îi dârdâie dinții şi e-ngălbenit:
Ca Popey Spanac se crezuse de tare,
Pe Mitrea îl vede venind pe cărare
Şi Dan Voiculescu-i aproape sosit,
Spahii din Cotroce l-au cam părăsit
Şi nu e scăpare
....

În ceasul acela Băssescu-a jurat
Să zacă la Viena o lună,
Cu Udrea Elena, cadâna nebună,
Uniţi în iubire şi pat lângă pat
Căci viaţa e scurtă, puterea, rahat
Şi norii s-adună...

Un alt Mihăiţă Motoristul în fruntea ţării

Iarna... la PSD
(după „Iarna pe uliță”, de George Coşbuc)

A început de mult să cadă
Câte-un şef, pare c-a stat,
Tinerii s-au răzbunat
Pe Ion, dar stau grămadă
Pe c....t

Nu e pace, dar li-i bine...
Unii rătăcesc pe drum,
Ady-i liniştit acum,
Victoraş din urmă vine
Cum-necum

Pesedişti? Nişte gângănii,
În ton cu geoană tot țipând,
Se împing, aşteaptă rând,
Pa la alții bat mătănii
Vrând-nevrând.

Gură fac cât roata morıı,
De-a valma se ponegresc,
Despre furturi se pârăsc,
Când de sus vestesc toți norii
C-o bulesc.

Cei mai mari de prin ogradă
Sau pe-ncăierate puşi,
Lacomi juni, de
Geoană-aduşi,
Uneltesc şi stau grămadă
Pe la uşi.

Rău, din când în când răsare
Un puțoi de-al nu ştiu cui;
El şi cu ciracii lui,
Dând din coate fac cărare;
Uite-l, nu-i!

El e sol, precum se vede
- Ady l-a trimis în Sfat -
Stă tot timpul încruntat,
Iese-n față şi se crede
Că-i bărbat.

Dă în gropi şi se ridică
- Numai Gigi e ca el -
A ajuns berbec - din miel -
E fantoşa-i mai voinică
Decât el.

Vine moş Ion pe stradă,
Văcăroiul e cu el,
Zgribulit şi urâțel,
Pe Pontiful ca să-l vadă
Puradel.

Se-oțărăşte rău nea Nelu:
– Tu eşti micul Barbă-Cot?
Ai înnebunit de tot!
Hai, să-ți vândă văcărelu
Încă-un pot!

Cică vrei s-ajungi în frunte
- Preşedinte-n Pesedeu -
Colo sus am fost şi eu:
Nu poți face din deal munte
Cum sunt eu.

Nu e chip să-i faci cu buna
Să-ți dea ție halca lor
- Mitrea-i tare pe picior -
Au furat şi fură-ntruna
Şi mai vor.

Victor nu-şi uită învățul:
Ca Becali dă din mâini:
„–Fraților, suntem români,
O să pun eu pe voi hățul
Ca pe câini!

Pe la Tele-se-nvârteşte
Şi face lustru-n ocol,
Din Senat el ia obol
Şi de-o fi şi de-o mai creşte
'i Dracu gol.

La sondaje-n jos se duce
Şi nu are nici un plan
- Partid fără căpitan -
Un „din ăla" să-ți faci cruce
Că-i Satan.

De o vreme-i latră câinii
- Câinii-s câini, nişte potăi -
În partid sunt mulți clănțăi,
Se răresc mereu bătrânii
Nătărăii.

„– Ce se-aude-atâta gură?"
„– Pesediştii, noul val...
Ponta s-a urcat pe cal
Ca şi Guşe din Ardeal
Şi înjură."

Cântec de matroz (după „A venit un lup din crâng" de George Coşbuc)

A venit pirat pe mare
Şi-alerga pe ţărm să fure
Ca şi lupul din pădure,
De prin deltă ori din crâng
Pe românii care plâng.

Şi-a venit târâş-grăbiş,
Lup ceacâr, privind chiorâş,
– Lup-pirat cu trei cojoace
Hai la Udrea să te joace
Din buric ca din nuia!
Ea-l chema pe lup încoace,
El la Marijan fugea.

Ieri, pe drum, ungur sărac,
Întreba prin bulgărime:
– Poartă-se românii bine?
Dacă nu, să-i vâr în sac
(Ori pe mare
să-i vând vrac
Şi astfel să-i mai împac);
A venit chiar în Guvern,
Tăricean, atunci i-a spus:
– Ce-i la noi nu-i în Apus:
Românaşu-i prost şi tace
Dacă l-ai lăsat în pace -
Du-te-n mă-ta şi... s-a dus.

A venit ş-un negustor
Lacom, la privatizare...
Cumpăra copii de care
N-are grijă ţara lor.
A venit la Parlament,
Văcărolu l-a certat:
– Poţi să-mi dau tu „Sănluţa
Şi pe Udrea Ilenuţa;
N-ai tu flotă, n-are statu
Pe cât merită băiatu!
Pleacă, pleacă!... N-a pleca

Marcă Made în România

Fatma sau Ionica - Bucăţica (parodie după G. Coşbuc)

Odat' pe săptămâna apare-ngândurată
Văzând că-n urbea Devei nu-i cea mai mândră fată
A marelui Dan Voicu, calif de Bucureşti
Desprins din spiţa mare a unor ceauşeşti
- Un ins preavenerabil, cu părul des şi lins,
Ne-mpovărat de vreme, de lustru neatins,
Cu râtul gros şi fruntea din muche de topor,
De felul său şi Jmecher, dar şi conservator –
Ea, Fatma, pe post de ziaristă şi femibadigard,
A cochetat cu moşul, cu aere de bard,
Până când, de javră, grivei s-a săturat
Şi o trimise-n Deva, pas'-mi-te, deputat.
Venise maidaneza pozând în speriată,
că nu trecuse munţii aicea niciodată.
Înlangurând privirea din ochii de mărgean,
Îl cucereşte Fatma pe Narcis, mărginean
Corcit de Ioli Neni c-un românaş de soi
Cum sunt mai toţi românii pe-aicea, pe la noi.
Se plictisise iute maidana de obor
Până ce puse ochii pe-un vajnic călător,
Dintr-un partid în altul de trei ori poposit,
Încât acestei patimi îi zice „timişit”.
Ieşise în cărare, o prinse pe furiş,
În deal, taman la Haţeg, o trase în tufiş,
Şi de atuncea Fatma, giţancă-mpătimită
Aşteaptă zi şi noapte să fie timişită.
Simi, cu eunucii din conservat partid,
Pândesc, nutrind speranţa că în curând îi prind.
Un ziarist trecut de prin dârmon prin ciur

Demască într-o doară acest amor obscur.
Fatma se duce la Voicudan şi-i spune:
– Bă, pune badigarzii să-l bată şi mai pune
Să-l târâie prin Deva de-a lungul şi legat
Că mi-a atins onoarea de om şi deputat!
Mişelul! zice Timi; izbeşte cu piciorul
Şi dă un semn: Mircie, în lanţ cutezătorul!,
Taman când mărgineanul, cu ochii la pământ
Intră, c-un fes de Yemen şi ceva... sub veştmânt.
Fatma stă rezemată la sediu de-un pilastru,
Iar Timi stă-nainte-i. El are fes albastru,
În lacrimi are ochii, de-un farmec dureros;
E doctor şi e bică. Ce barbişon frumos!
S-aruncă Voiculeanu precum din cer hultanul
Cu fulgere în ochi şi-n mână, iataganul:
„– Acesta e?" - Ionica se-ndoaie puţintel;
„A fost Petrică, taică! Să nu loveşti în el."

Băsu şi Tăricele admiră buricele

Neprimit la Cotroceni
Stă de doi ani buni afară:
Două paie, doi coceni,
Pus la punct de neica Iară;

Cocoțat ca pe catarg
Râde Sus spre Jos cu chef
Şi cu ochiul chior mai trage
Spre tărice, încă şef.

La Săftoaia, tri cuvinte
Devin lege, devin țel:
– Mergem, dragă, înainte?
– Mergem, însă fără El.

Când Tărice-n două cârje
Calcă-n străchini pe-o cărare,
Ologitul îl provoacă:
– Să vedem Care pe Care!

Dar Tărice încă poate,
El se crede Important,
La motoare este Foarte,
Excesiv de Elegant.

Doi cotoi în Țara Chioară
Ce dau iama printre mâțe:
Unul, meşter la neveste,
Altul, taur între fâțe.

Doi ologi, din întâmplare,
Deh, sunt ziduri şi şosele!
Conduc țara cum li-i voia:
Din bele în belele.

Muieratici şi prostaci
– Gâgă-Bulă la potou,
Unul are minte-bou,
Altu-o are între craci;

Unul, neam turco-tătar
Rătăcit cândva pe-acia;
Altul, sigur e Bulgar
- Amândoi poartă Tichia -

La Chelbos se potriveşte
Dac-i de mărgăritar;
La Tărice, când râvneşte
Să se mai însoare iar.

Potriviți: Tusea şi Junghiul
Acest cuplu blestemat;
Blestemat să fie pururi
Prostul care i-a votat.

Secuii şi românii (după „Dunărea şi Oltul" de G. Coşbuc)

Dunărea vorbea cu Oltul:
„— Tu, copile drag al meu,
Zbuciumat tu vii la vale
Tulburat mereu -
Plouă mult la voi la munte,
Sate şi câmpii de-neci,
Ori ţi-e firea ta de-a rupe
Maluri pe-unde treci?"

„— Rup şi maluri câteodată
Şi fac holdele de pier,
Iar când plouă mult la munte
Cap de om eu cer.
Dar nu-i asta, maică sfântă,
Nu de asta-s tulburat,
Ci de câte văd mi-e milă,
Maică, şi-i păcat!"
Eu de unde vin, mâhnitul,
Furios spre şes cobor,
Căci, de unde vin, nu-i lege,
Este groază şi fior.
Rar mai vezi români
pe-acolo,
Neamul nostru s-a cam dus,
Căci pe gâtul lui şi astăzi
Secuimea jug a pus.
Nu e voie să vorbească
Graiul strămoşesc ce-l au,
Iar în coasta lor din vremuri
Suliţe păgâne stau.
Liberatea încă este
Nume gol pe-al nost' pământ:
Cei puţini sunt cei puternici,
Doar secuii
au cuvânt.
Ah, de mila lor, eu, maică,
Vin aşa de tulburat
Şi de ciudă că secuii
Iară ne-au încălecat.
Iar de-nec şi mal, şi oameni,
Nu mai ştiu ce fac şi eu,
Căci mă simt de-atâta jale
Tulburat mereu.
Marko, Wereştoay şi-Atilla
Ne pârăsc pe la străini
Şi ne pun pe gură lacăt
Pentru că suntem
români
Ne belesc, barbari, în pieţe
Inventând un alt Ignat,
Căci guvernul îi răsfaţă
Şi cu ei s-a fost legat
Frate, şogor, vasăzică

- O să fie şi mai rău -
Le dă drepturi peste drepturi
Şi uită de neamul meu.
Dunăre, de-o să mai ţină
Ăst coşmar în secuime
Eu mă răzvrătesc în maluri
S-ajung tulbure la tine
Aş avea o rugăminte:
În Regat când poposeşti
Tu atrage-le aminte
Celor de la Bucureşti,
Că aşa nu se mai poate!
– Românii sunt blânzi şi buni –
Dar de strigă Goga-ndemnul:
„Oltule, să ne răzbuni!!"
Tu să strângi noian de ape
În trei ţinuturi de ocară
Şi să-ţi aduni apele toate,
Să ne mutăm în altă ţară

Cică nişte cronicari (după Hurmuz)

Cică nişte cronicari duceau lipsă de şalvari;
Astăzi sunt unii ca ei
Ce duc lipsă de condei.
De pe stradă iau guriste,
Fac din ele ziariste
Rău şcolate, vacs la carte,
Tupeiste cât se poate.
Speciile literare
Sunt trei feluri de mâncare:
Fursecuri, cafea, trabuc
Servite de Hababuc.
Mahării le cântă-n strună
Fiindcă şi se împreună (cu sensul de „laolaltă"),
Căci n-au casă şi n-au masă
Şi nici maşină luxoasă.
Totuşi, este tare tristă
Viaţa de ziaristă!
Mi se pare şi mai trist
Să te ştii ştefanghiorghist
În fruntea unui ziar
Când de carte n-ai habar.
Aibă grijă cei ce uită
Că memoria nu-i scurtă.

Lavinia Şandru şi E. Udrea
sau Una pe faţă, alta pe dos

Punere în temă

Ilici nu e Iliescu; ţap cu barbă nu-i Băsescu: Teo nu e Marijan, nici Agafton nu-i jidan; viţelul fătat în toană, nicidecum nu-i Mircea Geoană; Adrian nu-i Hadrian, mare împărat roman, nici odraslă de ţigan; Vai-da el şi vai de noi e hunedorean de soi, ajuns pesedist mai an, fiindcă-i văr deal lui rudean; Tăricean nu-i Tăriceanu, mai degrabă-i slăbăreanu care nu apucă anu; are, deci, puţine zile (cât avu Radu Vasile). Cine s-o mai recunoaşte, dintre vii şi dintre moaşte, precum Frundo, Tokeş, Gyula, ce sug ţara şi nu...,

Îl priveşte, treaba lui, ruşine obrazului!

Personaj public de eşti, feri în lături, c-o păţeşti: ghimpele alege-ntâiul, când obrazul, când călcâiul. De te superi, bine-mi cade; de zâmbeşti, mai bine-ţi şade. Dacă-n ghimpe ai călcat, ştii de unde ai plecat (chiar şi eu m-am înţepat şi mi-am amintit de sat).

2
Fa (bule)

Boul şi viţelul sau PSD-ul şi PSM-ul (variantă târzie după Grigore Alexandrescu)

Un bou ca toţi boii, puţin la simţire,
În zilele acestea de soartă-ajutat
Şi decât toţi fraţii mai cu osebire
Dobândi în... partid un post însemnat,
Un bou în post mare?! Mă uimesc şi eu:
(Nu se mai întâmplă-n orişicare loc)
Se întâmplă, însă, cert în PSD-eu,
– Dacă nu ai minte, poţi avea noroc... –

Viţeluşul vacii, plin de bucurie,
(pesedist sadea, toată lumea ştie)
Auzind că unchiul s-a făcut boier,
Că are clăi multe şi păşuni o mie:
– „Mă duc", zise "-ndată puţin fân să-i cer."

Fără-a pierde vremea spre palat porneşte,
Ajunge la unchiu şi-ncearcă-a intra,
Însă badygardul brutal îl opreşte:
– Stăpânul meu doarme şi nu-l pot scula.
– Doarme nea Neluţu? Pentru-ntâia dată
Se-ntâmplă să uite obiceiul lui;
Doar cu „Săniuţă"-a aţipit o dată...
E un somn suspect ş-aş vrea să i-o spui!

- „Ba să-ţi vezi de treabă, că mănânci trânteală!
S-a schimbat nea Nelu, nu e cum îl ştii...
Noi la „bombonelu" cerem socoteală...
Cine şi de ce primit vrei să fii?"

Fabula, se ştie, nu-i scofală mare:
Se scoală zâmbavul, pleacă la plimbare,
Nu vede nepotul, viţel pesemist,
Care muge-n poartă dezolant şi trist.
A doua zi iarăşi, dis-de-dimineaţă,
Viţelul, la unchiul umilit veni.
O slugă miloasă vede că îngheaţă
Şi, să-i facă bine, de el pomeni:
– Stăpâne, îi zice, aşteaptă afară
Ruda dumitale, al pesemistei fiu"
– Cu ăsta nu-s rudă; mergi de-l dă afară!
N-am rude sărace şi nu voi să-l ştiu!

Nota Bene: Se potriveşte şi lui Traian Băsescu!

Cum s-a născut, la Cotroceni, fabula (după Al. Donici)

La chiposul cu zâmbire,
Adevărul, gol din fire,
Fără veste a intrat.
Iliescu s-a-ncruntat
Şi la dânsul a strigat:
– Cine eşti, cum îndrăzneşti
Gol, aici, să te iveşti?
– Adevărul mă numesc
Şi-o să-auzi cum îndrăznesc:
Vreau să-ți spun
părerea mea:
Conduci rău moşia ta!
Cei mai mari te măgulesc,
În vreme ce jefuiesc;
(Cum cunoaşte întreg natul,
Îți prieşte scărpinatul)
Legile îți sunt călcate
Se fură pe apucate,
Eşti mințit, ar zice-un văr,
Strănepot de Adevăr,
Şi în față şi în spate.
Mafioții pradă țara -
Vara-i iarnă, iarna-i vara -
Căpuşele ne sug vlaga,
Tu umbli cu danga, danga...,
Iar Năstase, patru case,
Agoniseşte foloase...
– Ne-a ajuns pielea pe oase
– Uşieri, să-l dați afară,
Să nu-l văd a doua oară!
Gol, nemernicul, înfruntă
Şi chelia mea căruntă.
El, apoi, alt chip luase
(După ce se depărtase)
Şi s-a dus la preşedinte,
Însă nu gol, ci-n veşminte
De străin, cum şade bine,
Şi-a vorbit cum se cuvine.
– Dacă Europa vrea
Voi schimba echipa mea:
Alți miniştri, altă curte
– De furat sunt încă multe –
Adevăru-a
constatat
Că-i stă
bine... îmbrăcat.

Fabulație (nu stabulație) despre Văcărei

Nici n-ajunse bine văcaru în păşune
Când vaca slobozi un vițeluş cam mare
- o vacă tuciurie, cu uger plin şi tare -
Dar... între bou şi fiu, puţină-asemănare.

Vițelul se trezi ajuns taur de soi -
Văcaru, ca răsplată, ajunse văcăroi.
De când odrasla asta a prins a-i zice tată
Sorbea lătura frape şi numai fermentată.

Scopiţi fiind şi bica şi insul văcăroi
Au procreeat odrasle cozmânce de prost soi,
Până-ntr-o zi când „Zâmbar", un taur reformat,
L-a despărţit de turmă şi-l duse la senat.

Ce s-a-ntâmplat pe urmă, desigur, ştiți şi voi:
Păşunea se umpluse de hulpavi văcăroi,
Urâți precum e noaptea şi proşti precum tureaca:
Aşa se-ntâmplă-adesea când procrează vaca.

Morala:
Aluzia trasnpare de şaişpe ani. Mai bine!
Când boii procrează, şeptelu-i de ruşine.
Şi Astfel de-animale sunt ocrotite-n țară
Până se lăcomesc şi dau pe dinafară.

Cotrocenii sau Parnasul
(după Al. Donici)

Atunci când pe eleni i-au părăsit cioplіţii zei
Locurile le-au împărţit tembelii între ei.
Născut din zeii traci şi zei danubieni,
Aşa facu „zâmbaşul" mai ieri la Cotroceni:
Scăpând de „împuşcatu", pe tron s-a aşezat
(Ştiut e că ţiganu visează la palat)
Şi-şi slobozi măgarii la liber păşunat.

Măgarii-n post de muze, ba şi mai acătări,
Din zori şi până-n seară îi dedicau cântări.
– Cei ce nu rag cu noi sunt împotriva noastră!
(C-aşa sună sloganul chitiţi şi dumneavoastră);
Sau, cei ce nu rag ca noi, că au, că nu au glas,
Coboare din Olimp şi plece din Parnas!
De ei se săturase chiar şi stăpânul, zeul
Ce cunoştea palatul de când slujea C.C.-ul.
Simţind vântul schimbării ca pe-o furtună mare,
Pierdu orice speranţă, câtime de răbdare,
Strigă după „cozi mâncă", rândaşul, şi cu ură
Îi porunci: măgarii să stea la iesle-n şură!

Morala: este simplă şi vrea să-aducă aminte
Că locul niciodată n-a dat un dram de minte.

Mielul murind sau Lamentaţie la Cotroceni (parodie după Gr. Alexandrescu)

Fiul unui berbec care de mult murise,
Un miel, se bolnăvise,
Muşcând din întâmplare
O-nveninată floare,
Şi-acuma a lui moarte
Nu mai era departe.
Mă-sa, oaia, cu durere
Începu să zbiere:
– Cui mă laşi, fătul meu?
Spune tatălui tău
Că vin curând şi eu.
Dar ce să-i spun, mamă, dacă face-ntrebare
Despre a turmei stare?
Tu ştii că lui îi plăcea să vobească
Despre dulăi şi turmă, despre haita lupească.
Spune-i că turma zace de rea gălbează,
Că doctorii ţării în silă o tratează,
Că ciobanul Ion a lăsat un netot
Să taie şi să spânzure tot,
Aşijderi şi alţi grijitori de turme
Care sporesc răul în loc să-l curme.
Berbec şi cap tare cum fuse,
Va înţelege când acestea sunt spuse.

Morala:
După acei ce-n preajma lor roiesc
Îi cunoşti pe cei ce cârmuiesc.
Mesaje bocite mai cunosc şi mai ştiu –
Ion Cotrocelul le-a aflat mai târziu.

Câinele şi căţelul sau PSD-ul şi egalitatea după Gr. Alexandrescu

Se lăuda potaia: „– Să ştie orişicine
că de azi pentru mine
Egalitatea e principiu şi lege
- Chiar şi cu partide mai mici, se-nţelege -,
Că toată lighioana, chiar şi cea mai proastă,
Îmi zice simplu: câine, iar nu domnia-voastră.
Aşa vorbea deunăzi Samson c-un câine oarecare
- Dulău coclit în rele, ce latră sus şi tare -
Căţelul Samurache, înscris la Pesemeu,
Nu-şi încăpea în blană: „Vedeţi ce unchi am eu?!"
Aşadar, precum scrie la carte,
Se-apropie de unchiul, mândria să-şi arate:
„– Gândirea voastră", zise, „îmi pare minunată,
Pe fraţii de partid o să-i anunţ îndată."
„– Noi fraţii tăi, jigodie, potaie,
O să-ţi dăm o bătaie ca s-o pomeneşti!
Ai uitat cine suntem, ai uitat cine eşti,
Lichea neruşinată, de astfel ne vorbeşti?!"
„– Dar... ziceaţi..." „– Ce-ţi pasă? Te-am întrebat ce ziceam?
Om fi aceeaşi rasă, dar adevăr grăiam
Că nu iubesc mândria şi nu iubesc pe lei,
Şi vreu egalitate, dar nu pentru căţei."

Ţiganul împărat
(După un basm românesc)

Într-o ţară oarecare, bine nu-mi aduc aminte,
Trăia un ins zâmbăreţ pe post de preşedinte;
Ţiganul din poveste ajuns nisam pe tron –
S-o fi chemând Tandaler, Parpanghel sau Ion?
Călit în rivuluţii cam da pe dinafară
Croind la „planuri roşii" din brişcă şi pahară,
Căci auzise başa ce toate le cam ştie
De Petru al Rusiei şi-al nostru Dimitrie.

Că un ţigan ajunge atât de sus nu-i bai –
(E bai când ţărişoara şi-o pune pe vătrai
Înstăpânind hoţia şi ţigănind poporul,
Amanetând trecutul, prezentul, viitorul).

Vreo paişpe ani o duse ţiganul în huzur,
Mult neam de bulibaşe îşi strânse împrejur:
Alţi tuciurii mitrani, gaftoni, văcari şi adrieni
Şi alte multe soiuri de-astfel de buruieni.
Le zise bulibaşa, pe perne cocoţat:
- A voastră este şatra. S-o scoateţi la mezat!
De mâine-mi cade-o pernă şi simt că m-am cam dus,
Căci nu mai are vaca o ţâţă pentru muls.
Adio, deci, prieteni, la anu şi şuhanu...

Morala:
A cam avut dreptate când proroci... Brucanu.

RESTRUCTURARE
(confabulă)

Alegeri în pădure, în stilul democrat.
Leul, aflând scrutinul, grozav s-a-nfuriat:
Să fie alungaţi ciracii mei cu toţii
– Tigri, pantere, lupi, părinţii şi nepoţii! –
Restructurăm la sânge, Căline, la raport!
– Stăpâne, zise vulpea, feliile din tort
Au fost înfulecate de protejații tăi,...
Aduşi din primărie, de javre şi potăi...
Sunt sigură că astăzi îşi vor găsi nănaşii!
– Tu, ce propui Căline? – Să plece iepuraşii:
Sulfina şi Cinteză, cutare şi cutare,
Să arătăm prostimii c-a fost restructurare.

Morala: Aceasta-i Alianţa şi-aşa va fi să fie:
De ce plecase Mona nici musca nu mai ştie;
Chelbosul, cum se ştie, e un matroz cu coi:
Ținteşte vânat mare, dar... trage-n iepuroi.

Morala:
Când codru este ţara şi tâlhăria-i lege,...
Leul îşi dă în petic, iar asta se-nţelege...

Liderii alianţei şi preşedintele

Milka şi Fulga
(confabulă)

Două vaci date-n draci după taurii gonaci,
Rumegând din zori în seară, gonite de vârcolaci,
Întabulate pe ogor, dar şi la televizor
Visează tauri de soi, din străini şi de la noi.
Când ugerul picură, ele fac politică.
Fulga, blajina, e o vacă bună la toate:
Trage la jug, ţine la pat şi dă lapte.
Când e în călduri scrie poeme despre tauri vânjoşi,
Despre vaca nebună şi români feţi-frumoşi –
Unu-n Moldova, altu-n Regat şi unu-n Ardeal,
Şi încă vreo câţiva din al ei areal –
Acum, mai curând se sulemeneşte decât se goneşte
(Şi dacă o face, o face... băbeşte),
Premii împarte, premii primeşte;
Ba chiar se-mbaligă-n iesle sau se cufureşte.
Cu uger lăsat, cum se cade să fie
A boului vacă şi nesatisfăcută soţie,
Ea face furori printre surori
Şi printre bărbaţi...uneori.
S-o vezi cum întinde bărbia striată!,
Se lasă pierdută şi profund mângâiată,

Lascivă şi flască, precum e o mâţă,
Când un june taure o prinde de ţâţă.
- Ce vacă sunt! Adesea exclamă,
Amintindu-şi că e bunică şi mamă.
Pereche mai are-n păşunea vecină
O vacă dinţoasă, de aere plină.
Că, deşi muge, a fost purtător de cuvânt.
Al unui partid c-un picior în mormânt.

Taurul lor, viril şi seducător,
Le suge-ncet viaga, ca un rumegător,
Că Mişu, Octav sau Iambor el de se cheamă
- Boul tot bou, iar vaca, tot doamnă!
Istoria aceasta nu începe cu ea sau cu ei:
Abraşa Fulga a crescut un viţel
Care arată a bică viril şi chiar frumuşel.
Numai că, zice-un cuvânt românesc,
Chiar şi văcuţele îmbătrânesc.
Deci, Fulga şi Milka, gloabe cu ţâţele moi,
Nu mai au trecere-n târg, însă noi
Avem memorie bună şi cugete tari
În-cât le vedem ca mai ieri: cu ugere mari.
Se ştie: româneasca văcuţă pe imaş păstorită
E încă în vogă şi mai este iubită
De bărbaţii Vasile, George, Ion
- Dacă-am uitat pe vreunul – pardon!
(Pardonul în fabulă e vechi şi uzat).
Atâta vă spun, căci atât am aflat.

Visul erotic al Fulgăi

Măgarul răsfățat

În P.S.D. trăia o vită de măgar
Cu care partidul grozav se lăuda,
Numai că măgarul, şcolit în zadar,
Atâta ştia: răgea şi copita.

Însă, ca la alții să nu se rătăcească,
Şi totodată vrând să-l homo-mpodobească,
Întâiul ministru pe gânduri n-a stat
Ş-un clopoțel de gât l-a atârnat.

Măgarul tot măgari prostac şi-ngâmfat
O tot ținea în iha, precum un apucat.
Despre turism modern se pare că-auzise,
Căci prea se măgărea şi prea se fudulise.
Credea că Litoralul este păşunea sa
Şi unde avea poftă, acolo-nbălega.

Dar, cum pentru toate se dă socoteală,
Veni o scadență de vot sau electorală:
Fudulul se trezi fără stăpân şi ogoară,
Jigărit şi flămând mai, mai să şi moară.

Morala e aceeaşi pentru măgari şi potăi:
Dacă-ajungi baronet şi suni zurgălăi
Cu neruşinare, sfidare şi fală,
Odată ş-odată vei da socoteală;
Dacă ea, măgărița, te-a făcut măgăruş,
Atenție! căderea e după urcuş.

Porcul... pur (şi simplu)

Narcisistul, cică fiu de iolieni,
După ce-a spurcat troaca şi... rudenii,
A pozat ca vier, până s-a aflat
Că e porc sadea (deci, un vier castrat);
Sitărit, s-ar zice, speculând momentul,
(insul îşi pierduse şi apartamentul)
Fiindcă bozgoroaica l-a cam păcălit
Şi, după divorţ, l-a lăsat falit.

Porcul, cum se ştie, animal ciudat,
Îşi înfundă râtu'-n propriul rahat,
Cam confundă vorbe: pe înjur cu jur
Cu tovalul gros, porculeţul pur.

Morala:
Dacă te-ai dedat la coteţ şi troacă
Poţi mânca şi baligă de vacă;
Ăştia-sunt puriştii, ăştia-s porculenii;
Ăştia-s voiculeştii: fii de lolieni.
Prea miroase, însă, că s-au „conservat"
De curând, se ştie, -n propriul rahat.

Baladă oață

S-a găsit un ins cu moț,
Tare-n clanță, vorbăreț,
Ca Zdreanță de la coteț,
La TV ca la poiată
Să declare una lată:
– Eu, dacă ajung primare,
Vă scutesc pe orişicare
Să umblați după femei
Fiindcă voi crea bor... dei.
– Zău!!!, i-a răspuns țâfnos
Petrică,
Candidat şi dânsul, cică.
Noi avem o Ionică
Ocoşe şi mititică,
Care-o are foarte mică.
(S-a-nfoiat,
cum zic, curcanul)
– Las' că vom vedea la anul!
Vezi mai bine de nevastă
(Asta nouă cică-i castă)
Şi nu te umfla în pene
Că te ştiu prea bine, nene!
Poți ajunge la cuptor
Cât eşti de conservator!
Eu, Nişula, deocamdată,
Am procente la poiată,
Vasăzică am şi gajul
De când s-a făcut sondajul
Cu balaoacheşele fete
De pe drumul DN şepte.
– Îi avea, om bun de gură,
Pe Linia de Centură,
Dar eu am la Săcărâmb
Îmi dă votul un tălâmb,
Iar maidana de Ionică
- Ceea cu... poiata mică -
Are-un procentaj mai mare
Ocrotit între... chicioare,
Din care nu vă va da
Nici ție, nici lui Ponta,
Fiindcă sunteți bulangii
De pe când erați copii
Ocrotiți, ştiți, de Năstase
Când lucra mai pe dindoase
Cu Em Mitrea, bun rancău:
Vai ş-amar de c... tău!
Disputa de la poiată
A fost, cică, amântă
De un general pârlit:
L-au văzut şi s-au pitit
(Sau numai s-au pitulit)
Morala:
Dacă ai o Ionică
Care-o are foarte mică,
Foloseşte-o, că nu strică;
Dacă ai un cocosmin
Cum e rromul mă-dă-lin,
Greu de cap şi bun de gură
Du-l pe Linii de Centură
Ca să cânte cu ai săi:
Bordeiaş, bordei, bordei.

Cloaca politică: Punere în temă

**Ca tot românul să ştie –
Nu cumva să se mânie –
Facem punere în temă
Limpezind orice dilemă:**

**Vaida nu e voievod,
Nici ţonitul nu-i nărod,
(Ci un biet slugarnic plod);
Milka nu-i ecologistă
(creaţie futuristă);
Fulga nu-i Safo de Deva,
Ci muiere de doi leva;
Cristi nu e răicănel,
Da-i tot rudă de viţel,
Vai de noi şi vai de el!;
Cel cu pensiile, ştim,
Face ţara ţintirim
(A plecat din Hunedoara
Ca să-nmormânteze ţara).
Marmora nu-i lepedeu,
Da-i în zestre la pedeu
Prin primarul Vid moral;
Senatorul cât îi dealul
Nu mai tânguie Ardealul,
Nici măcar nu-i suduie
Pe acei ce-l târguie.
Marco Bela-i bun român
Până-ajunge şi jupân**

Ca să ne-amintească tipu
Şi de Trăznea şi de lupu
Funar, din dulău de pază
A ajuns o capră brează,
Iar Valeriu, dreapta sa
Îşi tot mută... tabăra,
Precum moţul cu ciubare
(P'ăştia drept în... cot îi doare
Cât mai e privatizare).
Prin judeţ? Mai trimişim,
Facem fâs şi nu beşim,
Căci aşa este românul:
Se băşeşte ca stăpânul
(El cu carnea, el cu osul,
Iar noi suportăm mirosul;
El e cu „celulele",
Iară noi... cu... Vadimescu?
mare sculă!
Ăsta-i tare numa-n..."
În rest... tot belşug şi spor!
A fost greul „leul uşor"
Dar vai de norocul tău
cum va fi cu „leul greu"!
Văd că vara târziu vine,
Nu mă mai aştept la bine
Când nici ghimpele nu-i spine
Vai de soarta ta, române!

3
Cântecele străzii

Traian şi Marijan la nunta lui Mişcoci

Scrisoare către muica

Muică, suntem
neam de traistă,
Muică, suntem neam curvit;
Muică, am strigat la ceruri:
Cerul nu ne-a auzit.

Ne-am certat cu toţi vecinii,
Mereu dezgropăm securea,
Ne urlă de foame câinii,
Ne mor pruncii pe aiurea.

Păguboşi cum alţii nu-s,
Jucăm zilnic hopa-tropa,
Râde lumea ca la urs,
Dar vrem musai Europa.

Muică ni s-a dat o ţară
Socotită plai de Rai,
O făcurăm de ocară
Sub pecetea „of" şi „vai"...

Păstoriţi de hahalere,
Ca orbeţii dăm la vot,
Chit că tragem la galere
Şi pe şefi îi doare-n cot...

De-om intra în Europa
Ce va să luăm cu noi:
Slugăria şi robota,
Şi mormane de gunoi...

Muică, potoleşte-ţi greaţa
Şi roagă-l pe Dumnezeu
Ca să-şi mai întoarcă faţa
Către bietul neam al meu.

Doamne, iani-l pe Băsescu
- Pe Ion Mao Ţe Dun -
Că altfel te-njuruiescu
Că ne-ai scos tâlhari în drum!

Gâlgâie oraşul
(parodie după D. Ureche)

Gâlgâie oraşul de fecioare
(Cu burice goale, ar răspunde Bulă),
Caste la burice, nu între...
Care-şi dau „averea" numai pe-o piţulă.

Freamătă oraşul de atâtea pofte:
Vin dinspre licee mâţe date-n draci;
Unele sunt rrome, altele sunt docte,
Cu organul minţii tocmai între craci.

MINERIADĂ

Oraşul vuieşte de zvonuri tembele
Cum că-n Deva toate sunt buric şi ţâţe.
Unde se îmbracă, unde se dezbracă, dragile de ele,
N-au terminat şcoala, dar ajuns-au fâţe.

Când se-ntorc acasă ce le spun bunicii?
Mamele şi taţii-s cu căpşuniada
Pentru odrosluțe, dedate la vicii
Şi la pofte care însoţesc parada.

Gâlgâle oraşul de moravuri proaste:
Şcoala-i dezarmată, dascălii-s pierduţi,...
Cum pierdute-s astăzi datinile noastre...
(Din popor şcolit am ajuns inculţi.)

Sus, nici o nădejde, jos se vede iadul,
Sodoma, Gomora sunt la noi acasă,
Până la potop e aproape vadul,
Parlamentu-i circ, nimănui nu-i pasă.

Jur-prejurul nostru e numai hoție,
Primii hoți sunt puşii să păzească hoții;
Guvernanții țării-s tobă de... prostie,
Ne conduc circarii, c-am votat netoții.

Ce te ţii aşa măreaţă...

Unei ziariste de la Bulădoreanu

Ce te ţii aşa măreaţă?
Parcă n-am şti cine eşti:
Soi brunet de precupeaţă
Şi nu scrii, ci măzgăleşti.

Îţi arată şeful nasul –
Ţi se udă-ndat scofala,
Căci bibanul şi carasul
I-au purtat în urbe fala.

Mintea ta de bibilică
Are trecere la noi –;
De aceea vasăzică
Te iubeşte-n bibiloi.

Nu ţi-e frică, surioară,
De blestemul ţigănesc
C-o să cazi, a doua oară,
De pe zidul chinezesc?!

Ai gălbează şi sictir
De te-or prinde noaptea hoţii
Şi taman în cimitir
O să-ţi dea pe dos chiloţii,

De s-o supăra nasolul
– Gazetar cum altu nu-i,
Tu, te-i duce-n primărie;
El... să-şi pună pofta-n cui!

Mărie, dragă Mărie

Mărie, dragă Mărie, hai, dragă Mărie,
Hai cu mine-n Primărie, da, în Primărie,
Să te dau la câțiva domni, da, la câțiva domni
Să te... pupe pe cosoni, Mărie, Mărie.

Măriuţă, acritură, hai, da acritură,
Hai cu mine-n Prefectură, da, la Prefectură,
Unde-a fost şi bubulan, hai, da, bubulan
Să te... pupe pricăjan, hai, da, pricăjan!
Sau Tănţica corcoduşa, hai, da, corcoduşa,
Să te sugă ea, căpuşa, hai, da ea căpuşa.
Sau să-ţi umble pe sub poale, hai, da pe sub poale;
Să te ieie la controale, da la controale.
Mărie, Mărie.
Mărie, sufletul meu, da' sufletul meu,
Hai cu mine-n PSD-eu, da' la pesedeu
Unde lefurile-s grase, da' lefuri grase
Ca bucile lui Năstase, da, buci Năstase ®
Mărie, Mărie.

Hai Marie şi treci gardul, da' să treci gardu
Ca să pupi... mâna lui Barbu, da, mâna lui Barbu,
Fiindcă s-a ajuns ciocoiul, da, vai, ciocoiul
De mâine vrea să-i pupi ...iul, da să-i pupi... ®
Mărie, Mărie

(Culeasă la o nuntă din Orăştie)

Marijan răpită de Traian

Auzit-aţi auzit...

x. Auzit-aţi de-un ţţigan
Ce se suie pe divan
Mic de stat, mare la sfat
Cu mutră de vier castrat;
Cu post mare la ziar,
Cu mustaţă de jendar,
Tupeist ca un ciorol
Şi năravuri de cotoi,
Dar se plimbă amândoi?!
La un bar cam deocheat
Câţiva inşi l-au scărpinat
Fiindcă piticul s-a dat
Nu de javră, nici lichea
Ci de porcuşor sadea.
Acasă l-a dus aleanu
Recitând Bolintineanu:
Un orologiu sună noaptea jumătate
Într-un bloc la uşă oare cine bate?
Eu sunt, mă nevastă, ştefi travestit,
Eu şi de prin baruri mă întorc pălit."

Fata mamii, ce-ai vrea tu...

Fata mamii ce-ai vrea tu,
Cocosmin să-ţi dea
mămica?
- Nu, nu, mămică, nu!
Ăsta-i geaba deputat
Dacă face pipi-n pat,
Nu, nu, mămică nu!
Şi nu are „umplutură"
Sub „Linia de Centură",
NU, nu, mămică, nu!

Fata mamii ce-ai vrea tu,
Un ţonit să-ţi dea mămica?
Nu, nu, mămică, nu!
Că ţonitu-i prost şi rău:
I-o s... la şeful său,
Nu, nu, mămică, nu!

Fata mamii ce-ai vrea tu?
Un primar să-ţi dea
mămica?
Da, da, mămică, da!
Mândru precum un păun,
Să mă agaţe pe drum,
Da, da, mămică, da!
El are pe lângă bani,
Fetiţe de doişpe ani,
Da, da, mămică, da,
(Şi... d'aia de momârlani)
Da, da, şi iară da,
Până i s-o înfunda,
Da, da, mămică, da!

Fata mamii ce-ai vrea tu,
Ministru să-ţi dea mămica?
Da, da, mămică, da,
Însă doar ministrul muncii
Care-a vrut să-nţărce
pruncii
Da, da... mămică, da
Şi tot stă cu mâna-ntinsă
Aşteptând să fie linsă
De o moldoveancă plânsă
Da, da..., mămică, da!

Fata mamii ce-ai vrea tu,
Victoraş să-ţi dea mămica?
Nu, nu, mămică, nu!
Despre el puţine ştiu,
Se zice că-i bulangiu,
Nu, nu, mămică, nu!
Şi că mai tentat e el
De buca lui bombonel
Nu, nu, mămică, nu!

Fata mamii ce-ai vrea tu?
Tăricean să-ţi dea mămica?
Nu, nu, mămică, nu!
Că-i bleguţ şi hăbăuc,
Nare vână de haiduc
Nu, nu. mămică, nu!
Eu de-o vreme mă
gândescu
Doar la vâna lui Băsescu:
Poliţienesc pulan
Arvunit lui marijan
Da, da, mămică, da!

Culeasă cu mici modificări,
de la ţiganii lăutari din
Geoagiu

Zece vajnici colonei
(clonare şi declonare la PSD Hunedoara)

Un colonel mititel
- Securist de soi -
A clonat un colonel
Şi s-au făcut doi;
Doi colonei din secur
- Dar ce colonei! -
Şi-au pus curul lângă cur
Şi s-au făcut trei.
Trei colonei barosani
Au clonat un altu
- Ins venit din MFA -
Şi s-au făcut patru.

Patru lei de colonei
(Ghicitoare ghici)
Mai găsiră un terist
Şi s-au făcut cinci;

Cinci colonei MFA,
Cu multă vechime,
Mai găsiră-un boschetar
Şi-au făcut şesime.

Şase vajnici turnători
- Specialişti în toate -
Au clonat un rusofil
Şi s-au făcut şapte;

Un civil, dar colonel,
Care turna totul
- Fost de vile constructor -
Completează optul.

Optul ăsta reclonat
- Şi cu Gheorghe nouă -
Mai găsi un biet brunet
La coadă la ouă.

Mai veniră colonei
- Nouăle şi zece -
Şi-n partidul de cozmânci
Nimeni nu-i întrece.

Doi foşti colonei la...
Geoagiu - Băi

Zece jalnici colonei (În ordine descrescândă, după „Zece negri mititei”)

Zece colonei tâmpiţi
Rup pisica-n două:
Cică unul a murit
Şi-au mai rămas nouă.

Nouă jalnici colonei,
Porniţi pe complot,
S-au certat pentru mujdei
Şi-au mai rămas opt.

Opt colonei pesedişti
– Capete pătrate –
S-au pârât de comunişti
Şi-au mai rămas şapte.

Şapte şmecheri colonei
Cu foncţii şi case,
S-au pârât, din obicei,
Şi-au mai rămas şase.

Numai şase în sobor
– La glagore mici –
Fără Mişu-n fruntea lor
Au mai rămas cinci.

Cinci, din cei clonaţi mai ieri,
Cu stomacul spartu,
De atâta chiolhănit
Au mai rămas patru.

Patru moşi căzuţi la pat
– Râvnind la femei –
La viagra s-au dedat
Şi-au mai rămas trei.

Trei, dar unul invalid.
– Tablagii de soi –
Au curtat un alt partid
Şi-au mai rămas doi.

Două clone de-nceput
– Funia, săpunul –
Reprezintă un partid,
Dar fac doi cât unul!

Ăsta unu-i sepepist,
Menţine aripa:
În curând va vieţui
Şi el la Antipa.

Nota bene!
Se dedică celor zece colonei securişti, poliţişti, miliţieni, terişti, sepepişti, gardişti care până mai ieri reprezentau nucleul de monolit al PSD-ului hunedorean: A, C, N, T, V, D, R, P, R, S.

A venit aseară mama (parodie)

A venit aseară mama
Din sătucul ei sinistru
Să-l vadă pe
Gheorghe Pogea
Care a ajuns ministru.

Nu-ndrăzneşte nici să intre
La o goangă-atât de mare
Şi aşteaptă bune zile
Pe marmoră, la intrare.

Ţi-am adus de la Ruşchiţa
Câteva eşantioane
Şi vreo zece ouă, maică,
C-auzeam că mori de foame.

Cică barbu, ştii tu care,
S-a făcut a dracu foarte:
Întinde mâna să i-o pupi,
Te ţine cu corn şi lapte.

Noi trăim la Hunidoara
Ca şi peşti-ntr-un acvariu,
Iar vecinii tot aşteaptă
Să le mai măreşti salariu.

Finul tău, ştii, Iorgovanul,
Pus maimare la săraci,
Are-n mână toroipanul
Şi îl doare între craci.

Ce-i cu tine, dragul mamei,
M-a-ntrebat mai ieri Popescu,
Nu cumva cu o băşină
Mi te-a ameţit băsescu?!

De-i aşa, să-i scrii la mama
– Ştiu un leac de alinare –
Nu-i mai puneţi nici o boabă
De fasole în mâncare!

Vezi, ca mâine, vin alegeri
Şi te-ntorci la Hunidoară;
Cei ce n-au măcar fasole
N-or vota a doua oară!

Boc, Boc, Cioc la uşa morii...
(variantă markobelită)

Boc, boc, boc la Cluj-Napoca
– Măi Funare unde-i Boka
Să ne marcheze epoca?
Măi Fiunare, unde-i bocu –
Fratele lui polobocu –
Se-mpărţim Clujul pe locu?
R – Noi palinka-n Cluj
v-am dat,
Aţi votat cum aţi votat:
Boca, boca şi cu Bocu
Ş-acum v-aţi f...t norocu.
Măi muiere, măi nevastă,
Cine bate la fereastră;
Măi muiere pui de drac
Cine urcă pe Feleac?
R – Ia, urcă, hortist, pedeul
După el, UDMR-ul,
Iar în locul Iancului
Vine „bocul" dracului;
Nu-s carele Iancului –
Sunt ale secuiului...
Emil Boc, în fruntea lor,
Crede că e crăişor
(Da-i un jalnic trădător).
Măi Funare nu mai plânje:
Iarna plouă, vara ninje,
Vai de biet român, săracu,
Înapoi tot dă ca racu;
Nici îi merge,
nici se-ndeamnă,
Nici îi este toamna toamnă,
Nu e vara vara lui
Şi-i străin în ţara lui!
– Funare, prostia ta,
Cu Miţura nu mai sta,
Lasă, dragă, ovreimea,
Că dispare românimea
Şi aşa, la o adică,
Faceţi România mică!
Boc, boc, boc şi cică, cică
La plasă Belo ridică...,
Dacă vin anticipate,
Mergi independent, măi frate
Şi votăm întru dreptate:
Nu un Boc şi nici un Boka,
Ci român de Cluj-Napoca!

Doi patrioţi pe...
Trei Scaune

În grădina lui Ion
(baladă tristă)

În grădina lui Ion
Ţelina este beton, ®

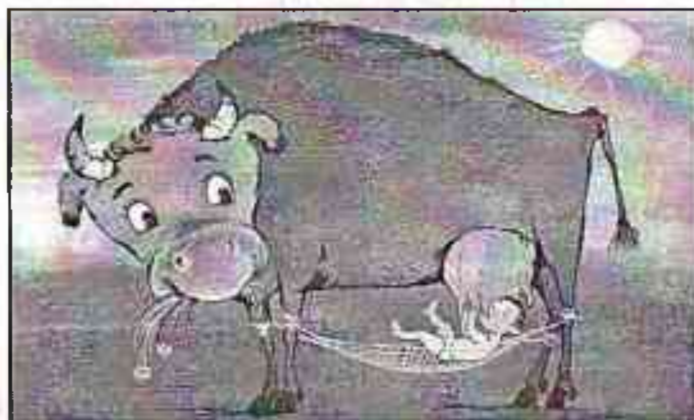
Păsări nu mai ciripesc.
Florile nu înfloresc,
R: Hai, Ioane, Ioane,
Noi murim de foame
Ne-ai îmbârligat
Şi ne-ai cam uitat;
Hai, Ioane, Ioane,
Chiorlăim de foame,
Tu primeşti palat,
De noi ai uitat.

Noaptea în grădina ta
Nu cântă nici bufniţa, ®
Vara în grădina ta
Nu creşte nici iedera
Nu creşte nici iedera.
R: Hai,....................
S-au dus privighetorile,
Au rămas doar ciorile ; ®
Cucul tace, mierla-ngână :
Vaiu de naţia română ®
R : Hai....................
Corbii vin mai decuseară –
Lozinci cârâie şi zbiară,
Ca un rrom făcut de-o
cioară
Care cântă la vioară ®
R: Hai, Ioane, Ioane.........

În grădina mult cântată
Nu mai e ce-a fost odată,
R: Nu mai e ce-a fost odată,
Fiindcă o făcură lată,
Neamu-i dus, ţara-i furată,
Bată-i Dumnezeu să-i bată!
R: Hai, Ioane, Ioane........
În grădina ţării mele
Numai rele şi belele
Tu eşti vinovat de ele; ®
Fiindcă-n vremea ce-ai
dominit
Numai hoţi ai ocrotit ®

R : Hai, Ioane, Ioane.........

(Prelucrate, după folclorul străzii)

Mircea Geoană crescut de Iliescu

Ş-aseară ţi-am luat cercei

Aseară ţi-am luat cercei
La, la, la, la, lala,
Acum te văd fără ei;
Deja toată lumea ştie:
I-ai pierdut la primărie;
Pentr-un strop de beutură,
I-ai lăsat la prefectură,
De nu cumva la cultură –
Javră mică, mâţă sură !

Aseară ţi-am luat basma:
Te văzu şefu cu ea
Şi îţi zise: fă, putoare,
Mai vrei înc-o promovare?
Bagu-ţi brişca unde doare!

Aseară ţi-am luat haşiş -
Astăzi umbli pe furiş
Cu bebe şi cu rude!
Că eşti neam de purade!.
Aseară ţi-am luat cosoni,
Azi te fuduleşti cu domni.
Aseară ţi-am luat chiloţi
Din talcioc de mafioţi,
Păgubaş fie ca mine
Cine s-o-ncurca cu tine!

Măi, Tanţo, măi !

Tănţică de la Horezu
Rea de gură ca firezul,
Te-am făcut ştefanghiorghistă
Şi-acuma eşti pedistă.
Ieri purtai opincile;
Astăzi strigi lozincile;
Ieri strigai: ia-ţi fuse, vere,
Azi te lăfăi la putere,
Măi, Tanţo, măi !
Tănţică din prefectură
Ibraşe şi rea de gură,
Nu mai fă controalele
Şi mai spală-ţi ţoalele,
Sau du-te la drogherie
Că miroşi a ţigănie!
Tănţică, de unde-ai fi,
Nu te mai sulemeni
– Rromu-i rom oriunde-o fi –,
Iar când joacă din buric
Bolşevicu-i bolşevic:
Nu toval, nu tu nimic,
Tanţo.

(Culeasă din Hăşdat)

Scrisoare către domnul judecător (undeva în secuime)

Domnule judecător, liberează-ai meu fecior,
Fă şi matale-o dreptate, dacă citeşti a mea carte.
E român, cu „r" se scrie: n-a mai fost în puşcărie,
A-njurat un poliţai, care l-ar fi zis: „dă c-ai"!
N-a furat, n-a violat, nice şpagă n-a luat,
Nice droguri nu consumă, ba, mai mult, mestecă gumă,
Că nu-i în şomaj de-o lună şi trăieşte cu ce-adună.
E fecior bun de sfinţit: de David n-a auzit,
De Spumă sau de Bibanu, nice azi, nici la şuhanu.
E prostuţ şi nici nu ştie ce e aceea „mafie",
Cine-i Timiş sau Rudeanu, Cosma sau Serafinceanu.
Poliţaiul cu pricina l-a oprit cam des maşina
(C-aşa-i el, bătu-l-ar vina, ca pe preşul chel beşina):
„– Davai lei, din ăi greoi sau o sută euroi!"
Da de unde foc să-i dea?! Poate din penzia mea...
O amendă de-ar fi dete, nu luam medicamente.
Domnilor ce judecaţi, vă rog, zău, nu-l condamnaţi,
Că, de-i liber încă-un an, îl însor cu Marijan,
Fiindcă el, copilul, dragul, e mai fain decât arabul.

Răspunsul judecătorului udemerist:
Draghe şi stimache doamne, dacă fiu-ţi era „poame"
Mafiot sau cosonar, îi dăm drumu' şi-ntr-o toană;
Însă doamne şi draghi domn, n-am găsit la el coson,
Leul greu, liră, dolar, deci e simplu găinar.
Mai cu grijă, mai pe-ales, nici nu intentam proces,
Căci trăim, precum se ştie, „Epoca Găinărie":
(Na-ţi-o ţie, dă-mi-o mie, ca să am şi eu moşie).
El a înfruntat, şi-i trist, unul moaghiar poliţist,

Şi-a scăpate prea uşor de cinstitul procuror...
(ins tabu în țara asta - nu l-ar mai vedea nevasta,
Iar copiii, când să-l cheme, să-i zică cu drag: măi nene).
– Vreau copilul lângă mine; faceți dumneatale-un bine!
Altfel: cine-ei fi şi cine eşti, să sfârşeşti la Văcăreşti.
Nu e sfânt, nu e nici harnic; nu e geniu, nici erou,
Într-o țară-n care cine fură-un ou... e bou.

În căutarea dreptății

Măi femeie, măi, nevastă!

Măi femeie, măi nevastă
Cine bate la fereastă?!
Măi bărbate, bat-o vina,
Este mâţa lu' vecina;

Măi bărbate, bată-l baul,
Cred că este PNA-ul.
Ăştia-s hoţi şi turcaleţi
Şi apar când nu te-aştepţi!

Femeie, de ce tot vin?
Că eşti lacom şi prea plin!
Femeie, ce vor să cate?
Ce-ai furat în trei mandate!

Statuete şi icoane,
Aur greu şi termopane
Şapte case-n loc de două,
Chiar cosoni şi... patru ouă.

Măi muiere, măi nevastă,
Care este soarta noastră?
Una este, mă bărbate,
Să păstrezi imunitate:
Schimbă trenu cu drezina
Şi pe Mona cu Sufina!

Muiere, când nu-s acasă,
Cine bate la fereastră?
Măi bărbate, nu fi rău -
Este badigardul tău;
Tu-i ia-i parte, el ia parte,
Fără de imunitate.

Cântec de poetesă părăsită
(parodie după Anghel Dumbrăveanu)

Tu ai plecat cu disponibilizarea,
Juma de an de-atuncea-am tot oftat,
Din sânii mei micuți precum căldarea...
Dar ai plecat, de mii de ori păcat!

– Miresme tari de ambră îmi devoră pieptul
Bâcseală las în urmă, nu parfum,
Şi m-am rugat la poştă măcar să-mi dai dreptul
Să mor în accident banal pe drum.

De ce nu vii, tu Publius Naso, căci pupila
Îmi lacrimă mereu ca un izvor;
De nu ai sentimente, măcar mila,
Te-aducă din trecut în viitor!

Ăst timp trecut eu devenii bunică,
Tu, se aude, ai rămas viril bărbat,
Bărbat de secol, privirea ta ridică
Şi vezi în urmă ce tristă m-ai lăsat.

Decembrie îmi fulguie şi-mi spune
Că părăsită-s şi de vultureanu,
Bărbat din nord cum altul nu-i pe lume...
Mi-au mai rămas banana şi coceanu.

Mi-e rochia cernită-n răzvrătire,
Mi-s ochii plânşi şi pieptul mi-i lăsat,
Tu stai la țară precum în nesimțire,
Eu dorm pe mine, nu mai dorm în pat.

Cântec xenofob

Vin ţiganii de la Bug,
Vin ţiganii de la Tisa,
Ţara asta e la jug -
Tot românul plânsu-mi-s-a
Că nu mai poate răzbate
De-atâta rromanitate.

Vin ţiganii, vin anume,
Noi ne-nstrăinăm prin lume,
Vin ţiganii de prin Rusii,
Românie, pa şi pusi!
Vin şatre nesăturate
Şi şătrarii-ş fac palate;
Din bătrâne obicee
Moldovenii fac barăci,
Regăţenii fac bordeie.
Parlamentu' pute-a şatră:
Nu mai e ce-a fost odată...;
Cotroceniu-i tătărit,
Doamne, cât ne-ai umilit!
Ce păcate am făcut?
Doamne, cât am decăzut!
Conduc besii şi tătarii
Şi ne râd în nas bulgarii...

Viitorul României

Balada lui Miron Cosma
(după „Oltenii lui Tudor”)

Vine chiot dinspre Vale.
- S-a pornit, cică, de ieri -
Iar din Vale vin agale
O mulţime de mineri!
Merg pe Jiu, apa lor sfântă,
Deasupra lor nu este cer,
Ca pe-o litanie ei cântă:
„Aşa e viaţa de miner”

S-au pornit cu surle-n ţară,
Valuri, valuri şi-s destui
Robi cu viaţa lor amară
La cheremul nuştiucui -
Mândra naţie română
A ajuns sub oameni slabi,
Peste ea este stăpână
Mafioţi, ţţigani, arabi.

Răi jandarmi, năimit juvete
Stau pe-alături şi privesc,
Mai apoi lovesc cu sete,
Trag rafale şi izbesc.
Nu mai vor să-nalţe rugă
Către lacomi guvernanţi,
Poliţaii-s puşi pe fugă
Şi năimiţii, pe talanţi.

Bucureştiul e în clocot,
Miron Cosma e haiduc;
Se aude glas de clopot,
Înspre Bucureşti se duc.

Iliescu-a dat chemare
- Măgureanu-i printre ei -
Cu unelte muncitoare
Să dea iama prin mişei.
Ei sunt clasa muncitoare
- Li s-a dat, tot li s-a dat -
Dar acuma alta-i doare -
'I vor pe Miron împărat.

– Cine-i comunist să vie
Cu arma de sub pământ,
După Cosma la câmpie
Să depună jurământ!
Să ne scape încodată
De mafie. Dumnezeu,
El, din Ceruri o să-i bată
Că se-mbogăţesc mereu!
– Miron Cosma să trăiască
Şi să-i bată pe mişei;
Iliescu nu adastă:
Se avântă printre ei:
– Fraţilor, v-aţi făcut treaba,
Tu, Miroane, eşti erou,

Astăzi n-aţi venit degeaba
Şi vă voi chema din nou.
Prim-ministru te voi face
– Până-atunce, frăţioare,
Ca să fie-n ţară pace
Te voi ţine la răcoare –
....
A trecut de-atuncea vreme,
El la Rahova mai geme,
Parcă a trecut o eră
Miron Cosma tot mai speră

Şi înalţă ruga sus...
Iliescu s-a cam dus;
Geaba rogi şi geaba ceri
Dacă nu mai sunt mineri!
Lucrători la coada vacii
Au ajuns mai toţi ortacii,
Toţi, chiar cantorul şi popa,
Slugăresc prin Europa.

M-a făcut muica oltean (cântec de năpârlire)

M-a făcut muica oltean
Şi-acuma sunt ardelean,
Mândră coadă de topor
Şi perpetuu senator;
Dacă sforăi în Senat,
Gata: v-am reprezentat.

Mă-alungară, proşti, oltenii,
Mă primiră ardelenii,
În speță hunedorenii
Cu năravuri de iobagi
Şi prea mândri de le-o tragi.
(În izmene, nu-n nădragi)
De la Bârca-n Hunedoara
Iarăşi am făcut gargara:
Vin din Paşte la Crăciun,
Voturi calpe să adun,
Căci am şef de cabinet
Sex-simbol de... cabaret.
Încă-un an şi mai la anul
Până-mi umplu burdihanul
Cu rahaturi şi cu bunuri
Fiindcă m-am „iubit pe tunuri"
Şi vreu să las pentru țară
„Repetabila povară".
Dacă mă semnez cu „escu"
Şi sunt bard, ca Eminescu,
Tot mai greu sunt păunescu,
Pe care nimeni nu-l bate
Cel puţin la... greutate
Şi la somn, pe săturate.

– Bade, matale îi fi Vasile Lupu... de la Bârca?

Stăvileşte, Doamne, desţărarea !

Gâlgâie oraşul de atâtea fiţe:
Multe de duzină, câteva de soi;
Miaună oraşul de atâtea mâţe,
A intrat în criză piaţa de pisoi.

Multe vor iubire, unele doar banii,
- De prin cafenele le pândesc golanii; -
Din maşini luxoase fiii de bani gata
Culeg din acelea ce-a cules şi tata.

Unul peste zi, altu-n toiul nopţii,
Tatăl şi cu fiul, bunul şi nepoţii
Consumă trufandale, fie iarnă, vară
Pe poteci de munte, pe drumuri de ţară,

Căci bărbaţii volnici sunt plecaţi prin Spanii
Şi-au rămas pe-acasă hoţii şi ţiganii
Să sporească neamul şi să ni-l corcească
Până scrim cu „rr" limba „rromanească".

Însăşi parlamentul a ajuns o şatră,
La televiziune, numai mă-dă-lin,
Deveni o jenă româneasca vatră,
De te-apucă greaţa şi borăşti venin.

Stăvileşte, Doamne, dezromanizarea:
– Peştele se-mpute de la... capul ţării-
Ne pândeşte, Doamne, însăşi desţărarea,
Ne aflăm, Mărite,-n pragul disperării.

4
Ca(trenu) în epi(grame)

Răpirea Marijanei

Unui sfătuitor

Mă făcui de prost şi fleţ,
Că despre liberali scriu bine.
Aşa-i, eu persiflez iesteţ,
Cum fac acuma şi cu tine.

Băsescu lăcrimând lângă Stolo

O lacrimă ascundea-i sub pleoapă,
Tătarii ochi păreau chiar plânşi.
Te-a pus nevasta să tai ceapă?
(Fiindcă aveai şi pumnii strânşi)

Năstase vânător

La vânătoare s-a-ntâmplat
- Era şi burniţă şi ploaie -
Când arma ţi s-a descăract
Pe Sârbul să-l lipseşti de... oaie.

Lui Mihai, Regele pofticios

Nemulţumit de cât primise,
Nemulţumit că încă-i viu,
Va să primească, pare-mi-se,
De la români şi un sicriu.

Cuplului Băsescu - Tăriceanu

Cremenea şi cu amnarul
Pot aprinde-n vatră focul,
Iar noi, mânce-ne amarul!,
Iarăşi ne-am f...t norocul.

Coabitarea Mircia - Inişconi

– Mircia-i dus întreaga lună...,
Abia stăm trei zile-mpreună.
– Şi nu te-apucă-aşa un dor?
– Pardon! Trei zile trec uşor!

Epitaf pentru Iliescu

Sub această piatră-n obicei străbun
Zace Iliescu, nu Mao-Țe-Dun.
A plecat din lumea acră şi rebelă:
Râde şi pe cruce, precum o franzelă.

Leul vechi şi leul nou...

Se cam duce leul vechi
Şi rămâne euroiul,
Aşa cum din Parlament
Se va duce văcăroiul
Şi tot lei vechi vor fi la anu,
Dacă pe locul de văcar
Va să ajungă un berceanu.

Unui moderator de la Realitatea Deva în dialog cu Cocosmin

N-am văzut pe unde-am fost
Confirmare mai firească:
Bine faci, când vezi un prost,
Că insişti... să-ţi dovedească.

Unui deputat băgăreţ de la minorităţi

Dacă-l judec mai atent,
Omul e cinstit, vă jur,
Fiindcă cere insistent
Să primească-un şut în c...!

Biroul de autorizări din Primărie

Ca să pui ceva pe roate
Cere zilnic „Documentul!",
Iar când le obţii pe toate
Mai urmează... testamentul!

Unui ajuns, de prost, consilier

Umilul şef de cabinet
Ditai consilier suit,
Gândeşte greu şi prinde-ncet
Căci s-a... ţonit.

Incitaţie

Numai burice dezvelite,
Fese şi ţâţe în prisos,
Încât te rogi: preabun părinte
Mai dă-mi un... os!

Unei primării cu fete cucuiete

În loc să mizguie pe stradă,
La primărie stau grămadă.
Pe unde-au fost când le-au adus?
Răspunde Bulă: la produs.

Unui rege fugar şi nesătul

Mihai, tălâmbul, şi ai lui,
Ne crede neamul nimănui,
Sat fără câini, turmă de oi
Şi vrea şi pielea de pe noi.

Hitler şi Regele Mihai (cum e rege cu niznai?)

Casei regale

Patru iepe are tata
Şi-un ginere moldovean;
Mihai, să-şi mărite fata,
Ar fi acceptat ţigan.

Plecare ca o trădare

Ne-ai lăsat plocon la ruşi.
Cinci decenii ce făcuşi?
Ai uitat de România
Ş-acum vii să iei simbria?!

Din folcorul copiilor

Hai, hai şi vai, şi pohtele lui Mihai,
Hoenhoţul de castele şi de milioane grele,
Din osânza ţării mele...
La chelbos, lipsă tichie,
Principese hâde, mie?!

Presimţire

- Prietene, să iei aminte:
Din iarna asta nu ieşim!
- Ieşim vericule, ieşim,
Dar cu picioarele-nainte...

Lui Miluş, reapărut la rampă

Era o vorbă-odat' ş-o dată
Despre un ţap ispăşitor;
Acuma vorba e schimbată:
Se crede ţap izbăvitor...

Antisemită II

Decret feroce pentru cei
Ce mai spun bancuri cu evrei!
Doi ani la zdup va sta acela...
Bulă: - Pot să spun unul cu Raşela?

Sărăcia românilor

Românii-şi construiesc colibe
Din ce găsesc, pe apucate;
Ei nu au bani pentru colive,
Iar rromii construiesc palate...

Sângele apă nu se face

În centrul Devei mai să moară,
Se bate-un porumbel c-o cioară;
Un rrom o-ncurajează-aşa:
Nu te lăsa... tovarăşa!

Antisemitism I

- Ai spus un banc cu Iţic-Ştrul
Şi, deci, vei sta doi ani la bul!
- Stimată doamnă, eu rectific
Şi spun un banc cu Ştrul şi Iţic...

Unui neam adormit

De-an secol, încă şi mai bine,
Cântăm „Deşteaptă-te române”...
Noi ne-am dorit această soarte:
- Ne place „somnul cel de moarte”.

Mândrie patriotică

Pe românescul nostru plai
Toate de-a-ndoaselea se fac:
Visează vrabia mălai,...
Mănâncă cioara cozonac...

Regelui Mihai

Nemulţumit de-atâta bine,
Crede că tot i se cuvine;
Ce-ar fi să-i facem bucuria
Sicriul „Made-n România”?

Disperare şi soluţie

Se-aude iar de-o majorare
- Iar angarale, iar nevoi -
Zice-un bătrân cu gura mare:
- Nu ne-o mai prinde ea pe noi!

Năstase şi Moş Ion

Până s-a ouat mărgeaua
Ca-n punguţa cu doi bani
A purtat patalamaua
De la gaşca de ţigani;
Ba, credea că e cucoşul
Când pupa... poala lui moşu
Şi-ar mai fi încă pe tron
Dacă nu-l mârlea Miron.

Tusea lui Băsescu

Băsescu, când sec tuşeşte,
În acelaşi timp beşeşte.
Ăsta-l matrozul şi pace:
Una zice, alta face...

CNA-ul şi Bau-Baul

Lupta pentru CNA-ul:
Hai de-a mija să-ţi faci baul!
Ce mi-i Ticu, ce mi-i Turi?
Tot un fel de Pişta Ghyury!

Secolul Iliescu - Brucan

Douăzeci din anii biblici
Proroci Brucan cândva,
Iar noi suntem tot cu Ilici
Şi ne-om prăpădi aşa.
Douăzeci şi încă zece:

El rămâne, apa trece,
Ce a fost va să mai fie
Până-o fi ţara pustie.

Prostul satului

– Măi, prostace, ia aminte:
Ce te-i face? - Preşedinte!
- Tu s-ajungi aşa departe?!
- Dar Băsescu ce e, frate?!

Sfaturi şi exemple

Învăţătoarea:
- Dragi copii, învăţaţi carte
Ca s-aveţi în lume parte!
Bulă:
- N-ascultaţi, doamna vă minte!
Nu-i Băsescu preşedinte?!

Prost să fii...

Prost să fii, noroc să ai
- Zice-o vorbă din popor -
- Mie-mi spui, strigă Culai,
Sunt de-o viaţă... senator.

Vot ca la Obor

Vot pe liste mai visează
Mafioţii, ţaţele,
Încât câte-o capră brează
Îşi înfoaie laţele.
A fost bună la ...tat
Şi ajunse deputat.
Hai, Ileană, la poiană
Să culegem Burulană!

Lui Ion Iliescu, revoluţionarul

În coborâşu-i iminent
Întâi revoluţionarul strigă:
Sunt autorul de patent
„Explozia de mămăligă”.

Unui parlamentar de 4 mandate

Eşti trecut de trei mandate...
Mă întreb dacă mai poţi.
- Eu am stil politic, frate:
Cât costă să-i ling pe toţi?

Lui G. Frunda cel fără ţară

Lovit de gripa aviară,
Ghe. Frunda nu mai are ţară.
Ion, cu zâmbetu-i de spân:
Ce guşter am crescut la sân!

Blesteme pentru Gyorgy Frunda

Să fie-n veci de veci urât,
Să-i stea „trei scaune" în gât,
Să fie veşnic de ocară
Precum Ioan fără de Ţară;

Să-i muşte frasul de carici
Şi să se facă pricolici;
Cu maică-sa-n incest grecesc
Sporească neamul unguresc;

Să-i coacă-n creier un buboi,
Printre români, ca un moroi,
Cerşească milă şi iertare,
Să fie paznic la hotare
Pentru ţinutul secuiesc;
Adopte-l neamul jidovesc
De holocaust dacă uită,
Să aibă lepră, râie, gută
Şi alte boli, înderuşine
Mânânce-şi scârna de sub vine,
Pe cap să-i crească bube dulci,
C-a înviat nişte năluci;
Să mânce zgâlciul de la Ciomu –,
Coşmar să-i fie Trianunul,
Pe Horthy-n ceealaltă lume
Să-l lingă unde nu pot spune!

Sfârşească marele avar
Ca patruped comunitar
Şi-n zilele cele mai bune
Cu Marko să se împreune,
Să fete la sortite zodii
O haită hâdă de jigodii;

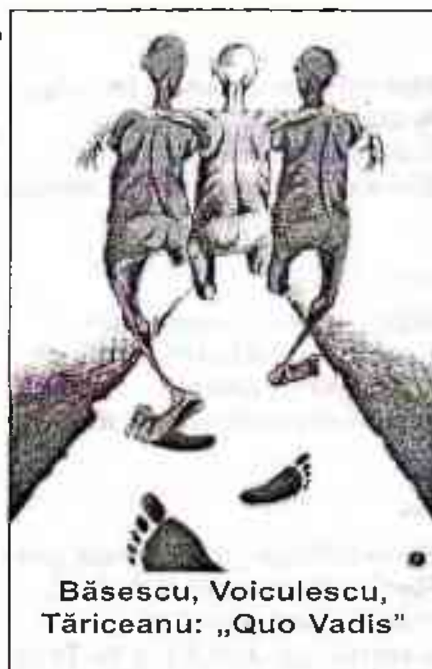
Când de trădări i s-a urât
Să-şi pună funia la gât;
Acestui fino-turc-tătar
Săpun să-i deie Ghioghy Funar,
Ca ultim şi supremul chin
Iertarea să i-o dea Vadim;
În lazaretul de leproşi
Să putrezească, cu doi boşi,
Secui din ăia mustăcioşi;
Din ţintirim să fie scoşi
Şi duşi cu ultimul vagon
De marfă, hăt, la Trianon!

Căderea lui Năstase Tărtăvşanu

Ca în poveste s-antâmplat:
Pe perne fuse cocoţat
Şi a căzut fără de veste
Tot ca ţiganul din poveste...

Năstase Meditând

Zice-o vorbă înţeleaptă;
Totul este trecător...
După faptă şi răsplată!
Meditează... Adyşor.

Băsescu, Voiculescu,
Tăriceanu: „Quo Vadis"

***

În piaţa Devei, lângă cal,
Un pesedist ş-un liberal:
L: – Al tău e calul, al meu e soclul
Că vi s-a cam gătat norocul.

***

Astăzi nimuruci, mâine, ehei!,
Renasc şi grofii şi baronii...
– Cum n-am dreptate? Uite ce-i:
Ai auzit de Inişconi?!

***

Minuni se-ntâmplă-n ţara asta:
N-aduce secolul cât anu;
E piesă comică „Năpasta”
Din vid s-a plămădit... Videanu.

***

Între năravuri şi moravuri
E-un râsu-plânsu, joc hilar,
Dai o găină „aviară”
Şi mâine eşti parlamentar.

***

De ieri, Ghyorghy Frundo, brav hortist,
Recidivând, scârbit de ţară,
Prin Europa navetist
Semnează: Jon Fără de Ţară.

***

Blestemul neamului ne-ajunse:
Suntem un soi de capre tunse,
Ne ia blănița, ne ia seul
Flămând baci, Udemereul.
Hârşindu-şi foarfeca pe cute
Ne râde-n barbă şi... „nepute”

Politicienilor

Politica e curvă mare,
Cum pe lume alta nu-i!
Un parlamentar, de-alături:
– Fugi d'acia! Mie-mi spui?!

Lui Adrian Năstase

În politică, măi frate,
Nu ai frați, nu ai surori...
Se întâmplă să ai parte
De-o mătuşă uneori...

Lui Dumitru Hopa Mitică

Vrei de-a mija, vrei de-a gaia,
Ce joc vrei tu, vasăzică?
– Vreau de-a joaca: lupul, oaia,
Fiindcă sunt hopa Mitică...

Lui Dinu Patriciu

– Îl văzui şi ieri, pe seară,
Elegant, scos din pachet.
Cred că se ducea la nuntă.
– Aşa merge la Parchet...

Lui Nicolae Văcăroiu

– Zău că nu mai am ce spune,
Neamul ăsta-i blestemat:
În loc să fie la păşune
E văcar peste Senat...

Testamentul lui Iliescu

Ia aminte şi socoate,
Cu Geoană eu mai am un dinte:
Voi pleca când mă va scoate
Cu picioarele-nainte...

Unui politician udemerist

Ai trecut de trei mandate,
Mă întreb dacă mai poţi...
– Eu am stilul Marko, frate:
– „Seretlek" şi-i f... pe toţi!

Interviu cu Mihai Cofariu

– Ce mai spui despre secui?
– Mi-i şi frică să vă spui:
Dorm cu uşa încuiată
De frică să nu mă bată.
Te-ologesc şi te omor
Ş-apoi zic că eşti de-al lor.

Cântec de Diktat

S-o suit Frunda pe cal
Să se uite în Ardeal
Ş-o văzut secuii lui
Prin cea bortă-a curului.
Prin urmare, el a spus:
– Servus toc şi m-am cam dus!

Discursul unui conservator

„Noi, după lupte seculare,
Făcurăm România Mare...
Nu prididim, la o adică
Să facem România Mică..."

Pe...

Trei Scaune

Sacrificii liberale

Testament ne-au dat Brătenii
Iubitori de Ioly Neny:
România dodoloaţă e al nostru ideal,
Dar de-o vrea UDMR-ul, renunţăm şi la Ardeal.

D'ale județului în dedicații

Unui ziarist tuciuriu care a zvonit divorțul lui Mircia

„Am o nevastă prea frumoasă,
Dar, poate că aş divorța
De-mi dai piranda ta focoasă
Şi-n sfert din Marea Marmara!"

Lui Mircea Moloț, care suferă de claustrofobie

„Sunt sănătos, Domnul mă ţie!,
Sufăr doar de claustrofobie,
De-aceea cumpăr o moşie
Şi nu celulă la Bârcie!"

Lui Ghe. Barbu, ca leac de făloşenie

Tot umblând cu „săru-mâna",
Ai visat c-odat' ş-o dată
O să întâlneşti femeia
Să ți-o pupe... nespălată.

Lui Ghe. Pogea, ajuns din secretar municipal al PCR vice prim-ministru

„Nu-s nostalgic, cum se ştie,
Ba, din contră sunt lucid
Fiindcă mai trăieşte-n mine
Secretarul de partid".

Lui Costel Avram, fiul rătăcitor al Vadimului botezat

Costele, acum un an, perorai că e jidan;
Ai schimbat politichia şi căciula cu tichia?
Eşti de loc de la Tanacu?
Ce mi-i măsa, ce mi-i dracu?!
Mă semnez Costel Futacu,
La trădări cunosc şi leacu'.

Un fel de „ba p'a mă-tii" în „Alianţă"

Râs-plâns = baligă de mânz

Politica, boală de neam

Mâncăm politică pe pâine,
De toate ştim, dar nu prea bine:
Băsescu, iată, nu-i beşină,
Chiar dacă dă câte-o ... Sulfină.

Destin

Partidul Iliescu credem, e şarpele cel prorocit:
El vine la-nceput de lume şi moare doar la asfinţit.
Ne-a hotărât destinul tragic, ni-l hotărăşte şi acum:
Zdrobeşte capul lighioanei atunci când ţi-a ieşit în drum!

Mafioţii strigă... hoţii!

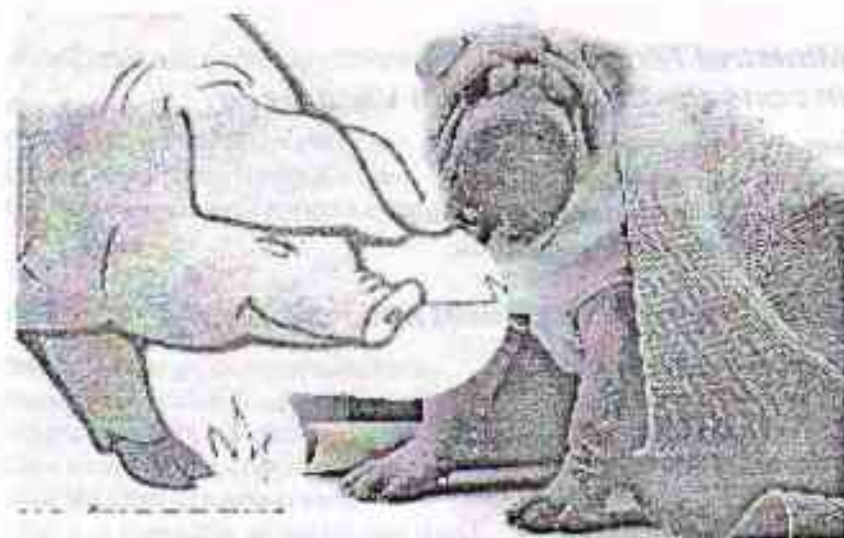
Mafioţii-n pesedeu se-nmulţesc pe zi ce trece:
Justiţie, Ceneaul, Alianţa-i lasă rece.
Se-nmulţiră panglicarii, şarlatanii şi iloţii:
Tot ei jefuiesc o ţară, tot ei strigă: prindeţi hoţii!

O ţară ţigănită

Astăzi unul, mâine altul... şi-au alcătuit o şatră
De bruneţi în fruntea ţării şi în româneasca Vatră.
Dacă ritmul se păstrează şi se înmulţeşte haita
Ţara, cert, se va numi „RRomânia rrom Jamaica".

Lui Mădălin Voicu, tupeistul care ne ține predici

Mă-dă-lin, mă-dă-lin,
Stai pe parul tău, bălete,
Ori ocupă-te de fete
Şi cârâie mai puţin!
Nu ne confunda cu-o şatră,
La ce spui mai ia şi seama:
De te-a conceput un tată
Cu vioară descântată
De născut, te-a născut mama...

BĂSESCU ŞI DAN VOICULESCU
(spovedanie)

Lui Băsescu şi eroinei sale, Marijan

Urâta la urât trage, zice-o vorbă românească,
El, probabil, e amnarul, iară ea, o biată iască.
La castelul cu amoruri e o jalnică firiză,
Încât, la vederea ei, mor „celulele de criză".

Ministrului şi sinistrului Gheorghe Barbu

Ai ajuns, din întâmplare, spre mirare, chiar ministru;
Ai venit la guvernare c-un program supersinistru;
Baloacheşe fertile, penzionarii, toţi în cor,
Se roagă la Preaputernic să mori înaintea lor.

Ministrul Tăriceanu în consens cu... Ienăchiţă Văcărescu

Într-o grădină, lângă-o tulpină
Creşte o floare ca o... Sulfină.
S-o tai (la remaniere) mi-e frică
Fiindcă Băsescu iar o ridică.

Lui A. Videanu, capitalist fără.. capitală

Capital ai peste poate
- Marmora e a ta fală -
Ştii să dai viclean din coate,
Însă nu şi-n... capitală.

Unei traseiste:

Iubito-n seara asta eu
Sunt de servici la Pesedeu!
- Iubite, tu te scuzi mereu
Când eu am tură pe... traseu.

Lui Gigi Becali, controversatul

Gigi Becali e un sfânt;
Când generos, când de ocară;
La alţii prostia e povară
Pe care inşi ca el n-o simt.

Politicienilor hunedoreni cu doctorat... luat

Cu doctorat să fii, se pare
Că banul e mai important -
Dovadă prea convingătoare
Că dintr-un prost ajungi savant.

Lui Cocosmin, iniţiatorul proiectului „Lupa"

Stimaţi colegi, cer remunerariu
Pentru proiectul „Lupanariu";
Rog să votaţi, că doar se ştie
Că-i cea mai veche meserie.
Nea Văcăroiu sare-n sus:
- De s-a deschis şi eu m-am dus!

Cosmin şi balaoacheşa

- „Eşti proaspătă?" - „Domnul mă ţie!
De-un ceas ţi-am dat-o numai ţie;
De-aseară pot să jur, de vreţi,
Au fost vreo... cinşpe turcaleţi.

Ghiciţi omul politic:

1. Are minte: bob de linte,
Însă-i vicepreşedinte.
De mărire amator
Şi fruntaş conservator.

2. Are limfă-n loc de sânge
Şi când râde crezi că plânge;
Mahăr mare-n Pesedeu...
Ghiceşti tu sau îţi spun eu?

3. Nume de apă de zici
Nu mai trebuie să ghiciţi;
Nume de ţinut de spui,
Dai de tipul „Uite-l, Nu-i",
Migrator de la PD-u
Care-n proasta Hunedoară
Câştigă a treia oară.
Un mitică sau un iţic
De-l ghiceşti, ai spirit critic!

4. Castrator de câini şi vite:
Şi-n biserică te minte.
Are nume de ţigan,
Lăcomie de oltean,

Poză faină... la closet,
Însă-i mare baronet.
(De-ai ghicit eşti tip deştept)...

5. Colonel terist şi prost
Cât ţin zilele de post;
Moldovean, mâncău de dude
Nice vede, nici aude;
Cu cultură de oier
A ajuns consilier;
E mieros precum e mâţa
Şi la şef le suge... ţâţa
(Senatorul, lingăvitul,
I-a dat pâinea şi cuţitul) –,
Îi mai trebuie tichie.
(L-ai ghicit? Tot satu-l ştie!)

6. Burduhan umflat cât dealul
(ca poet e idealul);
Senator venit la Deva
Mănâncă pâine cu... ceva.
A fost aici preferat
Căci se zice că ocupă
Patru scaune-n Senat.
E un tip de mare fală
Care, sigur, n-o să-i dea
Lui Năstase „socoteală".

Ghici ghicitoarea mea

1. Insul ăsta-i prost ca zidul –
Însă şi-a schimbat partidul;
Luptător călit în stradă
Şi-n luptele „la grămadă";
Dă cu gura, nu cu sapa
Şi, în Vale,... trage apa;
Tăuraş plăcut de fete,
Jucător de castravete.

4. factor poluant cândva,
Astăzi este cineva;
Dintr-o criză, dintr-o toană
Cum ajunse Mircea Geoană.
Vai, da ce-ngâmfat mai e!
Parcă-i Bobu la C.C.
(Ca ţiganul cu tichia
Şi ozonul cu Mintia)

2. Regăţean, venit mai an
De prin satul lui Răican;
Bătăios cum fuse Popa,
Cu primarii, hopa-tropa
face horă şi desface.
Suntem blestemaţi şi pace
Să răbdăm precum orbeţii,
Să ne conducă sudeţii.

4. Pesedist şi aperist,
Cu mutră de tractorist,
Trage sforile, de zor,
În partidul hoţilor.
Nu-i din Iaşi, nici din Buhuşi,
Dar ne-am săturat de... ruşi.

Ghici ghicitoarea mea!

1. Are numele de domn (domnitor)
Da-i mai prost decât un pom;
E titlul unui roman
Important, sadovenean;
Sec... curist de paravan
Şi pupilă de rudean,
Înrăit în pâră. Basta!
Îşi reclamă şi nevasta.
(De ghiceşti, deştept mai eşti!)

2. E fălos cum nu-i niciunul:
Se crede Călin Nebunul;
Cu căpşorul cum e fonta –
Are tiz un... Victor Ponta;
Cu capul pe sus se plimbă,
Când vorbeşte, cade-n limbă.
Îi mai trebuie tichie.
(L-ai ghicit? Tot natu-l ştie!)

Unui moldovean din secolul XX

Când văzuse avionul
Săgetând pe cer văzduhul,
Moldoveanul se-ntrebase:
Oare unde are cuibul?

Elenei Ceauşescu, cu prilejul vizitei în Japonia

Întrebat: ea nu vorbeşte,
Că-i savantă pregătită...?
Ceauşescu-a dat răspunsul:
Ştiţi, soţia mea evită.

Poliţiei

Ieri, la balul cu pricină
A fost şi Poliţia;
Nu ne miră că regină
A ieşit... Corupţia.

Unui primar

– Să nu-i fie de deochi,
Să-l apuce toate cele!
Primarele face gropi
Iară noi cădem în ele.

Unui primar

N-a citit prea multe cărţi...
Prin străini îşi poartă veacul,
Când se-ntoarce face părţi
Şi-şi împarte cozonacul.

Sfatul avocatului

Să nu vorbeşti despre tezaur
Chiar de te-ndeamnă toţi Ionii!
- Ştiu că tăcerea e de aur
Şi că de aur sunt cosonii.

Unui ziarist dificil

- La conferinţe-l fac uitat
Fiindcă am motiv concret:
Simpla prezenţa lui în sală
Preface vinul în oţet.

Dorinţă

De va să plec să vă gândiţi la mine;
Precum se ştie sunt înnotător...
Şi în rahat înot, să-mi fie bine
Când mă înfrupt din... bunul tuturor.

Unui ajuns:

Mai ieri îl învăţam s-arunce zarul
Şi îi eram prieten întrutotul;
De când e plin în faţa lui paharul
Îmi dă cu tifla zilnic... idiotul.

Povara societăţii:

Tot către cimitir se duc pensionarii,
Şi tot mai sus ţintesc parlamentarii.
De se-ntâlnesc pe drum, le-arată calea:
– Aţi trăit destul; de-acuma... valea!

Lui Ghe. Barbu, ministru AS

Când semnezi la poliţai
Pensii mari, de mii şi mii,
Mă gândesc: Bine că mă-ta
N-a avut şi alţi copii.

Unei parlamentare de trei parai

Poţi vorbi, soro, cât vrei!
Nu vei fi aplaudată,
Căci confraţii ştiu şi ei:
Eşti şi proastă, eşti şi beată.

Lui Băsescu, apropos de Stolo

Priveam la lacrima-ţi duios
Cum strălucea în ape vii,
Deşi ştiam că vrei un os
Cu dalde aste jmecherii.

Mona Muscă şi Lustraţia

A căzut pe ea năpasta
Şi norocul s-a surpat
Fiindcă Mona a uitat
Cum că-ntotdeauna musca
Te va duce la c...t.

Unui preşedinte pilangiu

Pun şi eu o întrebare
Al cărui răspuns îmi scapă:
El, matrozul oarecare,
Mai bea uneori şi apă?

Veşti de la Cotroceni

Avem de la Cotroceni veşti:
Băsescu tot mai des beşeşte;
Când un ochi plânge, altul râde
Şi uite-aşa ne păcăleşte.

Amiciţia Băsescu - Stolo

– Cu Stolojan sunteţi amic,
Aşa cum se credea mai an?
– Acum sunt mare, el e mic,
L-am folosit drept cal troian.

Han – Tătarul

Neam de cuman sau de tătar,
Pirat ceacâr, matroz de peşte,
După o pândă la hotar
Ocupă ţara... tătărăşte.

Elena din Cotroceni

Cum ştim, Elena cea troiană
A dus cetatea la peire;
Elena Udrea, dintr-o toană,
La Cotroceni ţesuse fire
De intrigă, încât Traian
O confundă cu... Marijan.
Geaba clănţăii latră-n cor:
Ce are el, duşmanii vor!

Poporul îşi merită conducătorul

Traian Băsescu, preşedinte,
Îndrugă vrute şi nevrute,
Ne ia de-aproasta şi ne minte,
Ne-nbrobodeşte şi... ne pute.

„Pinistei" Lavinia

Când e vorba de bârfe şi taclale
Cobor în iad şi chiar în Cer mă urc,
Mă-nchin la guşa chelboşiii sale
Sau dau din ....r şi, iată, mă descurc.

Gaboriţei Irinel

M-am cununat cu tata mare
În minunata noastră eră -
În loc de sex consum mâncare
În căsnicia-mi efemeră;
Buric şi ţâţe; supersex probat
La bara de stripteuze, nu la pat.

Lui Mădă, pretins idol al rromilor

Ciupindu-şi strunele mereu
- Parcă-l aţâţă hetaira -
Mădă se crede chiar Orfeu...
Păcat că e rromită lira.

Lui Băsescu, amator de şampanie

Îmi puneam o întrebare -
Azi răspunsul nu-mi mai scapă:
De ce merge el la mare
Când la mare-i... numai apă?

Unui funcţionar de primărie

Vine fix la ora şapte,
Fix la trei a şi plecat;
Între cele două fapte
Conţopistul s-a... semnat.

Valori răsturnate

Pe românescul nostru plai
Valorile sunt inversate:
Trăiesc românii în bordeie,
Şătresc ţiganii în palate.

De-a-ndoaselea

În ţara asta jefuită
Toate de-a-ndoaselea se fac:
Mănâncă Gheorghe mămăligă,
Haleşte rromul cozonac.

Ciuleandra a la Mădălin

Mă-dă-lin e rândul tău
Să ajungi la Cotroceni
Când din rău tot în mai rău:
Două paie, trei coceni...

Prognoză

Un secol, şi ne vom corci
Luând în glumă veresia;
Această ţară s-o numi
Regatul Cioabărromania

Preşedinţi de ţară

Şatra din Transnistria-i venită:
Doi preşedinţi au fost ţigani,
Nu vor mai trece prea mulţi ani
Şi naţia e ţigănită.

Primenire de neam

În Spania se duc românii -
Aici se înmulţesc ţiganii,
Iar mâine în mănosul Câmp al Pâinii
Vor fi doar rromii şi... afganii.

Diversiune pesedistă

Văzând că li se duse vestea
Hoţiilor ce le-au făcut,
Iar DNA ştiind povestea,
Declară: Bunurile-acestea
Sunt „tamarisme" de-mprumut.

Regalitatea rromilor

Râde-n drum o ciumăfaie:
D'astea nu s-au mai văzut -
Tata, tuci, mama, tigaie,
Iar ei regi mi s-au făcut.

Lui Traian (Paris) şi Elenei (T.)

O-ntrebă o vânzătoare
La un stand: – Să-mi spui curat
Ce ai, fă, între picioare
De-i Traian amorezat?!

Lui Gigibe, analfabetul

Biblioteca, tristă foarte,
Şopti din dosul unui geam:
Ce bine că nu ştie carte,
Altfel de cine mai râdeam?

Ascensiunea Elenei Udrea

Ca Morgana depărtării,
Ca un fulger, ca un strop
A ieşit din spuma mării
Şi-a căzut... la primul stop.

Lui Adrian Năstase, scribul

Citind recenta-i cărticică
Am priceput uşor de tot
Că-i e Tamara mătuşică,
Iar el un sărăntoc nepot.

Lui Ion Iliescu, proletarul

Văcăroiule, tovarăşi, vă întreb încă o dată
De ce-mi dați ş-acum târcoale?
Mă jur, am inima curată
Şi buzunarele-mi sunt goale!

Epitaf pentru Văcăroiu

Luați aminte: sub pietroi
Zace uitat un văcăroi;
Purtați în geantă usturoi
Că s-ar putea să fiu... moroi!

Lui Victor Vaida, pesedistul

Vai... da cum dispar ciumeții!
În ritm cu cota de sondaj...
Până mai ieri roiau „băieții",
Azi s-au cărat fără bagaj.

Rudenilor

Hămesiți, strângeați averea,
Fiindcă voi dețineați topul;
Iar dacă ați pierdut puterea
Ziceți: După noi, potopul!

Unui deputat de la minorități minoritare
Prea se-nchipuia un Iorga
Sugând pipa Ghe. Firtsak...
Lustrat, el nu mai are voga,
Că fuse prins cu mâța-n sac!

Unui deputat traseist
Cu tupeu şi-alege prada,
Chiar recent a dat dovada
Schimbând un catâr c-un cal -
E şi hienă şi şacal
(sau, mai nou, e liberal).

Frundisme
Că nu am țară, se-nțelege!
N-avură nici strămoşii huni;
Voi avea când toți românii
Se vor duce la... căpşuni.

Trei nume am avut cândva,
Doar de curând sunt Ghyorghi Frunda.
Strămoşii mei, zice-o poveste,
S-au ovreit la Iadapeste.

De-o să mă spânzur, caut spin
Şi nu un blestemat smochin;
În iad plecând, să-mi fie bine,
Iau trei români iobagi cu mine.

Că n-am fost grof şi nici secui
E un secret, care vi-l spui:
Eram român şi fain fecior
Şi-am ajuns coadă de topor.

La propriu şi la figurat
Pădurile le-am defrişat;
Încălecai, ca Horty, calul,
Aştept, plocon, taman Ardealul.

Ticudumitrisme

Lupta pentru CN-Au:
Hai de-a mijă să-ţi fac bau...
Ce mi-i Ticu, ce mi-i Turi?...
Tot un fel de Pişta Ghiury...

Conservatorilor

Nu se mai spune „ce mai zici”,
Nu se răspunde „ce vorbeşti!”
Acum se-ntreabă-ntre amici:
Mai voiculeşti, mai voiculeşti?

Lui Ionescu Quintus

Mergând mereu la chintă spartă
În Parlament, după-nvoială,
S-a spart ulcioru-odat şi-odată
Şi a făcut chintă... roială.

Unui deputat hunedorean atins de lustraţie
M-ai ciripit pe ungureşte,
În limba idiş m-ai turnat;
Am pătimit pe româneşte.
Iar tu ajunseşi deputat.

De of şi inimă rea
Doamne, la duşmanul meu
Dă-i tot bine, nu-i da rău:
Să-i fie deplină hazna,
Ia-i Harghita şi Covasna!

Lui CVT, autoporeclit Tribunul
Când îl auzi vorbind de ţară
Pare român fără cusur.
În fond, iubirea lui e clară:
Îl doare-n ...r!

Lui A.P., senator de pe traseu
Luat cu ho la Hunedoara,
Dormind adesea în Senat,
Tribunul iar colindă ţara
Pentru-un loc de deputat.

Tinerilor politicieni Ponta, Corlăţeanu, Guşe...
S-au ivit pe marea scenă
Ia, colo, nişte puţoi,
Sărind capra mult prea mare:
Cucurigu, hop şi noi!

5
Pamflete de-a greața politică

Ministra Justiției născând reforma

Doamne, ce neam prost suntem!

De când ne ştim şi ne exprimăm felul prin ziceri şi proverbe, găsim scuze pentru năravurile şi greşelile noastre sau dăm vina pe alţii. Ciobanul din Mioriţa, eroii lu Slavici sau Rebreanu îşi justifică jalnic sălbăticiunile zicând: „Ce să fac eu dacă aşa a vrut Dumnezeu?!" Mai nou, pentru toate nenorocirile care ni se întâmplă, şi sunt tot mai multe, dăm vina pe Guvern şi pe politicieni. Aceştia sunt de vină că se prăvălesc dealurile, că de vreo două ori pe an ne acoperă apele, că dacă nu-s puhoaie, sigur e secetă, că se înmulţesc semnele de Apocalipsă. Parcă te poţi împotrivi Cerurilor?!, zice românul mai şcolit. Noi, noi nu avem nici o vină. Nu! Ruşii, americanii, chinezii, arabi ne-au aşezat satele în vadul apelor, în calea torentelor; din pricina altora, care ne-au exploatat pe vremea lui Pazvanti, încropim, în mileniul III, bodeie, case din chirpici taman acolo unde mai an altele fură luate de ape sau înghiţite de pământ. Başca viloaiele răsărite tot în cale de vaduri şi torente, fără aprobări ori măsuri de precauţie, ca pe Râu Mare, Ruşor, Valea Orăştiei, a Căoiului sau Leşnicului, cu zicerea trântorului ori a nesimţitului: „Las' că vine Statul şi ne despăgubeşte!" Statul sunt eu, tu, noi toţi, care zilnic băgăm mâinile în propriile buzunare, tot mai sărace, ca să-i despăgubim pe ei. Unde mai pui că românul e oţ?! Ca în Banat sau la Zdrapţi, lângă Brad. Dă statul lui baci Ion ori liţei Florica bani şi materiale

pentru o casă; el, oțul, face viloi; vine Guvernul cu fonduri pentru drumuri sau poduri; peste noapte se transformă în alei a la Corbeanca, iar podul: uite-l, nu-i! Mi-e greață, mi-e lehamite să văd bocitoare de profesie, date pe post (de televiziune, nu de mâncare), lălăindu-se la venirea maimarilor de parcă Guvernul a rupt baierele cerurilor sau noi le-am așezat încropirile pe buze de râpe. Să vină guvernul, să vină Băsescu, de mâine-poimâine să vină Europa care trimite Dunărea peste noi şi tulbură, prin războaie, natura. Terifiante nu sunt imaginile cu natura ieşită din rosturi, ci acelea cu bieții militari, pompieri etc care muncesc ca robii faraonului în vreme ce „sinistrații" bocesc şi strigă: să vină Guvernul, să vină politicienii, că d'ala l-am votat!

Toată grețoşenia asta este exprimată sintetic într-un banc (aici nimeni nu ne întrece). Ion îl vizitează pe Marin, plecat de trei ani ca muncitor constructor în Germania. „ – Măi, Marine, căsoaia asta e a ta?! Păi, cum! Am făcut-o cu mâinile mele. Într-un an fundația, în altul parterul, mai apoi etajul. – Din ce?" „– Din materiale de construcții. Vezi tu podul ăla?" „ – Îl văd!" – Ei, bine, eu l-am făcut: opt saci de ciment, la pod, patru la mine şi tot aşa!

Trece un an şi vine Marin în vizită la Ion. Se cruceşte şi nu se dumireşte: în loc de cula gorjană, ditai viloiul. – Măi, Ioane, cum, mă, aşa, într-un an? – Chestia cu podul... – Care pod, că nu-l văd?! – Păi, nici nu e. Ce, sunt mai prost ca tine! Opt saci la mine, opt la nevastă-mea..."

Din asemenea practici s-a născut o categorie de inşi îmbogățiți peste noapte, ca parlamentarii, notarii sau avocații, slujbaşii inspectoratelor de control în construcții. N-aude, n-a vede! Cum nici ei nu sunt, deocamdată, văzuți de poliție, parchet, autoritățile abilitate (care mai întâi ar trebui să fie re-abilitate).

Neam prost, de bocitoare şi defetişti. Cu apucături şi năravuri de ev mediu şi şatră. Încât îți vine să răstălmăceşti

un emoţionant marş al întregirii, zicând: „Treceţi, batalioane - ardelene Carpaţii / Pe cei din Regat să-i civilizăm...!"

Dacă aş fi întrebat care trebule să fie prioritatea preoţilor români, ca datorie faţă de neam şi turma păstorită, aş răspunde promt: Să-şi oblige enoriaşii să se spele, să poarte rufe curate măcar la biserică, să nu mai stea cu mâna întinsă şi să se apuce de lucru. Ţara văzută la televizor e o Gana sau o Guiana, o ruşine pentru un neam care, în numai cincizeci de ani, s-a ţigănit. O imensă şatră!

PARTIDELE DE DREAPTA „DÂND MÂNA" CU GIGI BECALI

Calibanismul românesc, învățăturile biblice și căderea în istorie

Să fie, oare, numai la noi, vârsta a patra vârsta decreptirii și re-copilăririi, când prin alte țări e vârsta senectuții și a înțelepțirii ?! Să fi pus la cale inși ca Iliescu și Văcăroiu, Voican, Sergiu Nicolaescu un program diabolic în urma căruia să fie urâți și vânați, pentru „soluția finală", bătrânii, într-o țară devenită lagăr precum în povestea despre „funia de nisip"? Să fie bătrânețea o povară și o boală atât de urâtă încât nici percepte biblice precum „iubește pe tatăl și pe mama ta" să nu mai aibe ecou? Sau să fi fost devenit țara un uriaș ospiciu cu idioții afară și înțelepții înăuntru ?

Nu știm ce păcate de neiertat a săvârșit acest popor pentru ca după 45 de ani de comunism ghiorghiu-ceaușist să mai trăim 16 ani de neocomunism Iliescian.Cineva, aici, pe pământ, și cineva, acolo, în ceruri, nu ne iartă. E drept că am avut un președinte care, prin televiziune, în fața țării, s-a declarat ateu (adică păgân), dar cu ce am păcătuit eu, tu, noi, voi, copiii mințiți și ademeniți cu corn și lapte, ca în vreme de război, bătrânii intelectuali ajunși cerșetori, generațiile de muncitori care patru decenii au trăit ca ocnașii pentru ca astăzi să moară cu zile la porțile spitalelor, în aziluri mizere și la cozile diabolice numite eufemistic ale compensațiilor?!

Domnule Iliescu, domnule Văcăroiu, d-le Năstase, domnilor talibani dintr-un parlament al neruşinării, care ține locul Circului de Stat, când vă văd la televizor mă bântuie fantomele şi mi se umple casa de mirosul strigoilor veniți dintr-un timp revolut, de aiurea, dar nu de la noi. Am ajuns până acolo că revin la lecturi din operele lui Maltus şi Darwin ca să-mi dau seama dacă nu cumva d-alde Iliescu, Văcăroiu, Solcanu, Hrebenciuc, Cozmâncă sunt produşii unei bizare mutații genetice, la intervenția unor extratereştri, ori chiar noi, din obidiență, din slugărnicie, din lehamite am făcut, din patru în patru ani, selecția, imitând câinele lui Pavlov.

Început trist de noiembrie. Pe băncuța din fața blocului discută trei jalnici bătrânei îmbrăcați bizar în hainele morților din Apus. „Din iarna asta nu mai ieşim!" zice unul, hârâind o tuse de cimitir bacovian. „O să aibe grijă Guvernul... Ieşim cu picioare înainte". Intru în vorbă: „ Da' la vot mergeți " „Păi, da!" „Şi cu cine votați ?" „Cu el, că ne-am obişnuit!

Frundo fără ţară

A mai existat în istorie un blestemat, cu pretenţii de rege în Engliteria, Ioan Fără Ţară. Iată că, după secole, el s-a reîntrupat în unguraşul fudul Frundo Fără Ţară, dar şi fără obraz. Insul este corcitură de român şi ungur, nimic mai periculos decât corciturile, inclusiv printre „canine", şi decât cozile de topor.

Răsfăţatul parlamentului (pârlimentului) şi răsfăţatul tuturor guvernărilor e trimis de România, pe spesele noastre, să comploteze şi să denigreze ţara la Parlamentul Europei. Soi de Horty baci şi de Laslo Tökes, mâncător de bună pâine românescă şi tăietor de păduri, nu se sfieşte să afirme că el nu reprezintă România. Probabil că reprezintă Laponia, Siberia Tundrelor, de unde se trage, ca fălos văr cu renii şi eschimoşii. Ori, mai ştii!?, din pierduta Atlantidă. Ăst timp foştii lui tovarăşi de guvernări şi potlogării, pesediştii, tac mâlc, liberalii, ca întotdeauna, fac compromisul, ba tace chiar Vadim, de când s-a botezat în Apa Iordanului şi a aflat că din evreii cazari de la Volga se trage nobilimea maghiară, cu regii şi grofii ei, mai vechi şi mai noi. Joacă anticeardaşul pe melodie funebră şi estompată conservatorii. În vreme ce Ghörg, Georghe, Ghiury sau cum s-o mai fi chemând se ocupă de reabilitare criminalilor de război unguri din Ardealul de Nord, încurajează implantarea pe pământ românesc a statuilor şi busturilor criminalilor, ce zic, criminali?, călăilor

de teapa celor ce au vărsat pâraie de sânge şi au săpat gropi comune pentru români şi evrei la Ip, Trăznea, Sărmaş, Moisei.

I-aţi observat pe şogorii (era să zic bozgorii, pardon) din Parlament şi Guvern? Fiecare se crede un Attila, un stăpân la noi acasă, un füher descins din rasa ariană (mongolo-siberiană?). Cel mai dureros este că în aceste instituţii ne pocesc limba. Vor, cu tupeu de migrator, restituieri, moşii, păduri, clădiri, vor instituţii, vor Transilvania. Lor, li se adaugă un pretins fost rege, care cincizeci de ani a fost tot un Mihai Fără Ţară, ce îşi uitase, de nemţălău ce era, ţara, ca acum, în urma altoirii pe dud, să pohtească pohta ce-a pohtit-o... Horty.

Daţi-le, scârbavnici politicieni, daţi-le totul, că şi aşa noi vom migra în Spania!

Lehamitea și greața

În DEX „lehamitea" este starea de oboseală bolnăvicioasă, de plictiseală, dezgust și silă față de cineva, față de ceva. Astăzi, la noi, de politică și politicieni. Cuvântul este prolific și a reușit (într-o țară și cu un neam ca al nostru nu era greu) să-și creeze familie de cuvinte : a lehăi (a vorbi mult și fără rost), a te lehameti (scârbi), lehău (om mincinos și flecar) etc.

Greața este definită ca o senzație neplăcută, însoțită uneori de vărsături, ca reacție la diverși agenți: sentiment de dezgust, de scârbă, de silă față de cineva sau ceva.

Amândoi termenii definesc starea de reacție a românilor față de politică și politicieni. Mărturisesc că trăiesc ambele stări,adică și lehamitea și greața, când văd la tribuna Parlamentului inși care de 15 ani trăiesc ca niște viermi pe hoitul țării, precum Iliescu, Văcăroiu, Hrebenciuc, Solcanu, Stănoaia, Băsescu, Boiangioaica, Păunescu, Vadim etc.; la televiziune, scârbe precum Mă-dă-lin, Teo, Mihaela Tatu și Tatulici, iar în județ, perindându-se pe la tribune ori festivități cu chiolhanuri, parlamentari precum băgărețul de la minoritatea care nu există, tupeistul de la Hațeg, emanațiile miticismului de capitală, Rușanu și Păunescu, reprezentanți ai burghezo-golănimii despre care, până la alegeri, în afară de procuratură și poliție, nimeni nu știa că există.

Leac pentru cele două stări şi reacţii nu cred că mai avem. Rana, alimentată cu mizerie de regimurile Iliescu, Constantinescu, Băsescu, a dat în cangrenă generalizată: răul, în formele lui abjecte, ne macină ca un cancer. Zilnic ne punem poalele-n cap, acasă ori la Strasbourg; umblăm prin Europa ca migratorii din mileniul migraţiilor, ca hoţii, ca hămesiţii, ca neruşinaţii; ucidem sfinţii altora sau inventăm răpiri şi celule de criză.

O soluţie tot ar mai fi, numai că, la fel ca Eminescu în „Scrisoarea III”, va trebui s-o căutăm în istorie, invocând domnitorul care aplica pedepse de lungă ţinere de minte: „Cum nu vii tu, Ţepeş, Doamne,/ Ca punând mâna pe ei/, Să-i împarţi în două cete: în smintiţi şi în mişei/ Şi în două temniţi large cu de-a sila să-i aduni,/ Să dai foc la puşcărie şi la casa de nebuni!”

Ar mai fi două soluții radicale: 1. Celor ce s-au perindat prin guvernele şi parlamentele postdecembriste să li se interzică 20 de ani să participe la viața politică; 2. Toți aceştia să fie însemnați pe frunte cu un simbol al ruşinii. Să o facem până nu e prea târziu. Deja această cloacă, această amestecătură de dejecții, pute de trăzneşte, dar se crede genială şi de neînlocuit. La cazanele cu smoală cu ei!, ar zice şugubățul care l-a creat pe Ivan Turbincă.

Ca în Evul Mediu s-au înmulţit şarlatanii...

De câţiva ani nu mai dau pomană, şfanţ, nici să ştiu că rămân sub blesteme. S-au înmulţit, ca o plagă, şarlatanii. În sutane de călugări, de călugăriţe, de preoţi, chiar. Retardaţii, şuii, şozii satelor şi ai oraşelor, refuzaţii familiilor, marginaţizaţii pe motive psihice, în loc să se trateze, să se interneze în spitale psihiatrice, se călugăresc, unii, mai cu dare de mână, se popesc, găsesc grote şi peşteri în zone cu populaţie izolată şi precar culturalizată, apoi să te ţii: minuni în serie, icoane plângătoare, oloage mergătoare, oarbe văzătoare şi curve de drumul mare. Ce s-a petrecut la Vasluiul rămas în plin ev mediu nu ar trebui să ne mire: am avut şi noi la Roşcani. Un ins cu patru clase, şoldovean minerit la Brad, scrie recent o carte de revelaţii: a tăiat un pom şi a văzut un om; un şarmant preot din Deva, care a pus mâna pe biserica greco-catolică, precum un vajnic revoluţionar cu patalama, proclamă, sub blestem: cine nu votează cu pedesereul votează cu anticristul! La toate vadurile şi lângă toate gardurile apare câte un Petrache Lupu. Oameni buni! Aceasta reflectă starea de disperare a unei naţii care nu mai are nădejde decât în Dumnezeu şi în şarlateneşti minciuni. În Evul Mediu întunecat, cu vrăjitoare, inchizitori şi arderi pe rug, s-a petrecut ce se petrece acum în România. Mă mir că la Prislop (şi, pentru mirarea mea, toată lauda), nu curge pe pârău, la momente de pelerinaj,

sângele abatorului de la Haţeg, şi că, din cei vreo 20 de preoţi ai Devei, care îşi dispută harul minunilor, niciunul nu îl poate întrece pe cel care, de la balconul Revoluţiei a decretat: „Afară cu Oltenii din Ţară!" Ca ins nu prea dus pe la biserică îi dau dreptate: „Părinte, oltencele nu e prea bune?"

Mulţi preoţi ortodocşi, şarlatani notorii, trăiesc în plin ev mediu întunecat

Sunt conştient de gravitatea, de responsabilitatea acestui titlu de pamflet-filipic, pe care, dacă l-ar fi scris celebrul Demostene, duhovnicul lui Ceauşescu, Teoctist, împreună cu tagma de ierarhi şi popi ar fi trebuit să-şi facă mia culpa.. Recent, mai exact, sâmbătă 9 iulie, un popă titrat şi universitar, în dialog direct cu Tatulici (de data asta admirabil) şi cu enoriaşii, încerca să ne convingă că a revenit timpul inchiziţiei, a exorcismului şi arderii pe ruguri. Un ins ca acesta e inamic public, tot atât de periculos precum Bivolaru, şi trebuie ţinut la... umbră.Dar nu numai el. La alegerile din anul 2000, un popă Mircea (nu primarul), numea din amvon pe toţi votanţii aparţinând altor culte, care nu simpatizau cu P.S.D. –ul, anticrişti. Acelaşi ins, şarmant şi labil la sexul frumos, la Revoluţie, se uecase pe balconul Prefecturii, pentru o propoziţie: Afară cu oltenii din ţară! Ce s-a petrecut la Vaslui ţine de Siberia şi Şamanism; iar justiţia română, care cert nu a auzit de pleiada generaţiei lui Voltaire, bâjbâie ca un complet de judecată tribal de pe Amazon.

Am fost unul dintre opozanţii înverşunaţi ai cultelor neoprotestante în regimul trecut. Îndoctrinat, probabil. Nu mai sunt. Ceea ce fac baptiştii, penticostalii, exceptând vreo două secte, se numeşte egalitarism, măcar în biserică şi în faţa lui Dumnezeu, şi recuperarea unor păcătoşi notorii. Biserica

creştină şi dogmatismul ei medieval, ortodox, iconoclast, pierd teren. Nu avem şcoli, românii locuiesc iar în canale şi bordele, iar bisericile construiesc, speculând statul politicianist cu prezența la vot şi sentimentele românilor troglodiţi, catedrale şi biserici, fiecărei localităţi cât pentru trei comunităţi. La Deva, în 15 ani s-au construit vreo şapte biserici şi nici o şcoală. Dimpotrivă, Liceul de Muzică şi Artă Plastică sau Casa Corpului Didactic sunt, de vreo 25 de ani sunt şantiere în paragină.

Se ouă o rață cu ou având gălbenuş verde – semn de la Dumnezeu şi sobor de preoţi. Hai, că ne-am săturat de voi, inchizitori de gândire!

Hienele şi hoitul ţării

Până în '89 aveam un soi de hiene, care supravieţuiseră după război şi se numeau ilegalişti. Ilegalişti ai Partidului Comunist interbelic, care făcuseră cine ştie ce acte de ispravă, pentru care binemeritau de la ţară: au vândut „Scânteia", „au dat un drob de mălai şi o cană cu apă comuniştilor din lagărul de la Târgu-Jiu, au adăpostit un „urmărit" sau au desfăcut picioarele pentru un tovarăş dospit, ieşit de la Doftana. Chiar şi Deva, îmi amintesc, se procopsise cu o ilegalistă, tovarăşa Bălan, ţinută şi scoasă la ocazii ca nişte sfinte moaşte. Aceste hiene s-au dus, prin moarte naturală, şi le puteai număra pe degete în anul Revoluţiei şi al Involuţiei. În locul lor au apărut altele, mai flămânde, mai băloase: hienele revoluţiei sau hienele lui Iliescu. Mai întâi, cu miile, pe soiuri şi colonii de hiene amestecate cu şacali: de Timişoara, de Bucureşti, de Sibiu, de Cluj, apoi de toată ţara. Din mii, prin certificate furate, fasificate şi chiar adevărate, apoi prin donaţii cu mărturii. El, viitorul revoluţionar fusese prins de evenimente în puşcărie, însă altul mărturisea: „Să moară mama, mâncaţi-aş, domn Bogdan, domn Leon, Domn Firtzac, domn Bebe, domn Iosif..., a fost cu mine şi am purificat apa otrăvită de terorişti.

Aşa au apărut vajnicii revoluţionari, mulţi din pleava societăţii, jurând cu mâna pe buzunarul nostru şi ale ţării că l-au înjurat (în gând) pe Ceauşescu, că au urât-o pe

tovarăşa, că s-a tras de curea cu Ion Popa, că au pătruns în sedii şi s-au aghiasmat cu Wyski.

Iată, cititorule îngăduitor, câteva situații din județ: Gheorghe Firkzak, cercetător la muzeu, a fost prins de evenimente de serviciu la sediul județenei de partid; a pus stăpânire pe telefonul lui Ion Popa şi a decretat: la mine e puterea; defunctul Leon, vajnic activist de partid, s-a întâmplat să fie de serviciu la primăria municipiului Deva, A spart magazia cu armament, a împărțit automate şi nitam-nisan se făcu revoluționar, erou şi viceprimar. Bogdan Poraicu, amic de chef, şi nu numai, cu primul secretar, fu chemat şi instalat, la recomandarea acestuia, prefect provizoriu. Altul, mai ditai, activist U.T.C. şi ginere de colonel securist, Cornel s-a încărcat de mânie proletară până a dat pe dinafară având viziuni cu terorişti şi aruncându-se de la fereastra unui spital. Mihai Rudeanu, ajunsa azi preşedintele revoluționarilor hunedoreni, adică şef de haita preriei, în zilele şi nopțile tulburate a stat ascuns sub sutana părintelui Anton. Hienelor noastre li s-au alăturat cele de la Timişoara, că la noi ciolanul mai avea carne, şi au început recompensări şi împroprietăriri: spații comerciale, sedii, terenuri în buricul târgului şi în fața gării. Cu timpul au căpătat încă un statut, acela de mafioți, de scârbe ale lumii interlope. Unii sunt la puşcărie, alții sunt la...primărie sau în deputăție, pe minciuni, pe veresie, pe-o bucată de hârtie. Iar noi plătim. Plătim această plagă, plătim cu zeci de milioane un „rege" tălâmb (care, după război, ne-a îndrumat strâmb), plătim patru iepe şi un armăsar de dude, plătim odraslelor unor moşieri şi bancheri fugiți la vreme în străinătate cu destulă agoniseală, ba, ne şi dăm jos izmenele şi ne punem poalele-n cap, entuziasmați de fel de fel de prințişori, sământă de fanarioți, arnăuți, bastarzi ai casei regale.

De ce? Până când? Ştiind cât rău au făcut în această ţară aceşti rromani, brucani, voicani, preşedinţi ţigani ai căror părinţi ne-au pus pe cap comunismul roşu, ca tot ei să binemerite că ne-au scăpat de el.

Ce aş face eu dacă o lună aş conduce cu puteri depline ţara? În primul rând aş scăpa-o de hiene, de şacali, de câinii de prerie daţi în jigodie, înghesuindu-i într-un ţarc şi obligându-i să mănânce până plesnesc. Până să vină moartea naturală, vai de biata ţară!

Soluţie? Încă-o revoluţie!

Perle scoase pe gura unui parlamentar hunedorean sau „Victima violului: limba română”

Insul, prost şcolit la liceul seral cu scutire de frecvenţă, venit viţel dintr-un sat mureşan şi ajuns bou la oraş hunedorean, s-a aburcat precum cocoşul pe gunoi, a vânturat creasta, a învolburat penajul, şi a strigat: „cucurigu, pesedeu/ ia, priviţi, ce mându-s eu”; a cocoşit câteva puicuţe prostuţe, însă, prin părinţi, şefuţe, şi, nitam, nisam a ajuns „prelementar” (aşa pronunţă preşcolitul). De zeci de ori, ca jurnalist i-am ascultat belicoase luări de cuvânt şi de rudenească atitudine în şedinţe sau emisiuni „telecomandate”. Aşa, am notat o pronunţie barbaro-bulească ca o tentativă de viol asupra limbii materne (incest, care va să zică!): „nu au fost... eradicate şi iradiate maşinile”, „stranversăm o perioadă grea”, „nu avem prespectiva cadrelor”, „de toată frumuşeaţa”, „eu sunt drotorand”, „să se studrieze problema”, „am luat bacloriatul”, şi „sunt solvent de ginecologie (în loc de ecologie)”; „sunt tritat”, „nu suport pirostia” (în loc de prostia), „fac parte din parliment”, „am lucrat la perfectură...”

Să avem pacienţă (el ar adăuga: şi răbdare). Insul e tânăr şi omul cât trăieşte tot învaţă (dacă nu trece prin şcoala ca raţa pe apă şi, prin Parlament, ca vodă prin lobodă). E drept că la unii, din pricina zestrei genetice, maturizarea vine la vârsta a treia, iar mintea... postmortem.

Bordeiaş, bordel, bordei sau dezlegarea la peşte

Cei mai în vârstă îşi amintesc, desigur, şlagărul lăutăresc „Bordeiaş, bordei, bordei", vechi de pe vremea lui Anton Pan. Cum, de la o vreme puiază cântăreţi şi guriste care intră cu picioarele murdare în folclorul românesc, de ce nu ar face-o şi tinerii parlamentari de teapa lui cocosmin nisula care, trimis de către alegătorii hunedoreni în Parlament, în lipsă de altă ocupaţie (ce să fi învăţat sau deprins insul la „Universalitatea de eco, gineco ? logie din Deva?) se televizează ca un Narcis îndrăgostit de sine în căutător de curve prin capitală, ca să repună în funcţiune o veche instituţie: nu, nu bordeiul, ci bordelul. La bordei am revenit deja printr-un mare procent de persoane defavorizate care locuiesc în bordeie pe lângă gropile de gunoi şi în buză de deal.

Mirarea e alta. Pe tânărul lider, abraş nevoie mare, l-au trimis în Marea Instituţie (nu de prostituţie) a ţării, hunedorenii. Aşa stând lucrurile, de ce nu te ocupi matale (ar zice un fonf sau un bâlbâit) de fffoanfele şi de cucurvele de pe DN 7, că d'aia eşti defdefdefutatul nostru? Nu ?! Să ne mândrim şi noi, hunedorenii, cucu ceva, cucur,cucurevele. Să avem şi noi reresurse la bubugetul local şi săsă crească numărul cetăţenilor ocupaţi: unele cucurve, alţii pepeşti. Că ţi-a zis-o balaoacheşa blondă: pepeştii sunt în apă, domnule

dedefufutatl. „Noi știm că ești pluripotent, junele de bordeiele, dar nici chiar așa! Te-a făcut mâta frumușel și să nu fii în stare să agăți matale la, acolo, o șoldăniță de la porțile liceelor, unde așteaptă peștii noștri: fii de ștabi, mafioți, prinți ai lumii interlope ?! Nu cumva ai trecut, din greșeală, pe la salonul de chirurgie al marelui jugănitor, fost senator, și ai rămas fără, însă azi vrei musai o facere de bine (fără partea a doua a zicerii) traseistelor... fără pești. O nimeriși, gagiule: de mult timp s-a dat dezlegarea la pește.

Repetat atentat de viol asupra limbii române

Responsabilul moral cu linia de centură şi DN7, cunoscut şi ca un ins incestuos în relaţia cu limba maternă, ins căruia îi place să se oglindească pe ecranul televizorului ca şi miticului Narcis în apă, mai slobozi două turturele la o emisniune a Antenei 1 Deva: „Exista şansa de a nu se realiza (se referea la proiecte avantajoase)” şi „există şansa de a pierde”. Asta nu la multă vreme după ce, curtea casei memoriale din Zarand, l-a tras pe roată pe Crişan şi l-a iertat pe Cloşca. Cocosmin (file din poveste) recidivează, fiindcă pentru prelementari (în loc de parlamentari) şi limba maternă e... grele, zicând: „Am avut şansa de a nu avea mişcări sociale”.

Dicţionarul Explicativ al Limbii Române denumeşte „şansa” circumstanţa favorabilă, posibilitatea de reuşită, de succes, de noroc.

Mai zice fiul lui Narcis că „el a pus întrebarea <generic>”. Bine că nu a pus-o genetic sau ginecologic, dacă tot e certat cu paronimia (element al gramaticii care nu e tot una cu... parohia). Ascultă preaşcolitule: generic înseamnă partea de început şi sfârşit a unui film, ceva privitor la o categorie întreagă. În cazul Ni...la era vorba despre o situaţie unică. Mă întreb ce simte tânărul politician când se întâlneşte cu George Pruteanu?!

Oficiali neşcoliți, reciclați, dar, jenant, needucați

În județul Hunedoara şi nu numai, oficialitățile sunt certate cu protocolul. De unde să-l învețe când şefele (şefuţi mai puţini) serviciilor de protocol sunt la acest capitol „tabula rasa" (ca bulă în rasă ar zice ei/ele). Când şi unde se depun coroane, când şi unde, jerbe şi flori; când şi ce se intonează (înregistrat de la famfară). (...) Te şi miri că la Deva nu se pun manele!; cum se stă (poziția, nu doar opoziția); unde se cade sau unde nu se cade sobor de preoți (ăştia vin cu gaşca şi la dezmățuri) ; în ce ordine se depun coroane etc. Dacă tot şcoală n-aveți, măcar atâta puteți, aleşilor! Prefectul actual căpăceşte starea de fapt: răscrăcănat şi încruntat ca Gingis-Han, gata să se p-şe pe Europa.

Nihula pune mâna la inimă, de parcă ar fi şi ar avea; Ionica, în ținută de şatră, Vaida, confundând inima cu stomacul, deh, proaspăt şi flămând lider P.S.D.), un altul îşi pipăie portofelul...(poză de Ziua Imnului la Deva).

Mitică Dragomir în bibliotecă

Un ţigan pe tobogan

În Clonţtidianul Serbus, Bă! şi în hârtia de clozet „Replica", un ţigan din cleşte şi din ciocan, dat în cap pe tobogan şi rămas cum este el: copia lui Parpanghel, trăitor în şatră proastă, mă muşcă de cur şi coastă. L-am iertat de multe ori din respectul pentru ciori, adică pentru originea sa nobilă: prin tată e mujic rus, prin mamă, fiul ciurarului din Cioara (azi Siliştea), pe nume Tandaler, înnobilat cu nume de voievod de către marele botezător de halitori de mortăciuni, Ion Budai-Deleanu. Bunicul său fu căldărar şi potcovar, mai târziu, gabor alămar. De aici mustaţa de hortist şi statura de gurist. A, da, uitai să vă spun că, umblând Parpabghelul nostru pe la Bucureşti, cu minciuni gazetăreşti, l-a conceput pe Adrian Copilu Minune, cu coiţe de alune, iar acum, deh, ţigănosul, îşi arată lumii osul.

Cum vă spusei, ţiganul fudul ne muşcă de cur, fiindcă mai sus nu ajunge şi ne invidiază petru părul alb la care prin zestre genetică seminţia lui nu răzbeşte. Şătrarul, avorton cu aere de bulibaşă, trăieşte izolat, rar se apropie de colaboratori, fiindcă pute a şatră de trăzneşte, başca zatorul de porc!). Convorbirea familială între Parpanghel-Ciocănel, cu fiesa, decurge ca în Ţiganiada: „Tatăl: - Hando, Mando!" „ - Ha, ce vrei, tato?!" „Unde-i pipa de lulea/ Facu-mi aia-n gura ta?" „- Hauzi, mamă, cum îmi zice/ Da-i-aş „creaţa" să mi-o mânce!"

De când cu gripa aviară insul prosperă pe lângă locurile de incinerare și gropile de gunoi, dar preferă ciorile. Într-o zi, văzând o cioară luată la harță cu un porumbel pe statuia lui Decebal, ar fi vrut să țină parte celei din sânjele lui și să zică „hai cioară"!; cum rumânii strigau „hai porumbelule", ar fi atras, prin culoare, atenția. Așa că s-a trezit strigând: „Nu te lăsa, tovarășa!". Are semne distinctive: ochi negri cu vinișoare de sânge, gingii negre și palme albe, miros de sobol și vom reveni până când țiganul se va domoli.

Zeea Mumă născându-l pe Băsescu

„De-a proştii şi cvardiştii"

Joc reinventat de Inspectoratul Judeţean de Poliţie şi de redactorul şef al publicaţiilor „Replica", „Servus Bă!" şi „Să moară mama" (în curs de apariţie), ins isteţ de sub coteţ, fiul barosului şi al nicovalei, adică ciocanul.

Că, vorba ceea: „ Tot ţiganul stă bine cu ciocanul".

Curând poliţiştii şi ziariştii va să se joace „De-a naţi-o ţie, dă-mi-o mie, pe DN 7, „De-a şatra ca la tata", „De-a 'tuţi părinţii", că au mintea odihnită sau ei au minţi isteţe, ele, d'alea creţe.

Bucuraţi-vă români şi, mai cu seamă, voi, hunedoreni. Au dispărut hoţii şi mafioţii, nu mai sunt accidente pe şosele; nu tu crime, nu violuri. Poliţiştii şomează. Ca să nu-şi iese din mână, aleg o pădure, se maschează, ei în hoţi, ele şi ei (adică ciocăniţii) în cvardişti. În frunte cu marele comandant sau chestor. De acum, hai, ghici! Ca în bancul cu şoarecele şi pisica: „Dacă mă găseşti, mă... Dacă nu, să ştii că sunt după uşă". Aşa, mascaţii şi mascatele, şi-au servit... buca(tele), cine ştie pe cine a prins. Destul să vă spun că la „demascare" puicuţele aveau penele jumulite (dar nurlii şi pregătite să mai pună de plăcinte), iară ei, ca vai de ei: trei ciocane, doi tulei. Se zice că şi burlincul cănit, cu mustaţă de honved, avu parte de o demoazelă ori ori de-o mihaelă. Sub mască te poţi da drept făt-frumos, mic la minte, tare-n os. (Vai, vai, vai şi of o dată/ De-ai făcut neprotejată/ Nu mai mergi la măta fată!

Lăsând gluma la o parte, nu-i de râs, e de jale. Hoţii îşi fac de cap, şoselele sunt câmpuri de război, lumea interlopă prosperă şi sfidează, cozile la ghişeurile poliţiei sunt kilometrice, în vreme ce poliţia, în frunte cu şefii ei, se joacă precum la grădiniţă. Măcar de ni s-ar fi comunicat de către cei care au filmat cine pe care şi care o are mai mare. Mâine, poimâine Poliţia Fără Treabă şi ziarişti trăzniţi or să organizeze concurs de trotinete, de trântă, de călărire reciprocă, ca totul să se termine, bineînţeles, cu foc de tabără şi tot tacâmul. Zice un poznaş cum că viitorul joc va fi „De-a spuma şi bibanul", apoi, „Hai, de-a mija, să-ţi fac bau!"

Vai de noi! Vai de tine ţară. Trăiască poliţia cu ziaristele!

De-a hoţii şi cvardiştii la „Serbus, bă!"

Ţaţa presa

Bulădoreanu, publicaţie care îndeamnă la pedofilie prin poze semiporno cu şcolăriţe pe post de eve, condusă de un ins făcut la şapte luni, adică lepădat, cu trompă în loc de nas, încât poate ţine pe ea trei neveste (dintre care doar una poate fi legală), mă acuză că aş avea păr alb şi că sunt intrat în vârsta a treia. Piştaghiuristul, care pentru întâia dată la cacademia Ştefan Gheorglu a văzut un pix, şi se zice că l-a supt, crezând că-i macaroană, nu ştie că părul alb e semnul nobleţei, iar vârsta, (nu ar apuca-o!) e semn al înţelepciunii. Auzi colo! Sadoveanu sau Arghezi, Mircea Eliade sau Cioran nu s-au ruşinat să scrie capodopere la vârsta a treia şi la cea a senectuţii! Norocul lor că nu l-au avut inchizitor pe avortatul de la Deva şi au îndrăznit să trăiască şi să creeze la peste şaizeci de ani. Nasolică, flegmă lepădată de un tuberculos, analfabet cu ţăruză şi caiet, consumator de păstaie de salcâm - pe post de ziaristă -, gălbejită şi pistruiată, pozar de minore, libarcă a presei hunedorene, struneşte-ţi căţeii şi mai ales căţelele, mereu lehuze, şi fă-ţi bio-grafia la rubrica scârboasă „Bârfele judeţului" sau ocupă-te de ce ştii mai bine, cum singur declari într-un bulădorean de vinerea: lărgitul anusurilor şi al vaginelor până devin teci pentru telefoane mobile.

Portret de cabotin și farsior

Trăieşte într-un orăşel din judeţul Hunedoara. De fapt mai mult navetează dintr-un orăşel în altul, în căutare de chilipiruri. Procedura: Vai ce expresiv sunteţi! N-ați vrea să vă mâzgălesc portretul?! El: N-aţi vrea să vă fac o statuie? Are în configuraţia feţei ceva de ţap, animal în care uneori se întrupează diavolul. Pare frate geamăn cu Miluş ori avortonul acestuia. Se crede un Michelangelo al sculpturii, dar e un biet farsior. A bărduit lucrări simbolizate, alegorii izvorâte din complexe, patriofalii cu fecalii. Oportunist, lacom şi lichea, pupă dosuri până primeşte comanda, apoi aşteaptă, lasă timpul să treacă, atent la roza vânturilor. Aşa, flacăra revoluției, ne mai fiind agreată, devine flacără olimpică, iar zimbrul de la Haţeg, un biet viţeluş.

Egoist şi zgârcit ca *Hagi Tudose, uită repede facerea* de bine şi muşcă la ocazie mâna care l-a hrănit, încât aminteşte versurile lui Vlahuţă: „Din bucata mea de pâine/ Am hrănit un om şi-un câine;/ Câinele mă recunoaşte,/ Omul nu mă mai cunoaşte./ Şi acum te-ntreb pe tine/ Care-i om şi care-i câine?!" A odihnit vreo zece ani cu simbrie pe la cultură, întrebând an de an secretara, în ce perioadă a lucrat ca să ştie când să ceară concediu. A dat în narcisism încât, când nu se poate oglindi în apă, se oglindeşte în propria urină. În memoriam bârfeşte oriunde şi oricând are ocazia cei doi colegi de birou, cu care se întâlnea doar când venea după leafă. Se crede doxa, dar e un dox. Amuşină afaceri ca un

şori-car; lucrează la proiectul de grup statuar: „Boschetarii şi aurolacii sau fiii lui Adam şi Deva."

Îl recunoşti nu numai după figura de hârciog, ci după mârâitul de fierăstrău ruginit şi mirosul de fabrică de oțet. Îl compătimeşti bănuind că a trecut pe la cabinetul lui Ciomu. Ratat conservat (ratat cu „T" nu cu „H"), se crede un exilat într-o lume optuză şi fără gust artistic. Cândva l-am vorbit de bine, încât astăzi mi-i ruşine.

Cocosmin şi Balauacheşa de pe „Centură"

I-au copto!

Se zice că subalternul mâniat şi Burduful de Căcat (ziarist ştefangheorghist) pe „popă" s-au răzbunat. Cică îl găsiră beat: pe prefect l-au sesizat, ăsta a acționat şi... Ion era drogat...

Popa, însă, n-a cedat (fiind binecuvântat cu smirnă şi cu ulei de preasfântul Timotei). Prin urmare, la cultură, orice pui în beutură, că se cade, nu se cade, amiroase a „corpade" (poame pădurețe, în dialect moțesc). Măi Ionică, nu e bine,/ Popa fuse domn cu tine!/ Şi vreo patru ani pe bune,/ Te-a ținut ca-n stațiune. Că nu ține la tărie, unul din rudeni, se ştie ; după cât ai chiolhănit, nu prea eşti îndreptățit – zice biblia şi gata - să arunci primul cu piatra !?

(micropamflet cu cică şi se zice)

15.000 de specialiste

S-a întors vremea lui Ciorbea cu cei 15.000 de specialişti.

Cultură sau „tufoterapie?" : Ce-o mai fi, Dumnezeu ştie!" Fufe sau fufiţe (numai cur şi ţâţe) Au fost promovate în fruntea instituţiilor de cultură hunedorene. Unele, guriste, altele secretare (precum cea pusă de Bâşu ministru la integrare): care nu ştiu ce-i uricul/ fără sintagma „buricul". Auzi, colo, profesoară/ Şi director, fără şcoală;/ Cacademic culturistă,/ Cum în ţară nu „ezistă"/ C-a trecut, cum a putut,/ S-a rugat şi s-a zbătut.../ Cam pe unde s-a ..." Hunedoara-i obligată/ Să se declare îndată/ Zingara (patria ţiganilor) din fosta China?/ Nu ei, noi suntem de vină."

Alta mi s-a cam umflat/ (pregătită de ignat)/ Spune vrute şi nevrute/ Ca acelea ne...bătute;/ O ... finuţă directoare,/ Nu capul, ci-n craci o doare/ Şi aşa, judeţ montan/, Avem cultura Drăgan./Te întrebi şi, cine ştie? E cultură, –'i terapie? – Să le spui tu, Siminie,/ Dacă tot îţi este datu/ De consilier la teatru!"

Băsescu şi cei 15.000 de specialişti ai P.D.

Fata moşului şi fata babei

Tot mai răspicat este rostită într-un fel sau altul ideea că judeţul Hunedoara a fost şi este condamnat să trăiască din fărâmiturile de la masa Văii Jiului. De aceea şi este numită metaforic „gaura neagră", unde se tot bagă fonduri, se tot fac investiţii şi programe, ca totul să se ducă pe Apa Sâmbetei. De aceea Hunedoara, Călanul, Bradul, Deva, chiar, par a fi slugile care se aşază la masă, în tindă, după ce s-au ridicat d-alde serafincenii, ca să ciugulească rămăşiţele. Nu e drept, iar fenomenul e tot mai evident. Zice cu îngrijorare un mai marele, la o conferinţă de presă: din Vale au plecat 50.000 de oameni. Să plece! De unde au venit, mulţi ca puşcăriaşi sau pierde-vară aduşi de Ceauşescu pentru tone record la cărbune. Cu ei vor pleca şi rele năravuri, printre care şi acela de "torţionarism naţional ciclic", sub formă de mineriade. Da, dar, vezi, cu ei pleacă şi o mulţime de votanţi manevrabili, cu ideea că ei sunt „spuma şi avangarda clasei muncitoare!" Ei, asta-i! Numai că ei sunt mai mult clasă mâncătoare, decât muncitoare. „Valea, biata Vale", se aud tânguielile. Ce biată, domle, când aici există o universitate de stat, un teatru dramatic, zone de agrement, în vreme ce municipiile amintite se tot jertfesc pentru Mama Vale. Ia, încercaţi minunea de a muta Valea în cel mai prosper judeţ al ţării. Într-un an, l-a dat gata. De ce, mă rog, cu mânie minerească, nu o preia guvernul, ca zonă

atipică, şi să o înflorească prin eforturile şi cheltuielile tuturor, nu ale bieţilor hunedoreni. Iată o întrebare deloc retorică: unde au fost ca nivel de dezvoltare social-economică Alba Iulia şi judeţul Alba şi unde sunt acum, faţă de Deva şi judeţul Hunedoara. Başca ruşinea de a spune din ce judeţ eşti, ca să nu fii luat drept miner înarmat cu picamerul şi securea.

Ştiu, vor fi dintre aceia ce nu-mi vor da dreptate. Dar acesta e durerosul adevăr, pe care trebuie, în sfârşit, să-l cunoaştem sau să-l facem cunoscut. De unde şi până când să tot fie judeţul „fata moşului, iar „Valea", fata babei"?!

Tata minciunilor şi revoluţia

Era cât p'aci să avem anticipate

Astea mai lipseau. La tuse, junghiul. După inundații și scumpiri peste limita de suportabilitate a majorității românilor (în curând vom scrie a rrumânilor). În multe privințe Băsescu seamănă cu Ceaușescu: e însemnat de la natură (unul bâlbâit, altul chel și chior), are darul șamanic de a hipnotiza prostimea, știe că un neam ca acesta nu poate fi condus decât cu biciul, are intuiții primare de animal politic, are și partidul cel mai tare (rămas după devărsare), are vână de

MUGUR ISĂRESCU
ALIMENTÂND BUGETUL

marinar şi inimă de corsar (ce bine i-ar sta cu bulină neagră pe ochiul stâng), are curaj de haiduc (de n-o fi cumva şi el, ca Iliescu şi Năstase, neam de „jamaica" sau erou din „Răzvan şi Vidra), are timp pentru trei aventurieri prin Irak, în vreme ce ţara e sub ape. Ce mai?! ţara piere şi chelbosul se piaptănă!

Gigi Becali conducându-şi adepţii către Ţara Făgăduinţei, confundată cu... Ţebea

S(portofelul) sau „Rușine, rușine, rușine!”

Gigi Becali e minunea acestui început de secol: desparte sau oprește apele, îl înviază pe Petrache Lupu ca Iisus pe Lazăr, îl învață pe Creator fotbal, îl ispitește diavolește pe președintele țării să se dedea la alcool; Iisus a înmiit peștii, el, oile; în Babilon, trimisul Domnului a amestecat limbile; noul arhanghel le strică; Un sinod al Bisericii Creștine a recunoscut patru evanghelii; un viitor sinod, ce va să se țină într-una din ctitoriile machidonului, va oficializa Evanghelia după Gigi; la categoria „cel mai”, regele Mihai deținea recordul la „cel mai mare bâlbâit” – Gigi Becali l-a întrecut; în închisorile comuniste au murit marii oameni de cultură legionari; Gigibec (de la berbec) face la toate posturile de televiziune apologia mișcării legionare, considerându-se arhanghelul Mihail. El a transformat fotbalul în... S(portofel) poltic.

Nu-i apuce anul!

Am căutat în memorie un blestem pe măsura faptei lor nelegiuite. Altul, mai greu, nu am găsit. Deşi la blesteme şi înjurături depăşim standardele de intrare în Europa.

Dacă numele Devei s-a auzit pe toate meridianele şi paralele globului, asta o datorăm, cât vom exista ca neam, unor oameni ca Bela şi Marta Karoly, Mariana Bitang şi Octavian Belu, gimnastelor care au născut o constelaţie. Primii doi au plecat dintr-un regim de încarcerare, Belu şi Mariana au fost alungaţi, prigoniţi în ultimii ani precum Apostolii la începuturile Creştinismului. De către cine? De către presa ticăloşită, vorba lui Vadim, de către guvernanţi vânduţi şi neisprăviţi, de către colegii înveninaţi de invidie, de către televiziuni iudaico-americănite, de către un sistem de învăţământ aflat în cădere liberă, de către un director prost pus în fruntea unei instituţii de valoarea unei academii, de către muierea-ministru de mandat sinistru, Ecaterina. D'aia îmi vine în minte un şlagăr interbelic de mahala: Ecaterino, vede-te-aş moartă/ Cu popi la poartă/ Şi cai mascaţi...!

Mă rog lui Dumnezeu ca aceşti români de aur şi platină să rămână ai ţării, să nu plece. Deşi mulţi, în frunte cu preşedintele, o doresc. Dacă Octavian Belu ar candida mâine la preşedinţia ţării, ar câştiga detaşat. Ar câştiga, de fapt, ţara aceasta blestemată să aibe conducători tembeli ori neisprăviţi. Tuturora ar trebui să ne fie ruşine! Am făcut jocul

străinilor. Ceaușescu a fost mai român decât noi toți atunci când, nedreptățiți fiind, la Praga, a chemat lotul acasă. Domnul Băsescu ținea țara în „lacrimariul Marijanei" (când Banatul era sub ape) și tace „ca porcul în cucuruz" în cazul celor două inestimabile valori naționale. Rușine să vă fie și vouă, antrenori și gimnaste, care ați fost actori în această tragicomedie murdară!

Garduri şi oase

Ca peste tot şi în judeţul Hunedoara, atâta vreme cât au avut ciozvârta, pâinea şi cuţitul, pesediştii au strâns ciolane de ros cu prisosinţă. La plecare au avut instinctul primar de javră flămândă să le ascundă sub garduri. La prima senzaţie de foame încep să mârâie la cei noi veniţi, care le amuşină agoniseala. Se zice că Cocosmin începuse o afacere cu supermarketuri şi terenuri în intravilan; Milka râvnea la halda de zgură din Hunedoara; Mitişeanu (anagramă), la ecosistemul Retezat, unde s-a şi implantat,

(trimisul Casei Regale)

şi tot aşa...

Clănțăii care mizguie îndeavalma cu fanții lumii interlope, ajunşi prin merite revoluționare politicieni (taman ca în caragealiana „Noapte furtunoasă") nu se pot împăca veci cu gândul că a venit rândul altora, care au flămânzit cincizeci de ani. În consecință hoțul strigă prindeți hoțul, o ține una şi bună şi urlă la lună. Că, vrei, matale, cititorule, ori nu vrei, vita e tot vită: după ce a lăsat în iesle numai ogrinjii (resturi, paie) se mai şi baligă pe ei! O vorbă țărănească zice că numai şarpele bolnav iese la drumul mare şi ar fi păcat să nu-i zdrobeşti capul, fiindcă altfel se face balaur.

Coincidenţe triste şi haioase

La început de noiembrie, acum 400 de ani, Mihai Viteazul intra triumfător în Alba Iulia. Iată că, după 400 de ani, un Mihăiţă, botezat ostentativ Mihai de patriarhul Miron Cristea, vrea să intre cu picioarele în averea ţării, profitând de obedienţa unor guvernanţi şi parlamentari, care pe 30 de zloţi şi-ar vinde şi părinţii, d'apăi ţara!

Apropos de eveniment, asocierile şi disocierile pot deveni blasfemii: unul pleca de la făptuirea istorică măreaţă din inima ţării, refăcută în graniţele Daciei, decapitat, celălalt fugea cu un tren încărcat cu tezaurul ţării, acolo de unde veniseră, ca să se pripăşească la noi, strămoşii iudeo-germanici din familia Hohenzolern. Ştiind şi ei şi Mihăiţă, că la români „regalitatea" de tip apusean este ingurgitabilă.

Domnilor politicieni, proveniţi în majoritate din lumea suburbană şi interlopă, ţara are nevoie de „tezaur", nu de „Sfintele moaşte"! Asociind cele două nume, oricare român prost ştie că unul a dat, altul a luat (fie numele păgubaşului binecuvântat!). Vom ajunge la această concluzie după ce ne trezim din beţia „europenizării cu orice preţ".

Hai să continuăm paralela! Un Mihai a călărit armăsarul alb din tabloul lui Stoica, sfidând ungurii şi austriecii; celălalt nu a lăsat să fie „călărite" în ţară măcar „iepele"; unul a lăsat vie ideea României Mari, celălalt revendică moşii şi castele. Măcar să fi avut un merit, oricât de mic, în istoria tragică a ţării, în afara acceptării, prin laşitate, a comunismului.

„Mihai, te slăvim şi nu te uităm!", au strigat la o aniversare servitorii camarilei regale, la Palatul Elisabeta, imitând ovațiile de la Şelimbăr, lângă Sibiu; Mihăiță, nu te vrem!", s-a strigat ori de câte ori unchieşul neamț a venit în țara pe are a părăsit-o ca un copil tălâmb şi speriat. Oare când nostalgicii octogenari, ajunşi câțiva nonogenari, vor afla că în România regalitatea şi dinastia au făcut mai mult rău decât bine sau că „binele l-au făcut rău şi răul l-au făcut bine?!"

Nici meritul Războiului de Independență şi al Marii Uniri nu le revine. Iar de la Duca Vodă la Duda Vodă drumul e acelaşi.

Cosmin şi cu Doru au dezgropat toporu (sau cronica Unui scandal ca la uşa şatrei)

Deputatul PSD de Hunedoara, Cosmin NIcula, autorul celebrei inițiative parlamentare cu balaoacheşele de pe Linia de Centură, e un fel de indian: una-două dezgroapă securea. Motiv de scandal a la Hădăreni să fie şi Cosmin sare gardul. Cum o făcut în vatra (nu şatra) satului natal Gurasada, unde în lipsă de ocupație, ştiut fiind că parlamentarii sunt vacanțiştii electoratului, a organizat un turneu de fotbal rural, cu bere şi grătar, însă tot politizat, chit că se ținea la sat. Invită, aşadar, echipe din satele din jur, în vreme ce el alcătuieşte o selecţionată a PSD-ului. Înving „gionăii" de la Ilia, înving Burjucul, le vine rândul celor din Bretea Mureşană, satul liderului PNL, consilier de Ilia, Doru Şorca.

Până aci fu Ludoşul; de aci încep Hădărenii. Echipa lui Ni...la, care ins de...utat fiind, intră şi iese când vrea de pe teren, apare în echipamentul Alianței DA, de la Marmosim Simeria. Liberalul de pe margine, ripostează; Nicula defutacul înjură de mamă şi de organele genitale. Doru răspunde în limbaj voalat liberal. Junele Cosmin uită ce rang (nu rangă) poartă şi sare la bătaie. Cocoşul pesedist, mai tânăr, îl ia pe cel liberal, mai trecut, dar odihnit şi motivat, de creastă (de a citi guler). Viceprimarul din Gurasada încearcă să-i despartă şi cheamă poliția locală. Cosmin lărgeşte aria înjurăturilor dincolo de... Hădăreni, cu trimitere la liderii Mircia Muntean

şi Mircea Moloţ, uitând că el şi echipa poartă echipamentul firmei lui Videanu Marmoraru. Doru uită că pe cele trei mingi puse în joc scrie Năstase şi, inspirat zice: Du cupa lui Văcăroiu să aibă din ce bea, iar mingea lui Năstase să şi-o bage-n... Scandalul se aplanează, iar finala se joacă între PSD şi „Zam". Se putea altfel?!

Se zice, dar nu tot ce se zice se şi scrie, că la cheful ce a urmat, bătăuşul deputat a promis un meci între traseistele de pe DN7 şi cele de pe Linia de Centură a Bucureştiului, hădărence, pirande şi unele şi altele: Cocosmin va fi arbitru la centru, iar Victor Ponta şi Codruţ, la tuşă.

Problemele sociale acumulate – bombă cu ceas şi efect întârziat sau „mai lipsesc la iarnă câteva zile de vară”

A doua explozie a mămăligii româneşti e pe cale să se declanşeze. Ceasul care va marca deflagraţia va fi intrarea în UE când, după atâtea restricţii şi răbdări pe care ni le-am impus, vor veni altele de-a dreputl insuportabile. Într-un moment de acutizare generală a „socialului”, când nu vom mai avea nici speranţa. S-a ajuns până acolo încât medievala, teutonica, prostaca Bulgarie să ne dea cu tifla şi să ne facă, ungureşte, de mămăligari. Semnalăm, ca să devenim credibili pentru românul trăitor sub zodia „Lasă-mă să te las” şi sub incidenţa lui „Ce-o da Domnul”, câteva momente ale ceasornicului care ticăie pentru urechea înfundată a politicienilor şi guvernanţilor.

- La iarnă, costurile la energie şi căldură vor deveni insuportabile pentru categoria de populaţie cu câştiguri medii (între 5 şi 10 milioane), care reprezintă majoritatea românilor ce s-au manifestat mereu ca element de echilibru, concentrând speranţele în zicerea de pe vremea năvălirilor şi a ciumei: „Vom ieşi şi din iarna asta!”

- Zestrea lăsată de socialism e pe sfârşite în toate planurile: nu mai este nimic de vânzare sub acoperământul „privatizare”; instituţiile publice, şcoli, grădiniţe, cămine culturale, blocurile de locuit a aujuns prin îmbătrânire, uzură şi neglijenţă în ultimul hal, instalaţiile nu funcţionează sau

funcționează cu pericole și pierderi; mijloacele de trasnport, în speță pe calea ferată, au devenit un lux pentru punga zbârcită a românului; medicamentele se plătesc în aur, cozile la spitale și farmacii sunt anticipări ale morții, sfidarea și îmbuibarea hoților cocoțați în fruntea bucatelor vor fi cireașa de pe colivă. Iată câteva previziuni apocaliptice: ștreangul răbdărilor se va rupe undeva, ca la Timișoara; poliția și jandarmeria vor acționa cu câinoșenia tot mai turbată; vor ieși în stradă disperații, mai întâi pensionarii și studenții, apoi elevii dornici de spectacol și aventură; ca un tăvălug vor șterge totul hoții mărunți, manglitorii, cerșetorii. Un bener negru se va așterne peste țară: „După noi, potopul!" Sub medievalul îndemn de gloată: Haideți frați, haideți frați, la năvală dați!"

Mirări şi întrebări

PSD-ul hunedorean, rudenit şi compromis pentru 20 de ani brucanici, şi-a anunţat într-o emisiune TV candidaţii pentru postul de primar la Deva: Cocosmin, Barabaşa şi Gherganul (sper că am scris corect numele acestor mari oameni pulitici!). Dacă lista ar fi fost inversată (de la 3 la 1), mai, mai că mergea. Cunoscând din trecut ce catindaţi bâlbomuţi au scos în faţă urmaşii maoţedunului Iliescu, tragem cuvenita concluzie: „a tunat şi i-a adunat" sau „ăştia sunt, alţii mama nu mai face". Din listă, credibilă ar fi mult mediatizata de la mediu: Ea, măcar are cu ce muşca şi are ce... dezbrăca (adică „lepăda" de pesedism). Cât despre întâiul pe listă, acesta mai are nevoie de vreo zece ani pentru a deveni... adolescent. Pe al treilea (cel mai bun dintre nebuni) l-aş pune câine de pază la pesedeu, întrucât numai lătratul lui, secondat la judeţ de al popescului, se aude în consiliul local.

Fie-ţi de haram, Mişule, pentru ce cadre ai lăsat. Mai bine puneai o bombă la sediul partidului, în zi de şedinţă, la nivel!

A timişi timişire

Nu e totuna cu a „voiculi – voiculire", întrucât între delațiune şi traseism e distanță. Dar să venim la oile noastre până nu le mănâncă ciobanii. Am asistat de curând la o nouă „timişală". Joly-Jokerul tuturor parlamentelor în criză a pierdut definitiv câteva simțuri care îl deosebesc pe om de animal: simțul ruşinii, simțul onoarei, bunulsimț...

Pentru că de aceea mănâncă rahat cu linguroiul şi zice că e miere. Ultima porție de rahat, pe care hulpav l-a înfulecat, i-a fost servită de liberalii hunedoreni la porunca celor maidanezi. „Ce facem, fraților, ne lipseşte un deputat, de pedişti furat!" „Nu-i bai, zic Mircea I şi II. Timişim." Aşa, iată-l ajuns pe ăst măgăruş troian în curtea unui partid istoric... curat..., vorba lui Pristanda.

Ioan Timiş nu e totuna cu Frank Timiş

Dar amândoi sunt factori nocivi, perturbanţi pentru o anumită zonă: Frank, pentru Roşia Montană, Ioan, pentru judeţul Hunedoara. Primul, adică acela cu nume mai apropiat de Tel-Aviv, este autorul ideii exploatării aurului cu cianuri, pentru a instala iadul pe pământ; al doilea, hai să-l înnobilăm cu numele de Iosua, este inventatorul traseismului politic la nivel de parlament, aciuit ca gângania lată (i se ma zice şi lăţel) sub pulpane de prim-miniştri. Dacă Frank îşi are rădăcinile direct în Pământul Făgăduit, al doilea s-a timişit (cu sensul de pripăşit) taman în Ţara Haţegului, loc pe unde nu s-au mai perindat inşi de soi de la Densuşeni încoace. Aşadar tot un fel de factor poluant este acest perpetuum mobile oscilator între PD, PSD şi PNL. Ba, câteva zile, la anotimp de trecere, fu şi independent. Independent cum e de 10 ani încoace de interesele judeţului pe care ar trebui să-l reprezinte. Aşadar, într-un deceniu, l-a fost văzut cineva la tribuna parlamentului; auzirăţi voi, hunedoreni, de o iniţiativă parlamentară timişită, de o intervenţie, colo? Vax! Insul, suferind de „narcisism”, se plimbă, în sesiuni, prin sălile Casei Poporului şi se admiră în oglinzi. Uneori se întâlneşte cu hunedoreanu minoritar Gheorghe Rutenitul sau cu Celălalt Gheorghe, Pruteanu (alt bun român desprins din Poporul Ales - Bulens) şi se umflă în pene de găină dată în gripa aviară: „Maestre (că la el puţin mai este până la maestre!)

aş vrea să-mi dau doctorandul şi în filologie", zice. Eu am inventat verbul „a timişi" dimpreună cu tot ce ține de rădăcina substantivului Timiş: timişit, timişală, iudotimişire etc. „– Eşti de-al meu, neamule, rutean văr de rudean!" zice Gheorhe Pipă De-mprumut; „– Ba, al meu, de pe când strămoşii noştri, prăvăliaşi, trecură trei ape: Iordanul, Prutul, Timişul", sare ca ovreiul la jugulara palestinianului, profesorul. Ca să se împace, unul propune: „– Haideți să timişim, să prutenim şi să rutenim împreună la acelaşi partid, la PIN, şi astfel să mai dăm națiunii române un verb: să guşenim.

„Pitulicea şi cârtiţa" sau „Hai, la diplome, neamule"

Un scandal de proporţii zguduie urbea şi învăţământul (sau „făcătura") particular. De fapt el este bobotaia izbucnită din ura tacită dintre PD şi PNL la nivelul Primăriei Deva şi al celor două organizaţii municipale. Să rezumăm faptele:

Florin Oancea, viceprimarul este şi preşedintele organizaţiei municipale PNL; Ioan Inişconi, celălalt vice (un fel de viceversa) este şi el preşedintele organizaţiei locale PD;

Miricia Muntean, primarele, este preşedintele Alianţei, care îl ţine pe Oancea de „Fata babei", iar pe Inişconi, de „Fata moşului";

- Viceprimarii sunt ipotetici candidaţii la funcţia de primar în 2008, iar campania şi-o fac de pe acum, pe la spate (unul bate) şi făţiş (cel cu tăiş) şi ce metodă dă mai bine decât delaţiunea, bălăcăreala, bârfa ieftină, prostirea prostimii?

- O pitulice, ajunsă prin pitulare în partidul nu prea tare, însă drum deja uşor în partid conservator, se transformă, ca în basme, în cârtiţă, că asta-i fu meseria, se declară consilier independent şi se pune în slujba viitorului partid-stat, Pedeul. Insul, general în general, uns cu toate alifiile, ajunge, din miliţian sadea, profesor universitar doctor, făcător, auzi, neamule, de doctoranţi şi masternaţi;

- Cum în primăria Deva se taie frunză la câini şi

mizguie tipi și tipese cu studii incomplete sau îndoielnice, tip Spirtu Harlem, ce se gândiră șefii? Ia, să le dăm de lucru, să-i înscriem la masterate, apoi la doctorate cvazi cumpărate și să devină dr. în castrat purici. Așa gândiră și așa făcură. Îndeavalma, liperali și pediști dau iama la secțiunea deveană a Universității Vasile Goldiș, patronată de înalta somitate a generalului pitulitul, de la a te pitula și nu de la pitulice.

De aici încolo povestea curge ca la televiziunile locale care făcură din subiect mană cerească: Florin Oancea își trimite anume șoferul la unul din examene (substituire de persoană); clănțăii pediști din primărie, unde Inișconi stă cu simbrie, însă nimenea nu-l (nu-l despărțit, nu legat) află, se zice că demască fapta, în loc s-o pitulească, tocmai ca intransigentul Pitulescu, iar acesta face din țânțar armăsar. Cum adică nu chiar așa?! Păi nu avem noi în județ vreo sută de doctori și doctoranți făcuți la grămadă, adică foști șoferi de-ai șefilor; nu avem noi sute de milițieni și băieți cu ochi albaștri deveniți, prin diferențe și substituiri, avocați, juriști și judecători ori procurori; nu avem noi parlamentari și actuali sau foști demnitari cu câte 1-2 doctorate cumpărate, ajunși cu porcească nerușinare dascăli universitari la Petroșani, Deva, Vasile Glodiș sau Alba-Iulia – Sibiu, halta Hunedoara?! Ia să-mi vină d'alde ăștia în frunte cu Pitulescu, să pună diplomele de studii pe masă și să vedeți minunea! La examenul de capacitate avem jandarmi în școli, adolescenții sunt controlați și răzverificați pentru a evita fraude, iar la ditai examen de masterat (i-aș zice „Mascurat", de la mascur, porc castrat) poate intra oricine: gunoierul, șoferul, dacă tot intră ușor pe aceeași ușă barosanul, interlopul, polițistul și funcționarul public. Eu, bunăoară, să fi fost în locul lui Oancea, îl trimiteam la examen pe Costică Taxa lui Băsescu, fiindcă e băiat descurcăreț și de caracter.

Se trezi domnul general Pitulescu în mână cu biciul lui

Dumnezeu, curat ca lacrima şi studiat de mai mari, când fu pensionat înainte de vreme, din scoarţă în scoarţă, pornit să facă ordine şi morală. Păi, ce şcoli terminaşi, matale, neicuşorule, unde ţi-ai luat diferenţele, ce ai de spus despre foştii sublaterni care grefeluiesc din prostie şi ticăloşie magistraturile şi făcăturile?! Aflu, cu stupoare, că avocatul cauzei e tot un fost colonel, cu Cârtiţa în duel; aflu că independentul „pitulit” prin PUR, e tratat de colegii consilieri judeţeni de „Cârtiţă” şi că în prezenţa sa se vorbeşte în şoaptă; Aflu că poliţistul cu studii de colegiu la Făcătoarea de Fii cu Ochi Albaştri, Şcoala de la Băneasa a lui Ceauşescu III, taie şi spânzură la Universitatea Arădeană, după ce fu uns cu alifia ecologică Duma. Aflu că în licee prezenţa nu mai e obligatorie, că pe lângă primării funcţionează facultăţi şi masterate, că proşti sadea şi semidocţi semnează de două ori cu dr. şi nu mă mai mir. Ba, dimpotrivă, zic, Bravo, Florine. Dar, ia vezi ce studii are naşul tău, „nimişconi”!

Frustrația și lustrația sau musca pe c...t

În nr. 55 al cotidianului Meşa...gerul, marele om de presă (de ulei) scrie editorialul „Jurnaliştii şi securitatea", că, vezi Doamne, ce mi-s securiştii, ce mi-s Piştaghiorghiştii sau, parcă puteai ajunge ştefanghiorghist dacă nu erai şi „ciripist"! Aşadar directorul de juna publicație, de nu lepăda, filozof era. Recrutat în tinerețe din rândul clasei muncitoare, după dosar şi darul de a „voiculi", pentru publicația județeană a „organului" de partid „Drumul Săcărâmbului", editorialistul care scrie cum a învățat la liceul seral, îşi exprimă cu mânie proletară „altitudinea" şi compasiunea pentru confrați, chemând la solidaritate de breaslă, recunoscând că în mass media sunt mulți neaveniți. Păi, mătăluță cum şi de unde venişi, neicuşorule? Nu ți-e teamă că o să-ți mai crească născiorul?! El, doctul de la Piştaghiuri, cacademie de partid, împarte confrații în jurnalişti şi lucrători în presă. Aici mai vii de-acasă, „lucrătorule". Pe firul țăruzei, al tibişirului, dămăroiul îşi exprimă îngrijorarea că mass media pierde credibilitatea populației. Dacă eşti sincer, vericule, de ce nu te retragi ca să faci ce ştii tu mai bine, meseria de electrician?! A doua temere pe care o leapădă din fuga condeiului e că dosarele jurnaliştilor trebuie făcute publice. Mă rog frumos, de ce ți-e teamă mătăluței sau, mai bine spus, de care dosar? de la Ştefan sau de la Ticu et Dinescu? Spre final, speriat de „unde dai şi unde crapă", o lasă mai moale. Ce mai veste-poveste! Lepădat de tăcea, jurnalist rămânea. Deocamdată. Deocamdată. Până se va descoperi o altă muscă (liberală) pe c...at.

Bătaia peştilor la mal sau „Noaptea Sfântului Vai! - Da!"

La nouă aprilie a început în judeţul Hunedoara Apocalipsa după Rudeanu – Conferinţa de alegeri care a precedat Congresul Dispariţiei Stalinismului Ioniliescian de pe scena istoriei. În balta secătuită cu lăcomia sărăntocilor şi grobierilor care au condus în ultimii ani, prin PSD-ul de tip Mischie, au mai rămas doar urmele cizmelor de cauciuc cu care braconierii politici ca Mihai Rudeanu, Ion Iliescu - Olteanul (i se mai zice tizul, fiindcă râde ca matusalemicul, prosteşte), Duca (din Zodia Cancerului), Timiş - Traseistul, Ţonea Cloconelul (se zice că aşa a scris la Moldova, de unde venise pe „drumul dudelor": „mamă, să ştii că am trecut cu bine patru clase, deşi trenul are trei, şi am ajuns -cloconel-" în satul marelui om politic, anunţat de proroci, „Cocosmin") şi sunt alături de căţeluşi fără personalitate, care stau sub masa din biroul partidului precum căţeluşa colonelului V.C.

Se zice că în criză de valori (leul uşor) şi completamente devalorizaţi, talibanii baroni şi ioni s-ar fi dus la o ghicitoare din Orăştie, care, privind ghiocul, ar fi exclamat: „Vai-da! se arată, mânca-v-aş ce are Năstase în plus, un bombonel, un agafton, vai de el, menit să completeze „Triunghiul Bermudelor" (am scris cu iniţială majusculă ca să se confunde cu ştiţi matale ce „bermude") şi Tănăsel, la spatele căror bermude stând Miron Mitrea cu ce-o avea şi-o

mai putea. Ei, şi cum se zice se şi adevereşte, Mişu, care mai consultase piranda pentru previziuni în legătură cu durata încuscririi cu Mischie, iar doftorul, care doarme pe client ca în Parlament, o consulase în legătură cu genialul său fiu (dacă intră pe din dos sau pe din faţă în cartea recordurilor), precum magii, s-au luminat de voltajul Mintiei şi, urmând steaua Tănăsescu, haida-hai, haida, vai, la Betleemul Mintiei. Aici găsiră pruncul ecologizat, îmbăiat şi înfăşat, numai bun de promovat. Principalul candidat, pentru ce... eu n-am aflat.

Dar, haideți să refacem traseul politico-social al celui care de 15 ani terorizează cu agent termic Deva, Victor Vaida. Prin '90 a început ca ecologist (vezi, d'aia n-are ursul coadă şi Năstase-i rău de noadă), el, cel care avea să conducă cea mai nocivă sursă de poluare care a dat naştere la sindromul canceros D - Mintia) şi ajunge deputat în perioada 90-92; revine preşedinte la ȚONEL (că nu se poate fără el); candidează ca independent la Primăria Devei, apoi, deşi la alegerile interne, din parid, ieşise pe locul 7, susținut de Senatorul Melcilor, tizul lui Mao-Țe-Dun, ajunge, numit de Tănăsescu, preşedintele Partidului Stat (pe la care n-a prea dat) şi prefect de Hunedoara. Noroc că veni a doua revoluție: câştigarea alegerilor de către Alianța DA, şi scăparăm, pentru o vreme. Fiindcă se aude, se vede, se crede că la 9 april (păcat că nu la 1!) catindează la funcția de prezident al unui partid cancerat până în măduva oaselor. Asta, în vreme ce aripa sănătoasă (cât mai poate fi) a PSD-ului Hunedorean, alcătuită din nume probe sau cât de cât probe: Stanca, Ioan Mareş, Nistor Laurențiu, Gaita, Alic, Bobora, aşteaptă dictatul de la centru cum a aşteptat România Dictatul de la Viena. O fi partidul care a pierdut pe limbismul lui Năstase et compani total lipsit de valori în județul Hunedoara? Nu! Categoric nu! Argumentăm: un Mariş, primar pesedist al comunei Geoagiu a făcut din sat oraş; Laurențiu Nistor gospodăreşte o comună

la standarde europene şi a condus partidul, ca prim-vicepreşedinte, când căpitanu devenise pirat; Alic Costel a fost un regretat preşedinte de consiliu Judeţean şi un energic prefect; Bobora conduce performant o mare întreprindere europeană; Doru Gaita a fost un senator în slujba tuturor şi, mai ales, a hunedorenilor. Ei, vedeţi! Dar ce să facă asemenea oameni, marea lor majoritate ardeleni de bun simţ, în faţa celor plecaţi cândva cu nădragii rupţi în cur la Ardeal, precum aventurierii în căutare de aur şi aventură prin California şi Alaska? Mai cu seamă în zile ca acestea când numai pentru ei „soarele de la Bucureşti răsare". Va să fie pe 9 aprilie la Deva o „zi a Sfântului Bartolomeu"; vor avea cei buni curajul să facă deratizare de primenire şi de primăvară; se vor lăsa ademeniţi de „Cosminpontismul" unor imberbi (la minte) sau vor spune, prin vot, ne-am săturat?! Desigur, în sala conferinţei vor fi ca altădată (pot mărturisi) grupuri de presiune, comandouri care vor sări în haită împotriva celor ce nu se aliniază poruncilor de la centru. Oare a uitat Ioan Timiş, pedistul devenit înverşunat pesedist, Conferinţa la care, asmuţite din prezidiu de către Rudeanu şi Serafinceanu, l-au sfâşiat javrele? Ţonea, Ştaier, Rusu şi ai lor nu culcă-te! Eu cred că jocurile sunt făcute. De va să fie compromis şi delegaţii la conferinţe vor şti să aleagă între aripa bolnavă şi cea sănătoasă, promit să nu mai iau niciodată Partidul Comunist Social Democrat în tărbacă. Numai că, vorba lui Gâgă, proştii e mulţi, prostia nu doare, iar „libertatea, la noi, e lungimea lanţului dintre iluzie şi realitate".

Gro, gro, la troacă!

Ferma animalelor, concepută de marele scriitor englez, e un mic ţarc vizavi de ferma pe care eu, dacă aş trăi în vremea şi cu puterea lui Vlad Ţepeş, aş organiza-o pentru parlamentarii şi guvernanţii României de la 1990 încoace. Mai întâi aş construi o hală. (Ţepeş, pentru zarafii turci a folosit o şură). Aici aş compartimenta mai multe coteţe, nu din lobde, ar fi prea mare luxul şi cheltuiala; din sârmă împletită. Trocile le-aş comanda pe măsură, pe categorii de porcine: 1. Un vălău pentru porcii hulpavi, de teapa lui Năstase, Popescu, Patriciu, Vântu, Cataramă, Becali, Voiculescu etc, umplut de trei ori pe zi cu lătură grasă din baligă de cal şi pâine de containere, strânsă de ţigani. Ca să facă şuncă, i-aş înfometa de trei ori pe săptămână, cu laptele şi cornul (o porţie, nu mai multe!) 2. La a doua troacă aş slobozi mascurii mai târziu dedaţi cu lăturile: Geoană, Mitrea, Diaconescu, Tănăsescu et compani, cărora le-aş da uruială cu fasole, ca să-şi amintească de Băsescu. 3. La al treilea ţarc, mai îngrijit şi cu troacă ecologică, ar avea viaţă de porc, cu fel de fel de avantaje, mascurii, porci de crăciun în devenire: Ponta, Copos, Cocosmin, Sereş, Nicolaescu etc. 4. Purcele nedate la vier şi scroafe gestante: Stănoaia, Buruiana, Norica, Boangioaica, Mona, Monica, Hilde, Udrea, Olguţa, Ionica şi altele, în devenire.

Mai greu îmi va fi să asigur meniu pentru d'alde Iliescu,

Constantinescu, Iorgovan, Diaconescu, Cozmâncă, Văcăroiu, dacă nu cumva o să-i scot la jir şi la păşunat. În locul bălţilor cu nămol, unde să se bălăcească şi bălăcărească, mă gândesc să amenajez sala parlamentului, că tot plouă prin acoperiş. Aproape de Ignat o să-i îndop cu dovlecei, uruiala de ghindă şi păsat, ca să facă şunci după modelul măcelarului şef, Năstase. Între timp purcelele vor deveni scroafe (că, vezi bine, vin alegerile), scroafele vor deveni mătuşi d'alde Tamara, vierii vor căpia de atâta îndopat şi se vor împerechea după modelul Miron - Adişor, Victor - Agafton.

Cine va fi porcarul? Un Marko Lică Sămădăul, cu oameni de nădejde luaţi de la minorităţi. Poate Dădălin, că tot grohăie pe la televiziuni, sau urmaşii foştilor robi moldoveni, stăpâni pe meserie. Cum vom intra în Europa cu asemeni vieri, godaci şi godace? Ca Anglia. Ce, ei, lorzii cum au intrat cu „Ferma animalelor"?!

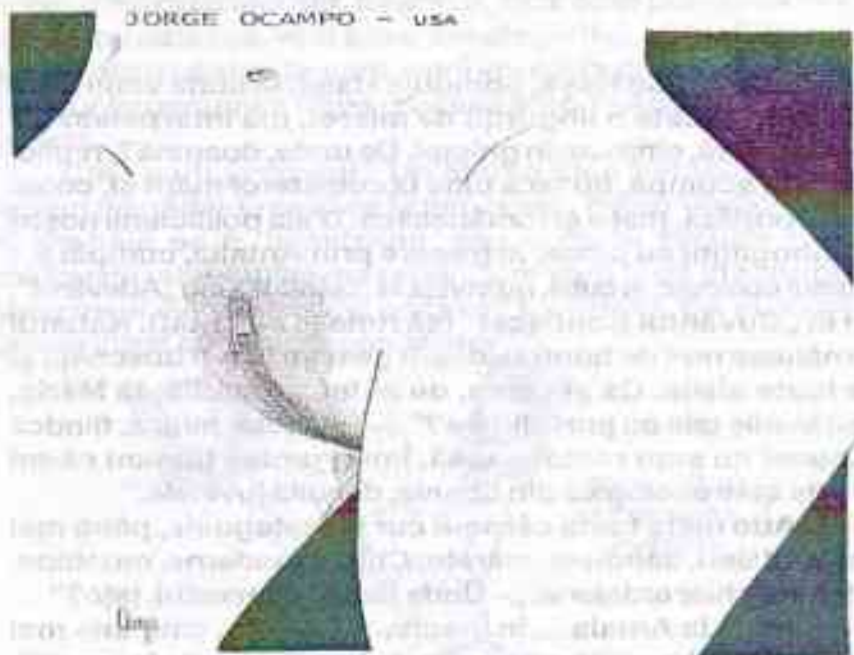
Apă plată, venin și miere

– Domnule Hașa, domnule Hașa, la atâta venin mai adăugați și câte o linguriță de miere!, mă interpelează o bloclocatară, cititoare în ghimpi. De unde, doamnă?, replic. Mierea-i scumpă, nu face bine la colesterol mărit și, colac peste pupăză, mai e și românească. D'aia politicienii noștri și îmbogățiții cu japca, în trecere prin Antalia, cumpără... rahatul ecologic, la cutie, nu învelit în „Gândul" sau „Adevărul", ori în „Cuvântul Confiscat" (să rimeze cu rahat). Rahatul românesc nu-i de bonton, deși îl găsești în toți boscheții și pe toate aleile. Ca și sarea, de altfel: „Ascultă, fă Mărie, murăturile tale au prins floare?" „– Prinseră, muică, fiindcă le pusei cu sare românească. Îmi promise fiumeu că-mi trimite sare ecologică din Spania, dar uită juvetele."

Aud niște foste cârpe-n cur și mațegoale, până mai ieri-alaltăieri, dându-se mărețe; Chirițe moderne, muntene, oltene și chiar ardelene: „– Unde făcuși concediul, țațo?" „– În Egipt...., la Antala..., în Insule..." Ici-colo, câte una mai modestă, îmbogățită prin comerțul cu papornița la graniță, șoptește cu jenă: „– În Grecia, că anul trecut fusei în Croația." A recunoaște că ai fost pe Litoralul Românesc e totuna cu a-ți recunoaște originea rromanescă ori copilul din flori.

Cunosc una care acum șaișpe ani avea orgasm dacă îi răspundeai la salut cu „sărumâna", fiindcă insa avea copite. Acum mă privește de sus, mă ia la pertu, emană parfumuri

dulcege, şi mă lasă cu gura căscată: „– Tu eşti tu?!” era să nu te recunosc.” „Am răbdare până la anu”, gândesc. Sau: „– Eu sunt patroana, măreasa, latroana; tu nu eşti cumva profesorul care mi-a dat la zi seralul? Ei, dacă m-ai fi avut la fără frecvenţă!...”

Închis (pentru conservatori ...)

Semne proaste anul are

Cu niţică amânare, semne proaste iarna are: O toamnă prelungită în iarna europeană, ca un fel de amăgire. Să ne amintim că fără acele zile de vară din decembrie '89 Ceauşescu nu cădea victimă mulţimii revărsate pe străzi şi ar fi avut parte de o judecată mai creştinească. Profitând, dar, de această toamnă hameşe, zilnic sunt anunţate scumpiri, în salturi procentuale de groază, scumpiri care vizează sărăcimea, ale cărei rânduri se tot îngroaşă: la pâine (deci, atentat la Tatăl Nostru), la energie "hipotermică" pentru bătrânii oraşelor, la carne etc. Las' că de carne s-au cam dezobişnuit românaşii încă de pe vremea Regretatului.

Ca să abatem atenţia prostimii de la toate astea, facem circ: Sammisul "ca cofoniei", vorba unui vecin,"ilustraţia", vorba altuia, "cult şi el ca şi Becali,recalcularea, în jos, a pensiilor, greva dăscălimii (pătură tot mai nesătulă, parcă-ar fi magistratură), evenimentele din Ungaria (datorită cărora guvernanţilor noştri le turuie turul pantalonilor, câte o arestare (de o noapte) a unor corupţi, Dana şi Ady la parada Zambaccian, Dan Ion Popescu, stârnind, prin jeluire ipocrită, mila unui partid al conservelor şi tot aşa.

Cu toate astea gafele şi abuzurile se ţin lanţ: Florin Cazacu Traseistul, primarul municipiului Brad, se plânge de buget auster şi ameninţă cu greva foamei, mai bine ar ameninţa cu Lupoaica. Insul cu primăria lui peremizato-pesedisată nu are bani pentru energia termică, dar are pentru

tot felul de monumente stupide. După racolări şi migrări, ca în mileniul unu, consiliile locale au devenit maşini de vot. Repet, hunedorenii au fost prinşi de mania monumentelor-chici: la Deva, la Hunedoara, la Orăştie, că, zice-se, sumele exorbitante se împart în două: la comandatori şi la executori. Cunosc eu unul care se crede... Adam şi... Deva, care execută comenzi precum gaborii burlane şi cazane.

Ianuarie, cu toate promisiunile uitate va să fie un fel de invitaţie a ţiganului la praznicul popii*: „-Vii, zice popa, vii Tăndălică, şi cu Piranda. Dar să nu mă faci de râs: costum, cămaşă de mătase, gen Patriciu, cravată cu ac. Başca Piranda. “Vinde ţiganul tot ce are în bătătură pentru a onora invitaţia. Ca şi noi, cu Europa. În vreme ce puradeii plâng de foame. Suntem în septembrie, luna roadelor, iar în piaţă oul (românesc, nu european) tinde să salte către zece lei; rădăcinoasele, scumpe de parcă au crescut în ghiveci, cămările aşteaptă şi vor tot aştepta până la Sfântul Aşteaptă, dacă nu cumva şi ăsta a colaborat cu securitatea ca poliţie politică. Mare găselniţă şi asta: securiştii, torţionarii noştri se plimbă pe străzi, cu pensii de parlamentari, iar victimile tremură pe la CNAS; comunişti - nomenclaturişti

de teapa lui Iliescu sau Văcăroiu trag foloase după ce au pus ţara pe butuci; legi necesare, precum cea a prostituţiei, sunt respinse de politicIencele ...fufiţe, şi şarmante şi drăguţe, însă fără condicuţe, care se dau în draci pe la televiziuni: ilenuţe, lavinuţe,ionicuţe sau săftuţe, aflate în lipsă de ce nu are Ludovic al Ungurilor (era să zic Orban).

Colac peste pupăză, secuii, incitaţi de noul Tökeş, adică de Markobelitul cu barbă de Iudă, pohtesc pohta ce-a pohtit-o Horty. Vocea apocaliptică a autonomiei este taman a unui prim-vice-prim ministru al Guvernului. Uite ce făcuşi, Ilici Iliescövici, în acel decembrie blestemat, când cu Kiraly şi Domokoş Gheza puserăţi de un UDMR! Ai clonat pe Satan şi l-ai băgat în Casa Ţării, avere-ai parte de o telegramă expediată de Brucan!

În rest, toate bune. Ba, chiar prea bune! Ibericii, după ce ne luară în vremuri medievale conducătorii daci, socotindu-i antemergători, un Buruista, un Diceneu, un Dicebalus, ne iau şi dacii specializaţi în robotă şi căpşuni. Aşa aflăm despre o viitoare urbe hunedoreană cu orăştieni şi cujireni tocmai pe lângă Sevellia.

Încep să cadă frunzele, se închid terasele, se acoperă buricile, ca o ameninţare vin notele de plată. După ce au deschis de două ori, în baruri şi pe terase, anul şcolar, vin la şcoală profesorii, după zicerea: „Un, doi, un, doi Iată că venim şi noi / Câte unul, câte doi”. Nu le-ar fi de deochi; în vreme ce profesorii şi învăţătorii buni culeg căpşuni ori îngrijesc bătrâni prin Spanii şi Italii, în şcoli, deşi condamnaţi cu suspendare, profesori de teapa unora ca aceia de la „Moisil” încă mai predau lecţia: „Cum să ... o fată pe nota de plată” sau „ştef şi cor au făcut amor?”

Jandarmeria ca un pericol

Aflăm zilnic prin mass media, dar şi vedem, cât de agresiv, de primitiv şi sanguinar se manifestă această structură-făcătură de după Revoluţie, numită Jandarmeria Română. Intervenţia de tip fascist la evenimentele ocazionate de meciul de fotbal Dinamo - Steaua, căreia i-au căzut victime cetăţeni nevinovaţi de pe trotuare, sălbăticia cu care loveau în oameni căzuţi, inclusiv în femei, amintesc de fasciile turbate ale celui de al treilea-Raih.

Cine sunt jandarmii? Ca fost profesor la un liceu devean şi cunoscător al învăţământului, recunosc în purtătorii de bastoane pe cei mai slabi elevi, certaţi cu disciplina şcolară, predispuşi la vagabondaj, proveniţi din familii dezorganizate, toţi fără mine, dar cu muşchi cât încape. Mulţi dintre ei, labili psihic ori agresivi nativi precum câinii de luptă, provin din rândurile poliţiştilor epuraţi. În Deva, ca şi peste tot în ţară, umblă câte doi-trei (unul ştie să scrie, celălalt, să citească, al treilea păzeşte doi viitori absolvenţi ai Facultăţii de Ecologie), învârt pe antebraţ ameninţător bastoanele, fac curte chivuţelor la intrările în piaţă şi se cred mai ceva decât istoricii jendari unguri cu pană de cucoş la pălărie.

Dacă le căşună, aşa, din senin, pe cineva, îl ia la poceală, şi numai ca să vadă bagaboandele ce mahări au ajuns ei. Personal am fost agresat de doi astfel de haidamaci care, aflându-mă la o cafea, într-o benzinărie, m-au

confundat cu cineva care, ziceau troglodiţii, a uns parbrizele unui camion cu vaselină. Scuzele superiorilor au fost şi ele agresive, de la salan până la salam, iar plângerea penală făcută de mine la tribunalul militar, secția Craiova, de doi ani şi mai bine nu a fost rezolvată.

Acum se pune de o altă structură, alcătuită tot din astfel de inşi, Poliția Comunitară, ce va să amintească de o... rasă comunitară. Păi, cum altfel. Tinerii sănătoşi şi vrednici sunt la muncă, la studii ori slugi în străinătățuri. Altfel spus, drojdia a rămas, spuma s-a cam dus.

Ascult pe posturi tv justificările maimarilor din jandarmerie: nişte căzuți în limbă, colegi de clasă cu Gigel ori Dan Iosif, la înfăţişare, haidamaci cât colo. Am convingerea că poliţia, pentru a scăpa de calificativele ce pe merit le poartă încă de pe vremea miliției, îşi trimite zațul, ca să nu zic gozurile, în jandarmerie. Ia să pună la cale presa o anchetă-sondaj pe tema „cine sunt, de unde provin şi cum s-au şcolat jandarmii" şi ne vom cruci... ca la revuțuții şi inundații, când gunoaiele ies la suprafață, apoi rămân la mal. Malul unor gunoaie de acest fel, este, din păcate, jandarmeria română.

Ca să nu crezi cumva că am scris cu năduf şi în necunoştință de cauză, fă matele un experiment, cititorule. Întreabă adicătelea ici un jandarm,colea, altul, lucruri demne de căpşorul şi cultura lui Gâgă: aşa, uite, despre Cetatea Devei, despre statuile din urbe, despre problemele socio—culturale ale oraşului prin care plimbă pulanele ca pe nişte drapele naționale. Te vei cruci de ce vei afla, dacă nu cumva, țâfnos şi nevoie mare, te vor pune la punct fiindcă ai îndrăznit să le repauzezi rondul de ... gradat în(cur)ând patentat.

Ecoul conducerii jandarmeriei deveano-salaniste (ca să sunte ca prin țări arabe) va fi următorul: Cine e şi Haşa ăsta, domle?! Ia, pride-mi-ți-l şi pulăniți-mi-l să se învețe minte

şi să nu mai jignească una dintre cela mai credibile instituţii ale statului băsit, dacă excludem serviciile secrete.

Şi când te gândeşti că comisarul (semicaeofonie intenţionată) are de vreo trei ori mai mare salarul decât universitarul, iar purtătorul de pulan, de trei ori salarul unui profesor, schimbi zicerea: salarul îl face pe om, nu haina.

Departe de noi gândul de a accepta ce se întâmplă pe stadioane, de a apăra drojdia societăţii strânsă în capitală până la revărsare; dar nici răbufnirile animalice, de câini turbaţi, ale jandarmilor nu trebuie tolerate. În ritmul acesta, „cu jandarmii şi poliţia, renaşte inchiziţia".

Au fost anunțați și sunt „lobați” catindații

Aşa cum după zăduf şi o înnourare grea ştii că vine ploaia sau furtuna, după acalmia care precede Integrarea, cu toate costurile ei, pe care le va suporta tot clasa proletară, vor veni mari, răbufnitoare şi devastatoare manifestări stradale, cu toate formele de grevă, originale sau de împrumut. Desigur, noi nu vom reproşa guvernanţilor şi politicienilor că ne—au minţit (minţit şi mincinos este acest popor încă din zorii istoriei), nu le vom reproşa că s-au îmbogățit, ci numai şi numai că flămânzim şi ne-au flămânzit. Cu toate păcatele lor asiato-finice, ungurii au mari calități, pe care le-au vădit în istoria lor europeană de un mileniu: Curaj, demnitate, cerbicie sanguinară, mândrie cât încape la un popor de curând descălecat, dar intens mediatizat din evul mediu până în epoca modernă. În plus, au valori şi prețuiesc valori, chiar dacă acestea provin din rândul minorităților (în speță a evreilor): scriitori, cineaşti, diplomați, ... femei. Ei au făcut prima revoluție bolşevică (l919), tot ei, prima revoltă antisovietică şi, în curând, una antiintegralistă. Ast timp noi am plecat capetele, am scos cămaşa, zicând “loveşte-l pe păcătosul de rob boierule”, *sau am întins mâinile* pentru belciuge.

După ce am prins a umbla şi noi prin lume, adică după ce s-a ridicat „cortina roşie”, am înțeles că, cu cu cât te îndepărtezi de Atlantic, mergând către Răsărit, cu atât cazi în subcultură şi proaste mentalități. Adică te îndepărtezi

de centrul de iradiere, refăcând drumul către trecut şi nu către viitor. Aşadar, să nu ne mirăm că mai practicăm exorcismul moştenit de la un ortodoxism medieval, că mii de gospodării săteşti (iar la sud şi răsărit chiar urbane) nu au closete, că animalele trăiesc de-a valma cu oamenii, că sunt puţine deosebiri higenice faţă de ţiganii nomazi, ursari sau râzari. Ungurii sunt de o mie de ani vecinii Austriei; noi suntem de mii de ani vecinii seminţiilor din „turbinca popoarelor" - marea Rusie. Pe când la unguri lider comunist era Kadar, europeanul, la noi era Ceauşescu, troglodítul; pe când ungurii se deschideau către Apus şi capitalismul cu cele bune, noi ne închideam între granițe şi aşteptam ca cineva să provoace explozia mămăligii.

Iată de ce nu mă mir de trecut, mă scârbeşte prezentul şi mă lasă rece viitorul. Pe când unii făceau revoluţii, noi făceam răscoale şi rezmerițe; pe când vecinii îşi alegeau conducători precum Kadar (repet), Walensa ori Havel, noi puneam deştiul şi votam un Iliescu, un ţap sau un matroz. Faceceţi rogu-vă un studiu în localităţile hunedorene, ca să vedeţi cine au fost primarii votaţi la oraşe şi sate: marea majoritate nişte sărăntoci, învârtiţi, mincinoşi, ia, acolo nişte neica nime.

Aşadar şi prin urmare mai venim c-o cugetare: Dacă la Deva, spre exemplu, Mircia nu va mai candida, liberalii nu au altă soluție; pesediştii vin, ca şi în trecut, cu nume care şi-au făcut renume din prostie, suficienţă, politicianism găunos precum anunţaţii Cosmin Nicula, Barabaşa şi Ghergan; Peremiştii, cu ce vor găsi prin ogrăzile altora sau cu maidanezo-panaite, care, cică, n-are, ... şi minte; pediştii sunt în căutare zadarnică, întrucât la capitolul capital de valori democrate Deva stă rău în raport cu Hunedoara, Petroşaniul şi Orăştia. Ei, însă, oricând pot sacrifica un fost ministru, adică un Barbu sau Pogea. Belicoşi ca întotdeauna îşi anunță

Intențiile țărăniștii sclerozați în dogme tip „1907 din primăvară până în toamnă". Cât despre ceilalți, spre norocul urbei de sub cetate, nici o nădejde: maglavitul lui Becali, gușatismul lui Cosmin, altul decât Cocosmin, nu dau bine pe la noi. Poate, cine mai știe, vor apare niscai muierușci tip Lavinia Șandru, Elena Udrea sau Buruiană. Nu ne-am mira dacă Vadim ne-ar trimite-o pe Mițura.

De unde nu e nici Dumnezeu nu cere! Uitați-vă în ograda dobitoacelor, devenită sediul partidelor! Adunătură de neicanime, de nimuruci, de colonei netrecuți prin lustrație, de traseiști ce nu au valoare nici măcar pe DN7. Soluția? Votul uninominal sau întoarcerea la votul prin electori din vremea Regulamentului Organic. De ce nu absența cvasitotală de la urne! Așa, măcar, vei avea cât de cât conștiința împăcată. Deocamdată la sediile tuturor partidelor (cu sediu) e liniștea toropitoarelor zile de vară. Vine inrna, vin anticipatele, începe viermuiala. Strâng rândurile foștii comuniști și actualii ... comunitari.

Născut fără conştiinţă sau portret de parlamentar

Insul, anunţat ca candidat (cacofonie potrivită) la postul de primar al Devei (pe care îl va ocupa la „postul paştelui") este o persoană înaltă de 1.80, prin urmare e o personalitate (ca să nu zicem "personulitate"). Nu îmi face plăcere să-1 văd, pentru că tot ce se întâmplă în ţară se datorează unora ca el. Este deocamdată „junel-pontel" pentru întâia dată deputat (gonflambat nevoie mare,când se recomandă garsiază şi fâfâie, încât din cuvântul deputat iese altceva). Dovada meritului - capul său care seamănă cu o halbă de bere Mũnchen, având ca capac (cacofonie căutată) freza de derbedeu cu cercel şi tatuaje simbolice vizând programul Partidului Săracilor Definitiv.
Fiu de ţăran din Gurăsădea, duce o viaţă austeră, pilduitoare pentru generaţia lui Titulescu II: locuieşte la Bucureşti (hotel), dejunează la Berlin (restaurant), doarme la Cameră şi îşi face digestia sau pohtele pe Linia de Centură, strigând: „Balaoacheşelor, va veni şi vremea noastră!"
Insul are certificat de revoluţionar de teapa lui Mişumischiitul: acesta s-a ascuns la revoluţie sub patrafirul părintelui Am...ton, în vreme ce junelul se ascundea sub bancă, la liceul miner, să nu îl vadă profesorul şi să-l întrebe „cum te cheamă". Întrebare dată-n draci, la care îl lua cu emoţie şi se bâlbâia: Cocosmin, Cocosmin Nipula (pronunţa p în loc de n) şi nu ştia de ce deveneau foarte atente colegele). În

felul său acest tânăr e de admirat, precum Victor, Lavinia, Olguța, Ionica, Udroaia, Bolangioaica: îmi face impresia că poate trăi fără cap. Vecinul de cameră zice că, ajuns acasă, la hotel,își ridică scăfârlia, își scoate creierul frizat cu miez de nucă de Geoagiu, îl pune pe masă, îl freacă cu periuța de dinți, apoi îl trimite la croitor odată cu pantalonii, să îl calce cu fierul cald.
Cu toate acestea Cocosmin este o inimă bună, care 1-a interpelat pe Grheorghe Barbu în Parlament pentru că "văduva Eroului Necunoscut" nu are pensie, iar traseistele de pe Centură nu au baie comunală.
A ajuns lider la tineretul nostalgic comunist în criză de tineri: aceştia plecaseră la căpşuni, în Spania, şi la produs, în Italia. Deşi hunedorean de baştină, cunoaşte județul ca Ionica de la conservat legumele lui Voiculescu. Cică la un concurs gen „cine nu ştie răspunde, musai se ascunde" el ar fi zis că prin județ curg două ape mai acătării: Căianul şi Valea Bătrână; maidaneza a fost mai aproape de adevăr: Prutul şi Iza. La istorie, Cocosmin a dovedit-o: „Avram Iancu a fost nepotul lui Iancu Jianu, iar Crişan s-a spânzurat în celulă, în vreme ce Horia şi Cloşca erau traşi... pe sfoară. Ionica 1-a confundat pe Vasile Voiculescu cu Dan Voiculescu, autorul Sonetelor; în loc de Horea ea s-a referit la hora, care s-ar fi jucat pentru întâia dată în regat, pe strigăturile îndemn-răspuns: „Uite brâul! trece râul... - Ceapeul ne ia grâul - Iaseul paiele, - Rămânem cu oaiele."
Acum Cocosminul trăieşte cu nostalgia altei revoluții. Pe prima a făcut-o, şcolar - bagabond fiind, arzând cărțile din bibliotecile liceelor de pe deal, o pacoste fiind acestea pentru tineretul patriei. Deşi vremurile sunt grele, el se îngraşe. Idealul şi modelul său de viață este Ady; de aceea visează să ajungă în America pentru operație: implant de țâțe şi mutatul bucilor în față. Are copii, numai că aceştia seamănă cu duca şi,

tonea (nume fictiv de domnitor şi cuvânt pentru chemarea dulăilor la stână). Prin Deva, ziua pluteşte şi noaptea umblă cu puii de pisică supranumerari pe care îi aruncă pe scara blocului lui Mircia. Se opreşte meditativ la intersecţii şi în pieţe, căutând un loc potrivit, unde să-i fie nemurită în bronz amintirea, cu felinar la cap. Se zice că deja a şi comandat-o la un autor de chiciuri din Orăştie, numai că acesta l-a luat ca model pe un fost deputat pesedist de Haţeg. De fapt, seamănă: amândoi îşi pun scăfârliile pe noptieră când îşi dau creierele la remaiat. Se zice că eroul nostru umblă cu o foarfecă în diplomat pentru când îi va veni rândul să taie panglici inaugurale. Prima va să fie la o „casă deocheată" de pe DN7, cu a doua foarfecă fiind invitat Victor Ponta, viitor prim-ministru peste un guvern sinistru. Mariana Stoica, ambasadoarea de Israel, va să vină cu o ungieră pentru tăiat prepuţe.

Cuiul lui Pepelea

Conform Dicționarului de cuvinte, expresii și citate celebre, Pepelea e un personaj comic din snoavele românești, tipul poznașului isteț care, aidoma lui Păcală, făcând pe prostul, își rezolvă interesele și biciuiește „apucături și năravuri" (că nu astfel se pot numi pretențiile UDMR-ului în toate guvernele României?) De unde provine expresia „Cuiul lui Pepelea"? Pepelea și-a vândut casa lui Arvinte, păstrându-și numai un cui, cu dreptul de a-și agăța acolo haina, căciula etc. Astfel, îl vizita exasperant de des, pentru a se folosi, chipurile, de proprietatea sa. Deci „Cuiul lui Pepelea" înseamnă pretext născocit pentru a stingheri proprietarul; un motiv șubred pentru a se amesteca cineva intempestiv și supărător în treburile altora. Pepelea este UDMR-ul; cuiul lui Pepelea – Harghita și Covasna. Pentru toate guvernările care s-au perindat din 90 până astăzi, dar, mai ales, pentru cea actuală.

Cuiul lui Pepelea trebuie că a ruginit de mult și în Secuime. Pretextul a rămas. Un astfel de cui are domnul Marko Belo sub limbă. D-aia se poticnește și creează impresia că abia a sosit din spațiul Uralo-Altaic.

Cuiul ca și cuiul! Numai că prostul Arvinte e românul mitic de București, extracarpatinul pentru care Transilvania e, încă, un spațiu amazonic de explorat.

Iată de propunerea Partidului România Mare, făcută, pare-mi-se de senatorul Gheorghe Funar, de atâta vreme ameţit de damful de sub fustele Miţurei, ca UDMR-ul să participe la alegei ca partid politic şi nu ca uniune etnică, ni se pare cea mai valoroasă propunere de după alegeri, rostită în cea mai jenantă instituţie a ţării: Parlamentul. Meditaţi şi analizaţi fără răutate: existenţa acestei „făcături”, care pocneşte din deşte şi asigură majoritatea, e cea mai jenantă realitate politică într-o ţară europeană.

6.
Bancuri şi mentalităţi sau „De la Bulă adunate”

Gigi şi Mitică, lacomi de cultură

De toate pentru ne... toţi

☺ La maternitate, cu sufletul la gură, aşteaptă să-şi vadă pruncii un ardelean, un moldovean şi un negru. Abia se aud primele scâncete, când ardeleanul dă năvală, înşfacă pruncul negru şi dă să plece cu el. Negrul: - „Domnule, e copilul meu. Nu vezi că-i negru?! Ce te-a apucat?!" – Da văd, dar, decât să-l iau, din greşeală, pe moldovean?! Îl prefer pe negru!"

☺ Un român, plecat cu zece ani în urmă în Germania, îşi invită prietenul din ţară să-l viziteze. Ce avea să vadă întrecea toate aşteptările: avea omul casă cu sufragerie, două dormitoare, o mică piscină... „- Firea-aş al dracu de-mi vine-a crede, Ioane! Păi, cum ai făcut-o?" „- Vezi tu podul ăla ? De construcţia lui eu m-am ocupat: opt saci de ciment la pod, doi la mine şi...tot aşa..." După cinci ani îşi invită Gheorghe prietenul în vizită. Ce avea să vadă românul-neamţ întrecea toate aşteptările: vilă cu două etaje, două sufragerii, patru dormitoare, piscină olimpică, gard ca zidul Berlinului! "Cum ai făcut toate astea în cinci ani, măi, Gheorghe ?!"„ – Vezi tu podul ăla?" – „Nu văd nici un pod" „- Normal, fiindcă s-a mutat aici!"

☺ Ion Afrosinei, din Săveni-Botoşani, merge la mare şi de aici îi scrie Marişicăi: „Draga me' am ajuns cu ghine. Peaşilea toate sunt ca pi la noi. Oamenii umblă pi două chicioare, apa-i reşe, uliţele larji. Numai că, în loc să ajung la mamaia, cum ne-o fost înţelesu, am ajuns într-un oraş, iar şorile nu stau în copaşi, ci pi apă şi-s toati albi".

☺ Pe vremea când toate erau bune, fiindcă eram tineri, învăţătoarea, la lecţia de educaţie cetăţenească,

întreabă elevii: „- Copii, cum v-ați petrecut anul acesta ziua de 23 August !" „- Eu, zice o fetiță din prima bancă, am fost la tribună, la defilare, căci tata e secretarul județului"; - „Eu, zice un băiețel bondoc, am privit demonstrația oamenilor muncii de la balcon, că stăm pe centru"; Bulă: „Eu, tovarășa, am petrecut ziua de 23 August cu tata, în familie. Am reconstituit intrarea trupelor sovietice în țară. „- Cum ați reușit, Bulă, doar voi doi?..." ; „- Simplu, tovarășa: tata viola o vecină, iar eu îi furam porcul!"

☺ Un tânăr negru urcă, la Simeria, în Rapidul de București. În cușetă, Ion și Gheorghe, care urcaseră la Ilia. Ion, scurmat de curiozitate:

- Bag seamă că nu ți-i supăra dacă te-oi întreba ceva!

Negrul: - Nu-i nici un bai!

- Nu cumva dumneata ești negru?

- Ai ghicit, negru mi-s.

- Da, di unde?

- Noa, de unde?! Din România.

- Noa, că asta nu se poate! Da, cum s-antâmplat?

- Așe: Mama, elevă la Hinidoara, s-o fost dus în excursie la București. Or ajuns și la grădin zoologică. Mama, faină, s-o pierdut de grup în niscai tufișuri. Tata, student vinit din Uganda, o văzut-o și s-o dat la ie. Mama, fuga, tata fuga, mama fuga...

Trenul ajunge la Vinț și negrul coboară. Pe la Brașov, Ion către Ghorghe:

- Mă Gheorghe, negru s-o coborât, mă, și nu ne-o spus: o ajuns-o au ba?

☺ Invățătoarea, la ora de pregătire civică, întreabă: „Care este deosebirea dintre un polițist și un milițian?" Cu excepția lui Bulă nici un elev nu ridică mâna. „Spune tu, Bulă,

dar vezi, fără prostii!" Bulă: „Unitatea de măsurat inteligența este „țianul", deci milițianul este unitatea cea mai mică... Polițistul sau polițianul este unitatea cea mai mare de apreciat prostia... fiindcă de aceea avem politehnică, polivalent, politician şi polițist...

☺ La acelaşi tip de lecție: De ce o patrulă de poliție este alcătuită din doi subofițeri şi un ofițeri? Iar, numai Bulă poate răspunde. „Spune, Bulă": „Fiindcă unul ştie să scrie, unul ştie să citească, iar al treilea păzeşte doi oameni de ştiință."

☺ Mărie şi Moariko au grădinile de zarzavat vecine. Aşadar, acelaşi pământ de luncă, aceleaşi îngră-şăminte, aceleaşi semințe...Toamna vând împreună, în ciuda lui Funar şi Frunda, la aceeaşi tarabă. Într-un an cu curechi scump la piață se hotărăsc să semene numai varză. Vine toamna şi se întâlnesc la tarabă. De mirare! Varza lui Moariko, cât ciubărul, varza Măriei, cât pumnul. Maria, mirată: - Bată-te Iştenemul ungurilor, tu, Moariko, da ce i-ai făcut?!

- Noa, Marie draghe, nu tare pogan secret: la mine în gradine udmereu, la tine, PSD-eu.

☺ Cea mai bună dovadă pentru pierderea simțului proprietății asupra pământului pe vremea comuniştilor este un banc de la Şibot şi Vinerea. Gheorghe vine de la târg de la Şibot; cam târzior, Ion merge la târg la Şibot. Gheorghe: „- Da, unde meri, mă Ioane?" Ion, bâlbâit: „ – Mă, mă duc lala târg la Şişibot, săă cucumpăr o ghițeauă." Gheorghe: „ –Da nu te mai duce, că ghițăle nu-s şi târgu s-o spart." Ion: „ – Musai mămă duduc, cacaşe mio zîs muierea." Gheorghe: „ – Te-o prostit, că ea e în cucuruz şi să..." Ion: „- În cacare cucu cucuruz, în ăl dinsusu ori în hăhăl din jos? Gheorghe

„În ăl dinsus." Ion: „ – No, no nu-i bai, căcă ăla-i cucuruzul ceceapeului..."

☺ La şcoală se schimbă sistemul de predare. Accentul se pune pe învățarea intuitiv-formativă. O fetiță din clasa a II-a se plânge mamei şi-i cere sprijinul: „Mamă, iată, animalele de pe această planşe seamănă cum semăn eu cu tine, dar au nume diferite: vacă, vițea, bou, taur... Mama, nici una, nici două, o urcă în maşină şi o duce pe o păşune. Aici, pe imaşul de lângă drum, păştea o vacă având ugerul greu de lapte. Mama:„Aceasta e vaca! " Nu departe zburda o vițea încântătoare. „Aceasta, zglobie şi jucăuşe, e o vițică..." Lângă jgheab, întins leneş, rumega un bou. „Acest leneş nesimțit e boul." Curând se arătă şi un taur viril, fioros, purtat de belciug de doi săteni. „Iar ăsta, frumosul ăsta e taurul, fata mamei."

Totuşi, fetița nu putea pricepe. Prin urmare, mama recurge la metoda comparativă: „Cum să-ți explic ca să

HEIDARI SHAHROKH, Iran

Devencele Milka şi Fulga aşteptând să fie mulse sau emulse

pricepi ? Iată, să zicem că vaca sunt eu, viţica eşti tu, boul e tat-to, iar taurul e nenea care ne aduce ciocolată."

☺ Un cioban călătoreşte într-o cuşetă cu o doamnă sensibilă. La un moment dat, aceasta, ţâfnoasă, îi reproşează: „Baciule, să-ţi fie ruşine! Ai stricat aerul! " Acesta, mirat: „- Eu?! Poate câinele!" „Câinele nu e aici!" „N-o fi, doamnă, da' poate vine..."

☺ Educatoarea: „Bulendrina, alaltăieri de ce nu ai venit la grădiniţă?" „Mi-a spălat mama chiloţeii şi am numai o pereche, care nu s-au uscat..." „Dar ieri"? „Am plecat la grădiniţă, dar v-am văzut bikinii pe sfoară, şi m-am întors acasă!"

Glume şi bancuri cu unguri şi români

☺ Învățătoarea: - Ioşka, dragă, în grupa mică numai tu ai nume unguresc. Ce ar fi ca de astăzi începând să te cheme Ion ?

Ioşka, bucuros, aleargă la mama sa să-i comunice vestea: Mamă, mamă, pe mine de azi începând mă cheamă Ion. Uimită şi revoltată, mama îi trage pe loc o mamă de bătaie. Cu aceeaşi bucurie, însă, îşi întâmpină tatăl: - Tată, tată, ştii că de azi mă cheamă Ion?! Bătaia se repetă mai abitir. Ultima nădejde rămâne bunicul, dar bătaia e ruptă din Rai. Ioşca – Ion cade pe gânduri şi cugetă ardeleneşte: Nu îmi dau seama ce se întâmplă! Numai de o oră mă cheamă Ion şi deja m-au bătut trei unguri."

☺ La o emisiune în limba maghiară un istoric vorbeşte despre drepturile ungurilor asupra Transilvaniei.Un român de-al lui Ghiță Funar formează numărul şi întreabă: Haida de ! Dar ia spune cum au ajuns ungurii în Ardeal?! Istoricul: Se fi fost ierne grele. Cele şapte triburi plecat din Siberia la păşunat. Trecut ape mare, Lena, Ienisee, Volghe, Nistre şi ajuns la Moroş. Aici zis Oatilo: descălecați şi faceți scaldă. Ei descălecat şi dezbrecat la nude goale se face scalda. Chind se fi ieşit din ape, nimcem haine, nimcem cai, nimcem nimic – furat hoții de ... rumâni Şi noi rămas la Erdely...

☺ Ce asemănare şi deosebire există între români şi unguri din privința iubirii de părinți ? Şi românul şi ungurul sunt în stare să-şi vândă mama: dar numai ungurul o livrează la termen.

Snoavele şi snobii

Snoava este o mică povestire cu conţinut anecdotic; snobul este persoana care adoptă fără discernământ şi cu orice preţ tot ce este la modă. Ca să ţintim sus de tot cu exemplele am aminti inşi precum Petre Roman, Năstase şi Agafton, Curtea Constituţională şi Partidul Conservator (până mai ieri fusese „pur", dar, cum la români curăţenia lasă de dorit, partidul lui Voiculescu a tras pantalonii de cangar peste izmene de câlţi). Ce conservă, cine şi în ce borcan l-a ţinut atâţia ani conservat, asta nu se ştie.

Se ştie, însă, că a apărut la răscruce de drumuri precum Spânul din poveste. Din păcate s-a întâlnit cu „nevinovatul" Tăriceanu şi nu cu Adrian Năstase, ca să ne amintească de „Povestea lui Harap Alb" şi să fim tentaţi să ghicim, prin analogie, personajele: Craiul cu trei feciori este (sau era) Ion Iliescu şi odraslele: PSD, PSM, PS; ursul de sub pod, care, pe post de sperietoare, încearcă vrednicia (mai bine zis nevrednicia) feciorilor, este UDMR-ul; Cerbul boncănitor cu nestemate (averi furate" în coarne) e Dan Voiculescu; bizarul şi vicleanul Împărat Roş e ţapul Miluş, căzut la prezidenţie exact dintr-un corcoduş; plângăreţul Împărat Galben, că verde nu mai e de pe când s-a îmbolnăvit din dragoste pentru spânul în ipostază de Băsescu, o fi Teodor Stolojan. Măi, să fie! Era să uităm celelalte personaje picante: Flămânzilă, alias Vasile Lupu, Setilă, alias Nicolae Văcăroiu, Ochilă, alias Victor Ciorbea, Fata Împăratului Roş, taman Marijan, Sfânta Vineri, Rodica Stănoiu, Mârţoaga, Silviu Brucan,

Dănilă Prepeleac și... Uniunea Europeană

Uniunea Europeană este fratele înstărit;

Dănilă este românul obișnuit să stea cu mâna întinsă și să aștepte pomeni;

Drumul parcurs către UE este cel parcurs de Dănilă de acasă la iarmaroc: a plecat cu boii și carul și s-a înapoiat cu gâsca;

Boii și carul simbolizează risipa, nesăbuința;

Scena din pădurea, cu heleșteul dracilor, este proverbiala descurcăreală a românului, care îl păcălește și pe dracul cu viclenia nativă.

De ar trăi Ion Creangă în zilele noastre, ehei, ce analist politic am avea! Și ce soartă le-ar rezerva unor politicieni constituiți în gașca numită guvern. Pe ăștia toți i-ar sui în car să-i ducă la spânzurătoare, fiindcă toți, în frunte cu Tăriceanu, vor întreba smiorcăindu-se: Muieți sunt posmagii pe care ni-i dă Uniunea Europeană "?

Bancuri şi mentalităţi

☺ Două sate de olteni, unul aşezat pe stânga, altul pe dreapta Jiului, se află în pricină de sute de ani. Motivul: Nu se ştia clar a cui e apa din Olt. Un complet de judecată, în frunte cu Rodica Stănoiu, a hotărât: jumătate e a celor de pe stânga, cealaltă jumătate a celor de pe dreapta. Se zice că, aflând hotărârea, au fost văzuţi oltenii şi de pe malul drept şi de pe cel stâng, cu bărcile, la mijlocul Oltului, luând apă cu găleata dintr-o parte şi turnând-o în cealaltă.

☺ Ion vine din armată. Nici una, nici două: „Tată, io mă-nsor!"„- Noa, stai blând! Nu-i prea devreme?! Şi cu cine, mă rog fain, vrei să te însori tu? „Cu Ioşca." – „Cu vecinul Ioşca ?! Păi mă, nărodule, tu n-ai aflat că Ioşca-i ungur ?!"

☺ Locul: Oltenia, localitatea Maglavit. În timpul primului război mondial. Sub ocupaţia germană. Feldmareşalul Makensein este cartiruit la fruntaşul satului, nea Mărin. În prima seară acesta îşi ospătează oaspetele cu ce avea mai bun: fasole frecată şi mămăligă. Mănâncă neamţul cu nesaţiu, apoi întreabă: Nea Mărine, Weceul unde e? Ce este acela? răspunde cu o întrebare Mărin. Closetul ! – Closetul? Da' ăsta unde lucrează?

Prin semne feldmareşalul se face înţeles. – Păi, aşa zi, frate! Şi îi arătă lanul de porumb. Merge omul, grăbit, pe un rând, se întoarce pe altul şi tot aşa, fără să găsească Weceul. În fine, se descurcă olteneşte, vine în casă şi zice cu reproş : „Proastă organizare, nea Mărine!" „Aşa e, domnule feldmareşal, că, dacă era bună organizare, acum ne căcam noi la voi, nu voi la noi"

☺ Un reporter occidental, aflat în căutare de imagini specific româneşti într-un sat din sudul țării, vede un mitic, sănătos şi voinic, stând de dimineață până seara pe scăunel, la poartă, aşteptând să mai treacă câte un sudist pentru porția de taclale. Azi aşa, mâine aşa... Scurmat de curiozitate, într-o zi se opreşte şi întreabă: „Măi, omule, ce faci ?" „- Iaca, stau! " „ – Păi. De ce stai ?" „ – Da' ce să fac ?" „- Să munceşti !" „- De ce să muncesc ?" „Ca să câştigi un ban." „- Şi cu un ban ce să fac?" „- Mai economiseşti, intri într-o afacere şi câştigi mulți bani." „Bun, şi cu mulți bani ce să fac ?" „- Faci o afacere mare sau depui la bancă şi, apoi, stai..." „- Aşa o fi, dar acum ce fac ?!"

☺ În faza finală a unui concurs de invenții, Marin din Dăbuleni ajunge la întrebările de baraj. El ştie una şi bună: tot ce se face în țara asta se leagă de numele lui Adrian Năstase. „- Marine, cine a construit la noi primul pod peste Dunăre?" „Adrian Năstase!" „Marine, cine a inventat roata dințată ?" „- Adrian Năstase!" „Cine a cântat pentru prima dată „Vălei, muică?" „Adrian Năstase când şi-a prins ouăle la roata dințată.

☺ În faza finală a unui concurs mondial pe tema „Recorduri tehnice în mileniul trei" ajung americanul, neamțul şi românul. Americanul: „Noi am ajuns la o asemenea performanță încât luăm în palmă o granulă de polimeri. O aruncăm în sus şi devine combinat chimic". Neamțul: „Suntem cu un pas înainte. Luăm în palmă o potcoavă de cal mort, o aruncăm în sus şi devine combinat siderurgic." Românul: „Vacs! Noi luăm în palmă un căcat, îl aruncăm sus şi devine ministru, iar când cade jos e tot căcat!"

☺ Acelaşi concurs, cu aceeaşi reprezentanţi în finală, dar pe tema tehnicilor de străpungere a tunelelor în stâncă dură. Americanul: „Noi, cu ajutorul laserilor, străpungem un tunel de 2 km în două ore!" Neamţul: „Noi, cu jet de apă grea, străpungem un tunel de 3 km. în două ore!" Românul: „Noi, ca să străpungem un tunel, aşezăm de o parte a muntelui o echipă de oşeni; de cealaltă parte, altă echipă. Dacă se întâlnesc, străpung un tunel; dacă nu se întâlnesc, străpung două."

☺ Ion şi Gheorghe, ardeleni, se întorc de la Bucureşti. Pe la Braşov, după o ardelenească tăcere, Ion zice: „- Măi Gheorghe, ca să treacă timpul, amu hai să spunem ghicitori! - No, Hai, da zî tu una! „Ce are patru picioare, e negru şi creţ, stă în lanţ şi latră?" Gheorghe începe să gândească. Pe la Sighişoara zâmbeşte ca un om luminat; la Blaj se bate cu mâna peste frunte; la Simeria, înainte de a se despărţi, Gheorghe zice: „- Cânele, mă Ioane!" „Ie, mă Gheorghe, da de unde ştii?" „- De la Braşov !"

☺ Ion şi Gheorghe se revăd după ani, la întâlnirea fiilor satului.Gheorghe întreabă: „- Mă, Ioa, te-ai însurat ?" „- Ie, mă" „- Noa ghine! Da' cu cine, mă?" „- Cu hai mai urâtă fată din sat. " „- Asta nu se poate. Cu hai mai urâtă m-am însurat io, că d'aia am şi plecat." „- Nu crezi, bai nu-i ! Hai şi vezi!" Ajung în curte şi Ion strigă: „- Mărie, unde eşti ? " „- În podul şurii, Ioane". „No, hai jos!" „Da să-mi pun sacul pe cap?" „- Ba, că nu te-am chemat să facem sex, ci să te arăt la un preten!"

☺ Ion şi Ioşca, vecini, beau împreună în fiecare seară paharul de ţuică şi aşa trec 20 de ani. Într-o seară recentă,

Ion, la poartă, întoarce capul când trece Ioşca şi nu răspunde la „bunesarea". Ioşka, mirat: „Iştenem, Iştenem, da ce are la tine Ion, de nu respunde la mine; de ce superat şi nu beam noi palinka ?" „– Adineauri am aflat de la televiziune că ungurii l-au omorât pe Mihai Viteazu la Câmpia Turzii!"

☺ Ardeleanul şi copilul se urcă în tren. După câteva stații, tatăl întreabă: „- Mă fecior, ție nu ți-e foame?" „- Ba, ie!" „No, hai ş-om mânca!" Desface baiera la traistă, scoate merindarul, slana, pita, ceapă... apoi strâmbă din nas. „Mă, fecior, aici miroase-a căcat." „- Şi mie mi se-mpare." „- Hai să ne mutăm, că tot e gol trinu", zice tatăl. În al doilea vagon, la fel, şi tot aşa până la ultimul. Aici, luminat, tatăl constată: „- Mă, ficior, tu ai călcat în căcat !" „- No, ie! Da' dice mă-ntrebi?!"

☺ Marişica deschide un SRL pe unul din drumurile naționale, cunoaşte un neamț bătrân, pleacă în Germania şi se căsătoresc, După o vreme scrie mamei sale: „Dragă

O performanță românească în UE: Sexul

mamă, o fi el de vârsta lui moşu, da am di toati: vilă, maşină, barcă, di toati şele. Numai' că mi dor di sex ca di tata!

☺ Vulturul ardelean zboară pe deasupra Carpaţilor: fâlll, fâlll, fâlll. Porumbiţa olteană îl întreabă, dându-i repezi târcoale: „- Vulture ardelean, unde zbori tu aşa alene?" Vulturul: fâll, fâllll. Din nou porumbiţa olteană: „- Vulture ardelean, unde...", până când, într-un sfârşit, acesta răspunde: „Da, ştie-mă ...p...!"

Anecdote cu politicieni şi oameni de stat (acasă) (răstălmăcite şi adaptate)

☺ Se zice că întreţinându-se cu nişte pensionari veniţi cu jalba-n proţap la Ministerul Muncii şi Asigurărilor Sociale, ministrul Gheorghe Barbu le-ar fi zis: „ - Apelez la înţelepciunea dumneavoastră. Preşedintele Băsescu m-a întrebat dacă un pahar plin cu şampanie are un sunet mai cristalin decât unul umplut cu vin. Voi ce credeţi?" - „Noi, zise unul venit tocmai de la Deva, nu putem răspunde, deoarece pensiile noastre nu permit astfel de experienţe".

☺ La Muzeul Antipa se află expusă şuviţa lui Băsescu. Văzând-o, un elev exclamă: Super! Ce şuviţă lungă pentru un ins care nu avea cap!

☺ Se zice că Văcăroiu, înainte de a fi debarcat de la preşedinţia Senatului, ar fi rostit cel mai scurt discurs de după Revoluţie: „Eu cad într-un moment în care ţara şi-a pierdut raţiunea; voi veţi cădea în ziua în care şi-o va dobândi"!

☺ Vorbind în faţa Consiliului Alianţei DA, Traian Băsescu a zis: liberalii şi pediştii trebuie să fie uniţi precum calul şi călăreţul. Important e ca PD-ul să nu fie calul.

☺ Despre Cosmin Guşe se zice că i-a trădat pe toţi stăpânii săi. În consecinţă şi în stilul său, Vadim a afirmat în Senat: „I-a vândut pe toţi cei care l-au cumpărat."

☺ Ajuns la Tătărseşti, în campanie electorală, fiul satului, fost puradel, fu primit cu entuziasm. Primarul pesedist a exclamat: „Dumnezeu însuşi l-a făcut pe Adrian

Năstase, apoi s-a odihnit". Un liberal din mulțime, a replicat: "Dumnezeu ar fi făcut mai bine dacă s-ar fi odihnit cu o zi mai devreme"!

☺ Un ziarist indiscret o întreabă pe Anca Boagiu: „Doamna ministru, vă plac tot atât de mult bărbații?" - „Da, domnule, dar numai când au şuviță şi chelie"!.

☺ Un amic, îi zice lui Adrian, care poza pentru un portret: „Nu te temi să arăți adevărul despre intimitățile tale?" -„Fii fără grijă! I-am spus să mi-l facă fără... partea de jos!"

☺ La Cotroceni, moment festiv pentru decorări masive. Îi vine rândul unui tânăr cercetător. Iliescu mirat, îl întreabă: - „Oare nu eşti prea tânăr pentru o asemenea distincție?!" - „Fiți liniştit! În România lui Iliescu se trăieşte puțin!"

☺ La o lansare de carte, Ion Iliescu, dat în patima scrisului, este întrebat de ce scrie o literatură aşa de facilă. Iliescu a replicat cu ton de „măi animalule": „Fiți liniştit! Când mă voi tâmpi voi scrie drame". - „Aşa?", se aude aceeaşi voce, „atunci de ce mai aşteptați"?

☺ Încercând să-l jignească pe preşedintele Senatului, Radu Berceanu l-a făcut văcar. Aveți dreptate", i-a replicat acesta, „tatăl meu a fost văcar, bunicul meu, văcăroi, iar străbunicul, bou. Deci arborele meu genealogic începe acolo unde al dumneavoastră se termină".

☺ Vizitat de C.V. Tudor, Corneliu Ciontu răspunde la constatarea că locuieşte într-o casă prea mică: „Locuința nu e mică", răspunde Ciontu, „tu m-ai făcut prea mare pentru ea!"

☺ În vreme ce compunea, în minte, o poezie „laudatum cu laudamnum", Adrian Păunescu începe a-şi căuta ochelari. O fetiță de lângă el îi întinse.

- Mulțumesc fetițo! Cum te cheamă?
- Ana-Maria Păunescu, răspunde aceasta.

☺ Fostul senator, dr. Ion Iliescu, întâlnindu-se cu argatul Țonitu, îl întreabă:

- Nu ştiți unde locuieşte dr. Iliescu?
- Păi, acela sunteți chiar dvs!
- Asta o ştiu şi eu țonitule! Eu nu te-am întrebat cine sunt, ci unde locuiesc!

☺ Explicațiile ghidului în sala Feseneului: „Acesta este un fotoliu celebru în care au dormit Dan Iosif, Bebe Ivanovici şi Gelu Voican". Un elev constată: „Cred că nu dormeau prea comod trei proşti la un loc!"

☺ Activitate pe comisii la Senat. Văcăroiu, însoţit de secretarul Senatului, vrea să vadă cum lucrează. În primul birou, nimeni, în al doilea, nimeni şi tot aşa până când, în sfârşit, găsiră un birou în care un senator sforăia. Secretarul vru să-l trezească, însă Văcăroiu, îl opri: „Dacă îl trezeşti, pleacă şi el!"

☺ Întrebat ce crede despre viitorii succesori în fruntea celor două camere, Gheorghe Funar, în stilul său ironic, a răspuns: „Cum să vă explic? Olteanu ştie totul, dar nu înțelege nimic; în schimb Berceanu înțelege totul, dar nu ştie nimic."

☺ După ultimele alegeri, ziarul „Adevărul despre Scânteia" titra: Au fost înscrişi 12,000,000 de cetățeni pe

liste; au vota 11 milioane; din urne au ieşit 17 milioane de buletine.

☺ Băsescu şi Tăriceanu privesc de la fereastra palatului o demonstraţie a pesediştilor care cereau puterea. Coloane impresionante. Băsescu întreabă: „– Oare o manifestaţie a „Alianţei Da" ar atrage tot atâţia oameni veniţi din provincie?" „Vreau să vă spun ceva" - zice: „- Sigur că da. Pentru că vor fi aceiaşi..."

☺ Înainte de a fi operat, Ion Iliescu fu întrebat de dr. Sorin Oprescu: „– Cum vă mai simţiţi, domnule preşedinte?" „– Vai, Sorine! Mă încearcă toate chinurile Iadului!" „– Chiar de acum?!" s-a mirat d-rul.

☺ În vederea anticipatelor, Dan Voiculescu, aflat la mitingul conservatorilor dintr-un oraş din sud, dă o pildă: „Când carul ţăranului se împotmoleşte şi boii din jug nu mai pot să-l scoată, sunt aduşi boi mai mari, mai puternici. Carul „Alianţei" s-a împotmolit. De aceea la putere trebuie să venim noi, conservatorii.

☺ Câţi aleşi ai poporului lucrează la Parlament?, a întrebat preşedintele ţării. „– Foarte puţini, a răspuns unul din preşedinţii celor două camere.

☺ Băsescu şi Năstase se întâlnesc pe scările Cotroceniului. Băsescu urca, Năstase cobora. Năstase, către Băsescu: „– Cum îţi merge, Traiene?" „– Cum nu se poate mai bine: eu urc, în vreme ce tu cobori."

☺ Dan Iosif, consilier prezidenţial, şi Răzvan Theodorescu, ministru culturii, la o expoziţie de artă

modernă. Dan Iosif se dă mare:

– Sunt pasionat de artă şi m-am pregătit special pentru această vizită. Iată, arată el cu degetul, acesta este un Matisse.

– Nu, Dane, e un Monet!

– Acesta sigur este un Cezane!

– Greşit! Este un Utrillo.

– De data acesta nu mai greşesc. Acesta, intitulat „Doi bărbaţi frumoşi", e un Picasso.

– Nu, domnule consilier, de data asta e o oglindă...

☺ Rodica Stănoiu şi Emil Boc se întâlnesc pe stradă. Rodica: „– Ascultă, domnule, dacă ai fi soţul meu, ţi-aş da otravă!" „– Şi dacă, prin absurd, ai fi soţia mea, aş lua-o cu plăcere!"

☺ Marius Tucă îl întreabă pe Ion Iliescu: „– Aş putea să va iau un interviu şi anul viitor?" „– Nu văd de ce nu! Pari a fi un tânăr sănătos şi probabil o să supravieţuieşti până atunci."

☺ Vasile Lupu, ins cu umor, se întâlneşte cu deputatul Bogdan Olteanu. Zice: „– Domnule deputat, cine vă priveşte îşi închipuie că în ţară e o foamete cumplită." „– Da", a venit replica deputatului, "însă veţi fi tras la răspundere dumneavoastră. La câte kilograme aveţi, păreţi singurul vinovat."

☺ Al. Ştefănescu, lecturând manuscrisul unei poetese poreclită Safo din Deva, i-a dat următorul răspuns: „Lucrarea dumneavoastră e bună. Păcat că partea bună nu este originală, iar cea originală nu este bună."

Nota bene! Greşiţi dacă vă gândiţi la Cacalina. Ea şi-a terminat benzina!

☺ Înainte de a pleca de la Cotroceni, Iliescu îşi privi tabloul de pe perete şi medită cu glas tare: „– Ne vor înlocui pe amândoi!" „–Nu, domnule preşedinte! Pe mine mă vor da jos, iar pe matale te vor confunda cu Ceauşescu."

☺ Se zice că marinarul Băsescu are obiceiul să pună trei întrebări soldaţilor când vizitează o unitate militară, întrebările fiind puse în aceeaşi ordine: 1. Ce vârstă ai? 2. Eşti de mult în serviciul militar? 3. Pe cine iubeşti mai mult, pe preşedintele ţării sau pe bucătar? S-a întâmplat ca într-o unitate militară din Ardeal să nimerească peste un soldat secui, care, se ştie, nu vorbeşte româneşte. Dar, sfătuit de comandat, el învăţase pe derost răspunsurile, date astfel:

– Eşti de mult în armată?

– De 22 de ani.

– Dar ce vârstă ai, şogore? întrebă Băsescu mirat.

– Un an, eftaş nio, preşedinte.

– Atunci, zise preşedintele stupefiat, unul din noi e nebun!

– Amândoi, domnule preşedinte!

IEŞIREA PUR-ULUI DIN PSD

☺ Prin anii 50 un client vede pe peretele unui restaurant pe cei patru: Marx, Engels, Lenin şi Stalin. Îl strigă pe chelner: Dă-l jos pe mustăcios! Din spate îl bate pe umăr securistul: – Ce pofteşti, mata, tovarăşe? – Să-l dea jos, ca să-l pup.

☺ Revenit pe pământ tocmai la Deva, Ceauşescu este întrebat ce l-a impresionat mai mult.

– Ziarul „Replica". Dacă ar fi fost singurul ziar, nici astăzi nu s-ar fi aflat că am fost împuşcat şi s-a schimbat regimul.

☺ Pe viitorul mormânt al lui Ion Iliescu e potrivit epitaful: „Aici doarme vajnicul comunist şi zâmbărețul preşedinte care a făcut mai mult rău decât bine. Binele l-a făcut rău, iar răul l-a făcut bine"

☺ La închisoarea Rahova se pripăşeşte un câine. Un puşcăriaş îl întreabă pe gardian: „Ce naiba a făcut animalul ăsta de a ajuns aici?" „A muşcat javra Monicăi Macovei."

☺ Doi țărani s-au oprit, într-o zi geroasă de iarnă, să-l privească pe Mugur Isărescu, ieşit la vânătoare. „– Ia te uită!" - a exclamat un țăran „- Pe frigul ăsta guvernatorul băncii naționale e fără mănuşi." „– Ce te miră?" i-a răspuns celălalt. „Îşi ține mâinile în buzunarele noastre."

☺ Ca să-l măgulească pe Antonie Iorgovan, un tânăr avocat, ajuns parlamentar, i-a zis: „– Maestre, nimic nu scapă talentului dumneavoastră. Ați vrut să faceți o constituție proastă şi ați reuşit!"

☺ Noul ministru de finanțe, prezentând prim-ministrului Tăriceanu proiectul unei taxe pe câini, primi răspunsul: „– Proiectul e bun, dar se respinge căci mi-e teamă să nu mă latre câinii din opoziție."

Răstălmăciri haioase și lovituri la oase

☺ „Dinu Năstăsică" sau „Ciocoii vechi și noi", roman social cu două categorii de personaje – slugoi și ciocoi - și zece capitole, din care aflăm că ce naște din pisică, scârnă mănâncă și că rromul rromânesc nu-i ca romul cubanez.

(Nicolae, nu „ni o lae")

☺ „Când voi lovi o dată eu cu barda/ Mafia asta are să dispară/ Și-o să vedem atunci, întâia oară/ Că ne-au condus un rrom și-un pui de cioară"

(După Mihai Beniuc)

☺ „De voi ajunge cândva președinte/ Pe Mitrea o să-l mut la Cotroceni/ Și-o să girez o sută de pomeni/ C-am fost și eu, o zi, sindicalist./ Pe Ady Rect l-oi pune președinte,/ Din vechi consilieri refacem „banda"; Iar Maidanezia, de-acum, se va numi... Capitala mea super - Curlanda."

☺ „Dinu Scatiu, Tănase, uns în viciu/ A procreat alt Dinu, cu numele patriciu;/ Ciocoi miliardar, ehei, cu leul greu/ Cum bine din lectură mi-aduc aminte eu./ Duiliu Zamfirescu, cel ce l-a procreat/ Știind ce va ajunge/ Degrab l-ar fi-necat,/ Sau, bănuind ciocoiul, nu l-ar fi botezat."

☺ Discuție între doi săteni:
- Prost primar, însă al vostru mi se pare și mai mare...
- E normal! Al nostru are și studii superioare

☺ Mor „omeții" prin piețe,/ Mor „omeții" prin Ardeal,/ Însă nasc la mort trei vii/ În olteanul areal./ Vin oltenii valuri, valuri/ Cu zaibărul și pelinul./ Dinspre răsărit e vuiete:/

Moldovenii vin cu trinu/ Ardeleanul, suflet mare, răbdător şi prea supus/ Lasă casă, lasă masă şi se cară în Apus.” Consecinţa, pe curând: Uite-aşa şi tot aşa/ Ţara noastră va ajunge, mâine, Rromdanezia.”

☺ Ori de câte ori îl văd la televizor pe *Miron Mitrea* am senzaţia că îl văd într-unul din primele chiciuri-filme cu Mitrea Cocor, personajul lui Mihail Sadoveanu: noul chip de ţăran surogat, noul chip de sindicalist, ajuns ministru. Se pare, însă, că Miron, soi de Cosma, este produsul unei încrucişări făcute de Pavlov: a încrucişat câinele cu porcul şi a ieşit activist sindical: latră ca un câine şi se îngraşă ca un porc.

☺ Capra cu trei iezi, sau Guvernul Năstase. Capra: biata ţară; iezii: PRM, PD, PC; ţapul? Udemereul. Îi mârleşte pe toţi, fără să ţină seama de culoare sau doctrină. De aici expresia virilă: „marcobelomârlitul”.

☺ „Mara” sau „marasmul culturii române”. Dacă, până mai ieri, o suzană sau o firuţă, puneau agoniseli pentru cultură în trei săculeţi, de mâine, cenuşa „fetei moşului, alungată de acasă, va fi „cultura” din România. Auzi, soluţie,

adică iresponsabilitate totală: Pencă nişte şe-fuleţi, mai locali, mai de judeţ, la „Festivaluri de folclor" făceau chiolhanuri de obor, se desfiinţează Direcţiile de Cultură şi se înfiinţează cele de „Conservare a inculturii". Pe Doamna Mona, am cunoscut-o personal. Nu pot să cred că aşa a gândit, cât a culturit, cu slugoii lui Răzvan-becul din tavan – care s-au mai ţinut şi de „cosoniade", şi va gândi liber (dar nu ca un liberal!) Cum adică ? Ce se va întâmpla cu aşezămintele culturale săteşti, cu bibliotecile?! Le conservăm. În ce?! În terciul de zeamă şi nebăgare de seamă cu care au stat până acum în guverne toţi miniştri culturii?! Se aude că urmează, după demisia brează, un personaj din „Ţiganiada"

Hu... Mor cu năravuri

☺ **Ion şi Gheorghe sunt prinşi furând într-un bazar din Turcia. Până la sorocul judecăţii sunt închişi într-un turn. Gheorghe scapă, face rost de funie, încropeşte o scară şi, la miezul nopţii, vine să-şi slaveze prietenul intrat pe mâna turcaleților cu obiceiuri proaste: – Ioane! Ioane! – Ce-i Gheorghe? – Am venit să te salvez. Ion îi răspunde cu o voce de domnişoară virgină: – Acum e prea târziu...**

☺ Marişica, privindu-şi duios pruncul din leagăn: e leit taică-su! Cum începi să-l mângâi, cum adoarme...

☺ Strecurându-se după miezul nopţii în odaie, cu faţa răvăşită şi hainele mototolite, Marişica este întâmpinată de maică-sa: „Vai di mini şi di mini, da şi s-o întâmplat?! Te-o călcat vreo maşână?" „– Ba, mamî, numai şofieru'."

☺ Gâgă, sectant notoriu, având zece copii, îi zice nevestei: Aşa nu se mai poate! Anul şi cârlanul... Începând cu noapte asta, mă culc pe jos. – Dacă tu crezi că ajută, o să ne culcăm pe duşumea...

Întrebări şi răspunsuri a la Bulă şi Nănău

☺ Numiţi doi mari vinovaţi pentru starea de astăzi a României ?

Bulă: - Nicolae Ceauşescu, care ne-a ţinut treizeci de ani în gulag.

Nănău: - Ion Iliescu, care 15 ani nu a vrut să ne scoată din Gulag.

☺ Ia, spuneţi voi, Bulă şi Nănău, de ce vreţi să intrăm în Europa?

Bulă: - Să intru-n activitate, borfăşind prin alte state.

Nănău: - Să schimb mămăliga cu pâinea şi să mănânc mălai la ţâst.

☺ Ce s-ar fi întâmplat dacă „Cuvântul liber" nu ar fi fost vândut unui trust de presă maghiar, din Austria ?

Bulă: - N-am fi avut şogori acasă şi bozgori la graniţă.

Nănău: - Ar mai fi avut cititori...

☺ Ce s-ar fi întâmplat dacă Sorina Popa de la „Hunedoreanul" ar fi căzut de pe Zidul Chinezesc?

Nănău: - Nu ar mai fi apărut „Hunedoreanul" şi am fi fost mai bogaţi cu un eşec.

Bulă:- Ar fi lepădat redactorul şef.

☺ Ce s-ar fi întâmplat dacă nu s-ar fi născut Miron Cosma ?

Bulă: - Nu am fi avut încă un erou naţional de talia lui Vadim.

Nănău: - Nu ne-ar fi fost ruşine să umblăm prin lume şi să spunem că suntem din Ardeal.

Anecdote

Juncul la jug și mânzul la ham (snoavă prelucrată)

Baci Sâvu de la feredeie a fost cel mai înțelepți și sfătos țăran din câți am cunoscut. Întâmplările vieții l-au transformat în albină culegătoare de înțelepciune: a fost prizonier în Apus, a ajuns la Salonic, unde a deprins greaca aromânilor, a umblat prin țară iscoditor și a toate știutor. când a apărut alianța Da (PNL - PD) m-a întrebat „ce poate fi asta?" „O alternativă la ce nu avem sau, dacă vrei, nea Sâvu, la comunism." „Adică?" Și-a exprimat el nedumerirea. „Despre Liberali știu multe; d'ăștia nici n-am auzit; am auzit doar de Petre Roman, „fiul rătăcitor din Biblie" (eu adaug: înfiatul lui Iliescu – mulțam Doamne, că-i sterp, și răsfățatul postrevoluționar). „Omul cu sfetărul, lângă cel cu barba și automatul...", completează nea Savu. Ca imediat, după tipic, să adauge: „Ascultă, om bun și domn prăfesor: Chestia asta nu-i oablă Nu poți așe. Îți moare o vită, boul de jug, ori vaca bună la toate. Ai un junc sau o vițea. Adicătelea pediștii ăștia proaspăt fătați. N-ai încotro, dacă vecinul nu se întovărășește. Așe că, de crud, pui la jug cu boul sau vaca, vițica sau juncul. În cine dai? În ăla care traje. Până ce juncul și vițeaua se dedau cu trasul. Da, până atunci, dai în ăl ce poartă greul. Uite, așe înțeleg eu Alianța DA. Cât despre fuziune, ce-o mai fi și asta, că eu mă pricep numai la altoit, e ca în gluma cu rusul acela făcător de minuni, Pavlov sau Miciurin, Satana mai știe cum îl cheamă. Ăștia încrucișară câinele cu porcul și ieși activist sindical, ca țigănosul ăla de Mitrea: latră ca un câine și se îngrașă ca un porc."

☺ Pe o insulă oceanică naufragiază românul Vineri; după câţiva ani naufragiază şi ungurul Robinson. Ultimul: Vineri draghe, vrei să supravieţuim împreună? Păi, cum nu! Atunci aşe faceam: tu sluga Vineri, eu, Robinson, grof. Altfel plângere fac la perlament european!

Broasca şi boul (după Nicolae Oţălu)

O broască, văzând un bou păscând la malul iazului, prinse a-l invidia şi a pofti să fie şi ea la fel de mare şi de grasă. „O să-mi umflu din răsputeri pielea zbârcită”, îşi zise, şi nu mai stătu pe gânduri. Întrebând suratele dacă e mare cât un bou, ele i-au zis că nu. Aşadar se umflă şi mai şi. Iară le întreabă şi primi acelaşi răspuns. Îşi adună prin urmare toate puterile şi prinse a se umfla până plezni.

Învăţătura: Cei mici, încercând a ajunge precum cei mari, păţesc ca broasca. Nu ne-am gândit, doamne fereşte, la parlamentari şi politicieni precum Năstase, Victor Ponta, Radu Berceanu, Ioan Timiş, Cosmin Necula, Emil Boc!

Şoarecele şi boul

Pe un drum de ţară o pisică alerga după un şoarece. În faţa lor mergea alene boul. „– Boule, boule, te rog scapă-mă că, iată, mă prinde pisica!” Boul slobozi o baligă şi astfel îl ascuse. Pisica, vicleană, în apucă de codiţă, îl şterse tăvălindu-l prin iarbă, şi îl mâncă.

Morala: Nu toţi cei care te bagă în rahat îţi vor răul şi nu toţi care te scot din rahat îţi vor binele (sau un fel de integrare

europeană).

Un leu bătrân...

Un leu care la tinerețe mulți dușmani își făcuse, ajunse la bătrânețe urât și batjocorit: porcul îl împungea cu râtul, boul cu coarnele, măgarul îl lovea cu copitele... Văzându-se așa amărât, leul și-a zis: Au dreptate cei care acum mă necăjesc, căci mult rău am făcut la viața mea. Mă scurmă, însă, părerea de rău că mă necăjesc tocmai cei la care le-am făcut bine. Acum îmi dau seama că fără minte am lucrat făcându-mi și dușmani și prieteni mincinoși.

Învățătura: Geoană, Năstase și mulți d'alde ăștia nu trebuie să se gândească neapărat la Ion Iliescu!

Graurul și cucu

Un graur și-a făcut cuibul într-un tufiș. A venit cucul, i-a mâncat ouăle și le-a pus pe ale sale. Graurul le-a clocit

până a ieşit puiul. E drept că s-a mirat că puiul are pene de cuc, dar cum toţi părinţii sunt orbi din dragoste pentru puii lor... Îl adoptă în speranţa că îşi va schimba penele, şi prinse a cânta ca să-l înveţe şi pe el. Cu vremea i-a spus: Cântă şi tu ce de atâta vreme îţi cânt eu! El o ţinea una şi bună: cucu, cucu, cucu. Graurele, să crape de ciudă, nu alta, era scurmat de întrebarea: Cum a ieşit din mine ouă de cuc? Un uliu, zburând prin preajmă, îl zise: - Prietene de ce te necăjeşti aşa?! Până şi omul e chinuit de această întrebare!

Învăţătură: Câţi dintre noi nu creştem copiii altora sau câte partide nu clocesc ouă de cuc? Ce dă Dumnezeu e tot al tău...

Leul întovărăşit la vânat

Într-o zi leul se întovărăşi cu alte fiare pentru o partidă de vânat, promiţând să împartă prada. Au vânat un cerb din care au făcut mai multe părţi. Când să-şi ia fiecare ce socotea că i se cuvine, leul se mânie şi zise: Prima parte mi se cade mie, fiind cel mai vrednic; a doua tot mie, că sunt mai tare, a treia mi se cuvine după dreptate fiindcă m-am însoţit cu voi; vreau toate părţile,

Ion Iliescu înălţat la ceruri

căci, altfel, prietenia noastră se rupe! Auzind acestea, ortacii, cu coada între picioare, unul câte unul, s-au făcut nevăzuți.

Morala la care te gândeşti, cititorule, nu îl priveşte neapărat pe Traian Băsescu şi pe cei cu care s-a întovărăşit. Că prada este țara, să nu te îndoieşti!

Despre maimuța care s-a făcut zeul Cupidon

O maimuță bătrână în văzu pe zeul iubirii aruncând săgeți şi făcând victime. Cum din născare avea obiceiul imitației, ea fură veşmintele, arcul şi săgețile lui Eros. Se privi în oglinda unei ape şi se convinse că e chiar Cupidon. Merse în pădure, căută un tufiş de taină şi prinse a pândi nimfele. Prima ochită fu şi săgetată în inimă, devenind victimă. Zeul deveni invidios, o prinse, o dezbrăcă de veşminte şi o arătă lumii în toată hidoşenia ei. Aşa o fi fost şi cu stănoaia, devenită ministru?

Glume nebunatece despre ... uşuratece

☺ Pe când era minoră, Lavinia Şandru se întâlni în pădure cu lupul. Arăta ca o trapezistă şi stârnea până şi poftele chelboşilor. Lupul guşat: – Câţi ani ai, frumoaso? – Patrusprezece, Cosmine. – Păcat, dacă aveai cu doi mai mult, m-aş fi dat la tine. Aşa... urlă presa că m-am încurcat cu tine sub un pin, başca pensia alimentară! – Îndrăzneşte, prostuţule! Îţi spun eu cum să mă fereşti.

☺ Dialog Elena – Traian: „Eşti isteţ. De aceea sunt topită după tine. Tu ştii să plasezi femeia unde îi este locul!" „– Ei, uite asta nu mi-a spus-o nici Săftoaia. Unde anume?" „– În pat şi la... integrare..."

☺ Găboroaia: „– Monica, nu mai amânăm nunta până după bacalaureat?" Monica: „– Hando mando, nu fi proastă! Dacă pune alta fofoleanca pe Irinel?"

☺ Dana Năstase: „– Adişor, spune-mi cinstit, de câte ori m-ai înşelat ca prim ministru?" „– O singură dată. Când ţi-am spus că mă duc la Rodica Stănoiu şi m-am dus la Miron Mitrea."

☺ Băieţelul drăgălaş şi fără chelie al lui Cosmin Guşe este ademenit de Lavinia Şandru: „– Ce băieţel drăgălaş! Vino să te iubească tanti!" „– Chemaţi-l pe tăticu! Eu sunt prea mic pentru sex cu o femeie."

☺ A cincea soţie a lui Călin Popescu, în instanţă, pentru proces de divorţ. Judecătorul: „– Doamnă, de ce vreţi

să divorțați?" „– Nepotrivire de vârstă, domnule judecător." „– Dar, când v-ați căsătorit nu știați asta?" „– Știam, dar atunci eram săracă."

☺ Soția președintelui: „Traiane, zice lumea că tu și Lenuța săriți gardurile la Cotroceni..." „– Da, dragă. O antrenez pentru funcția de ministru la Integrare. Cursă lungă și cu obstacole..."

☺ Găboroaia: „– Moni, draghe, Irinel ăsta are vreo ocupație?" „– Nu, fă!" „– Atunci, de ce-l iei?!" „–Ca să se ocupe de mine..."

☺ Curiosul: „– Căline, cum ai reușit să ademenești la casa căsătoriilor atâtea femei?" „ – M-am calificat la locul de muncă..."

☺ D'ale... politicienilor hunedoreni... „– Nevastă dragă, te-ai gândit la mine cât am fost plecat?" „– De mai multe ori, dragule, adică de câte ori a venit partenerul să se intereseze de tine." „– Și ce-a zis?" „– Păi, mi-a zis că treaba merge mai bine când ești tu în delegație."

☺ Soțul bănuitor și neștiutor: „– Dragă, ce faceți voi în teritoriu?" Ionica deputățica: „– Mai muncim, mai timișim..." „– Ei, nu?! Și ce e timișirea asta?" „– Activitate complementară. Unii mitresc, alții voiculesc, eu timișesc. Adică schimb de experiență: na-ți-o ție, dă-mi-o mie..."

☺ Prietenul: „Am auzit c-o bănuiești și-o urmărești pe Monica..." „– Mda. De când a prins a urca am intrat la idei. Iar de când fuse în Finlanda se plânge de reumatism vaginal. Necazul e că badigardul îi face masajul."

☺ **Profesoara: „– Bulă, numeşte trei bărbaţi care au pus femela la locul ei!" „– Meşterul Manole, preotul de ma mănăstirea Tanacu şi Traian Băsescu. Unul în zid, altul pe cruce, al treilea, în pat.**

7.
De toate despre (ne)toți

Iliescu și R. Stănoiu:
„Când eram noi tineri...”

Biografii celebre
(serial)

Text prescurtat, reprodus din ziarul „New York Magazin", numerele 8 şi 15, septembrie 2004)

Năstase „Scatiu"

Scriitorul clasic Duiliu Zamfirescu a conturat în romanul „Tănase Scatiu" portretul ciocoiului tipic, lacom, viclean, rău, complexat de inferioritatea prin cultură şi originea modestă, dornic de a parveni, de a deveni boier cu orice preţ. Au trecut peste o sută de ani şi a apărut „ciocoiul cel nou nouţ", cu studii superioare, cu doctorate, profitor, fudul, demagog şi sforar. Putem observa că şi vechiul şi noul ciocoi adoră să fie primit cu lăutari, pâine şi sare, însoţit pretutindeni

de alai. Ei, ciocoii vechi şi noi, nu au cunoscut şi nu cunosc sentimentul milei creştine. Deşi pare jovial, repede îi sare ţâfna, apelând la un limbaj suburban, ţigănesc. Ciocoiul vechi, fost arendaş, trecea din moşie în moşie; cel nou, din partid în partid, până cantonează în cel al acaparatorilor, precum Năstase „Scatiu", care, comparat cu cel vechi, Tănase Scatiu, e un Goliat pe lângă un pitic.

Spaima lui Năstase

X

Ciocoiul Nou s-a născut la Tărtăşeşti, între bucureşti şi Târgovişte.

La margine de sat trăia o ţigancă focoasă şi dată-n... poale. În sat, un ţăran necăjit cu numele de Dumitru. El a prins drag de piranda oacheşă, cu nume de familie Năstase, şi i-a turnat un copil, pe nume Marin. În lipsa actului de căsătorie, puradelul a fost trecut de ofiţerul stării civile „copil din flori" cu numele mamei. Tot atunci era şi omenescul obicei ca orfanii şi copiii din flori să devină copii de trupă sau „de cazan", pe lângă un regiment. Astfel deveneau subofiţeri, ba unii făceau chiar studii militare superioare, cum se întâmplase şi cu puradelul Marin Năstase. Care, inteligent fiind, a făcut Liceul militar „Mânăstirea Dealul". Aşa, şi mereu premiant fiind, a absolvit, ca şef de promoţie, Şcoala de Ofiţeri de Artilerie, promoţia 1943, căruia însuşi regele Mihai i-a oferit la un dejun festiv sabia şi tresele onorifice.

Ţiganul tot ţigan, sau sângele apă nu se face. În loc să meargă pe front, Marin a ales artileria antiaeriană de la Braşov. Aici, în timpul liber, cu zestrea genetică a mamei, a

devenit „afacerist", romanizând două magazine evreieşti, conform legii prin care regimul Antonescu interzicea evreilor de a avea magazine. Marin devenise „proprietar de paravan", primind 40% din veniturile realizate. Ca urmare a ajuns bogat. Uitasem să spunem că între timp ţăranul Dumitru din Tărtăşeşti se căsătorise oficial cu ţiganca Năstase, din căsătorie mai rezultând doi copii – o fată şi un băiat, purtând de acum numele tatălui: Dumitru. Marin, puradelul sublocotenent, cumpără zeci de hectare de pământ la Tărtăşeşti, stupi şi oi, devenind ciocoi.

Sublocotenentul Marin Năstase a avut neplăceri din pricina Armatei Roşii. Ruşii i-au furat o maşină din stradă, iar pe a doua a ascuns-o sub o şiră de paie. Denunţat fiind, i-a fost confiscată. Ca să nu îl ia pe nepregătite Reforma şi-a împărţit pământul între membrii familiei. Aşijderea stupii, oile, animalele de povară. Aşa a scăpat de patalamaua de chiabur. Dat afară din armată, în 1946, a devenit şomer, prin voinţa generalului Walter Neulander, devenit mai târziu Walter Roman (Vezi, d-aia copiii, Petre şi Adrian, sunt aşa bun prieteni!). Prin examene de diferenţă la şcoala militară, Mari deveni inginer.

Ce naşte din pisică şoareci mănâncă

Viaţa familiei de ţigani, Năstase, a continuat fără mari schimbări până în 1963-1964, când Marin, tatăl, a hotărât să se înscrie în P.C.R., promiţând că îşi va înscrie şi copiii în partid. De acum locul ţiganului băgăreţ îi va lua impostorul.

Pe măsură ce creştea, Ady scotea în evidenţă trăsăturile bunicii de la Tărtăşeşti: viclean, hoţ, perseverent când îşi propunea să obţină avantaje. În schimb, sora lui, Dana, semăna cu săsoaica – mamă: blândă, naivă, chiar prostuţă. La 12 ani Ady descoperă „bucuria" de a se juca cu vărul său mai mic. Zilnic se jucau cu timbrele poştale din cele trei clasoare ale unchiului său, până a şterpelit toate timbrele din clasorul trei. Aşa a început viitorul prim-ministru furtişagul şi aşa a început să umble pe urmele lui Tănase Scatiu şi Dinu Păturică. Tot cam acum Marin Năstase devine colaborator al securităţii, iar Ady, elev fruntaş, folosit în şcoală, pentru uşurinţa cu care, genetic, învăţa limbi străine, la întâmpinarea unor delegaţii. În clasa a XII-a de liceu începe să publice articole în „Magazin istoric", ele fiind scrise de „iubita lui" profesorul de istorie Ion D. Suciu de la Universitatea din Bucureşti, fost condamnat politic şi binecunoscut ca homosexual, dar şi ca specialist în istoria medievală a Transilvaniei şi Banatului.

Adişor ademenitor

Aşchia nu sare departe de trunchi

Legătura cu „profesorul" a fost de durată, consfinţită şi prin schimb de verighete, deşi între ei era o mare diferenţă de vârstă. Marin tatăl cunoştea legătura nefirească, dar, ştiind că bisexualitatea de la el o moşteneşte, s-a mulţumit să dea „profesorului" un telefon.

Adyşor a intrat student la facultatea de drept şi şi-a continuat viaţa sexuală dublă (vezi colecţia revistei „România Mare"). Deseori invita la el studenţi negri cu care se închidea în cameră. Încă de la 14 ani Marin, tatăl, l-a format pe urmaş prin „spălarea creierului", spunându-i că e suprainteligent, că va ajunge mare dacă se va căsători cu o fată din înalta nomenclatură comunistă. Ăst timp tovarăşul Marin, cu bani, cu produse agricole, cu sprijin de la „Secu" îşi luă titlul de doctor în „izotopi radioactivi", despre care nu ştia nimic. În această calitate a însoţit multe delegaţii de oameni de ştiinţă în străinătate pe post de „ochiul şi urechea". I-au crescut, bineînţeles, şi pretenţiile la tabieturi: Kent, maşini, restaurante. Între timp soţia mai purta paltonul vechi de 20 de ani, cinstind în continuare fasolea şi cartofii de Tărtăşeşti. Iar semiţiganul Marin a mai dat o lovitură, în urma căreia, când a decedat, a fost înmormântat la Ghencea cu onoruri militare: printr-o poveste mincinoasă, cu martori cumpăraţi, a devenit erou, luptător antifascist. Basmul bulibaşei începea cu „A fost odată ca niciodată un puradel la antiaeriana din Braşov..." După povestea lui, una ca a Pistruiatului din

filmul lui Sergiu Nicolaescu, prin anii 80 s-a turnat un film inspirat din lupta contra fascismului.

E în firul logicii ca fiul unui asemenea om, după terminarea facultății de drept să lucreze la Preşedenția Consiliului de Miniştri şi să fie cooptat ca membru al Asociației de Strângere a Relațiilor cu Străinătatea, având obligația să vâneze victime la ambasade şi la ocazii (învățase engleza şi franceza cu meditatori). Cu alte cuvinte, a lucrat pentru DIE, găsind parteneri şi partenere pentru relațiile sale sau ale celor prinşi în cursă. Victime i-au fost un american, o suedeză, un francez, ultimul fiind şi un distins partener pentru Ady, pe post de fetiță. Împreună au petrecut o lună de miere pe malurile Senei. Revenit în țară a intrat în aventură, ca bărbat, cu o tânără de la ambasada americană, ai cărei părinți emigraseră din România, evrei fiind. Aflând că fata se îndrăgostise de nepotul pirandei din Tărtăşeşti, părinții au obligat-o să se întoarcă la New York.

Fețele lui Adrian Năstase:
Dinu, Scatiu, Bombonel...

Or mai fi fost şi alte iubiri, despre care din dosare nu vom afla, căci de dispariția lor a avut grijă vulpoiul-vulpiță. Ştiți despre scandalul Priboi! Apărat cu înverşunare de Năstase. Priboi i-a botezat lui Năstase primul copil...

Priboi, naşul primului copil „dobândit" de Adrian Năstase a prins a sălta în ritmul devenirii bombonelului pe trepte politice: purtător de cuvânt, deputat PDSR, consilier personal. Iată încă un motiv pentru care Năstase urăşte ideea deconspirării securității. Din moment ce Priboi era legătura lui Adyşor cu Securitatea, dosarul naşului nu putea fi făcut public.

Fostul prim-ministru şi candidat la preşedinție, de origine țigănească modestă, a practicat uneori, e drept, din interes, modestia, precum Dinu Păturică - Patriciu la prima întâlnire cu Andronache Tuzluc. A cerut ca rezultatul la bacalaureat al fiului său Andrei A. Năstase, întâiul pe liceul „Jean Monet" şi, fireşte, pe capitală, să nu fie făcut cunoscut. Legat de examene în familia Marin Nastase mai fusese un precedent: sora lui Ady, Dana, picase examenul de admitere la filologie. S-a plâns tatalui-fachir şi, într-o oră, era reuşită la secția engleză, limbă cu care s-a plimbat, repatizată fiind la Externe, prin Siria, Norvegia, Olanda, ca după 1989 să devină utilă la Sofitel şi Sörös. Drept e că familia acestui Păturică, devenit Scatiu şi ajuns Năstase, a mai cunoscut şi alte eşecuri. Tatăl, impostor om de ştiință, fu trimis la munca de jos în ministerul învățământului pe post de directoraş la şcoli profesionale; prin anii 1973-1974 I.D.Suciu revine în viața junelui, pe care îl ia la racolat tineri perverşi pentru partide sodomice în casa profesorului. Miliția a căzut în toiul unui asemenea dezmaț, după ce mai înainte fotografiase totul de pe scara unei maşini de pompieri. Ancheta s-a oprit asupra lui Suciu şi Năstase, ca racolatori şi corupători. Peste noapte, însă, Năstase

devenise martor al acuzării. Profesorul „iubit” şi „iubitor” s-a ales cu 8 ani de puşcărie şi 6 ani de deportare în Bărăgan. Ca să-i piardă urma, Ady fu mutat de la Preşedinția Consiliului de Miniştri şi trimis ca cercetător la Institutul de Drept Penal.

Tevatura l-a speriat pe Marin, tatăl. Acesta hotărî să îl căsătorească, pentru a nu mai fi considerat „invers”. Dorea, însă, fiică de nomenclaturist. Știți povestea cu țiganul ajuns împărat, cu tron din 9 perne?! Norocul îi zâmbi iarăşi. Şefă de cadre la Minister era soția fostului ministru de externe Grigore Preoteasa. Tovaraşa avea o fiica studentă la filologie. Marin, devenit pețitoare (zestrea genetică!), o convinge pe mamă să-şi mărite fata, iar el să-şi „mărite-însoare” feciorul.

Tinerii s-au văzut, s-au plăcut, căsătoria civilă se săvârşi la primăria din Piaţa Amzei, în prezenţa unor secui cu care mama soacră se înrudea (nu ne-am mira să aflăm că Ady a fost o perioada văr cu Attilo Verestoy ori cu Marko Belo!). Ceremonia a fost simplă, masa săracă, invitaţii puţini şi pe „Sprânceană nomenclaturistă”. Nu au participat nici fraţii lui Marin, consideraţi „duşmani de clasă”. A doua zi ginerică s-a mutat în casa soacrei din Parcul Primăverii.

Părea că planurile „barosanului” de la Tătărşeşti sunt pe drumul bun. N-a fost să fie aşa. La câteva zile, în puterea nopţii, „băiatul-fetiţă” devenit Ştefan din „Muma lui Ştefan cel mare”, care a pierdut războiul sexual, sună la uşa mamei: „Eu sunt, bună mamă, bietul Adişor, / Mă primeşti în casă, altfel mă omor!“ Explicaţia dată mamei, care îi amintise că fata e cuminte, frumoasă,cultă, bogată, a fost: „Mă solicită prea mult”. Nu se ştie dacă Marin Năstase i-a vorbit „Preotesei” despre deviaţiile sexuale ale fiului. A urmat divorţul, fata s-a recăsătorit, Ady şi-a continuat aventurile de burlac până pe la 35 de ani cand, tot aranjat, a întâlnit-o pe Dana, fiica altui important nomenclaturist, Angelo Miculescu. Iar cuvântul din poveste...

Perle din tezele, cuvântările şi interviurile junelui prelementar Cocosim

• Pe mafioţi i-aş condamna la câţiva ani de muncă silnică pe viaţă.

• Oasele capului sunt maxilarul de sus, maxilarul de jos şi... fermoarul.

• În poezia „Pe lângă plopii fără soţ" Eminescu combate tăierile nechibzuite de păduri; el s-a inspirat dintr-o plimbare cu Veronica Milea pe Linia de Cenzură.

• Ticul verbal, care mi se reproşează, nu e tot una cu Ticu Dumitrescu, care făcea parte din alt parlament. El este un tip verbal la care i se mai zice şi clişeu şi se foloseşte în arta fotografică.

• Dacia a fost cucerită de veterinari, iar Decebal s-a spânzurat la Alba Iulia cu nojicile de la opinci; Crişan a fost tras pe sfoară, iar lui Cloşca i-au spart ouăle cu roata.

• La compunerea-eseu „Faceţi portretul unui parlamentar pe care îl apreciaţi, Cocosmin a scris, printre altele: „Timiş e un ins făţarnic în sensul că o lună are barbă, una, ba. El izvorăşte din munţii Haţegului şi curge şerpuit prin Banat sau prin Palestina. Încă se mai fac cercetări.

Specialitatea lui este la extreme, unde l-a inițiat Adrian Năstase, pe vremea când se iubeau. Are un frate care ar trebui să se numească Bega, dar numai pe jumătate e Timiş. Nu se ştie ce meserie a avut înainte de prelementar, acar, traseist, ciurdar, că prea le întoarce pocnind din degete. Se zice că şi-a iubit soția până la moarte, fiind un bun familist, martori fiind subalternele. Dintre prelementarii hunedoreni, după mine e cel mai bun, numai că eu am viitorul fără trecut, iar el, trecutul, fără viitor, adică al meu e în față, al lui e în dos, obicei deprins de la Bombonel. Aceasta e compunerea pe care o dau şi o semnez pe răspundere proprie".

• La botanică, scriind despre buruieni, şcolerul de liceu miner a comis: Ghimpele e o porcărie pe care o scrie „pilangiul" de Haşa şi o citeşte prostăvanul de Cocosmin. E rău de tot. Într-o zi m-am aşezat pe un mănunchi şi de atunci nu mai umblu pe Linia de Centură. Era pe o terasă. Am strigat: Vai, ouăle. Chelnărița m-a întrebat: V-ați aşezat pe ouă? – Nu, pe „Ghimpele"!

• Într-o zi un amic i-a destăinuit Prințului de Gura-Cască: Se vorbeşte, Cocosmine, că ai fi rudă cu Pristanda şi că, atunci când vorbiți, amândoi stăruiți în confuzia în termeni şi improprietatea termenilor. Pontistul, adică prietenul lui Ponta, i-a răspuns: Da, este o confuzie. Cu Pristanda nu sunt rudă şi pot dovedi cu martori din sat, iar chestia cu proprietatea se poate verifica la comisia de punere în posesie de pe lângă primărie.

• Ce are, domle, scriitorul Gligor Haşa, care tot scoate ghimpele, cu dumneata? – I ciudă că nu i-am fost elev şi aşa a pierdut un olimpic la limba română.

• De ce vreţi să deveniţi primar al Devei, l-a întrebat un ziarist pe junelul Cocosmin. – Am câteva priorităţi şi merite: 1. Vreau să dărâm telecabina liberalului Mircia, făcută din sudoarea boborului; 2. Vreau, dacă nu statuie, măcar nume de intersecţie pe DN7; 3. Vreau să strig încât să se audă la Gurasada: Vino mamă să mă vezi/ C-am dat iama prin livezi/ Da' nu-s livezi înflorate,/ Ci puştoaice-mburicate/ Crescute pe DN şapte".

• Marea calitate a Cocosminului este sinceritatea, francheţea răspunsurilor. Întrebat dacă e un parlamentar mai bun decât dr. Iliescu, el ar fi răspuns: Desigur, ne deosebesc multe. El dormea în Parlament fiindcă făcea gărzi în spital; eu dorm fiindcă, împreună cu alţi juni parlamentari pesedişti, fac gărzi pe Linia de Centură în vederea reabilitării prostituţiei şi schimbării Constituţiei; el a avut şef de cabinet un colonel terist, mic la cap şi trist; eu am mândră jună, cu daia ca o prună; el repară ciolane; eu mai fac chiolhane; eu pot zice două fraze care sunt piatra de încercare a oricărui orator, el, ba. – Care sunt acelea şi fiţi bun să faceţi proba! – Cu multă plăcere... „Eu pup poala popii, popa pupă poala mea" şi „Napi îţi dă popă prin gard"; fraierul de Mircia trece Cincişul cu înnotul, eu îl voi trece cu iahtul; el are de-a dreapta pe Oancea, frumosul, eu, pe Ponta, urâtul şi nu-i totuna când e vorba de competiţie; el are o nevastă, frumoasă, e drept, dar eu, dacă mi se aprobă proiectul cu casele de prostituţie, pot avea câte poftesc.

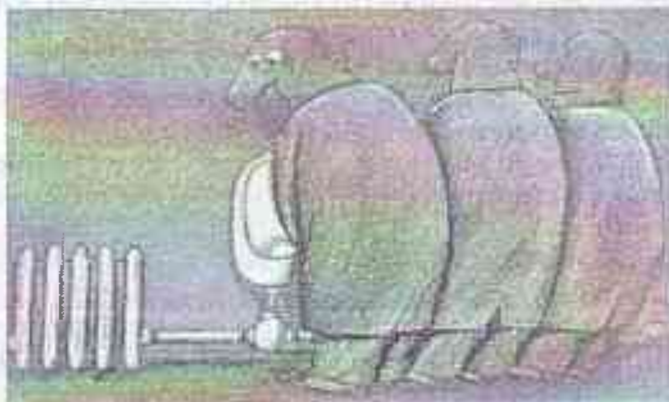
Zvonuri despre „Ce au în comun”

– Cacalina şi barabaşa = vacile ecologiste Milka şi Fulga.

– Prefectura Deva şi Biblioteca Judeţeană = Statuia lui dr. Petru Groza;

– Două ziariste de la un cotidian hunedorean: acelaşi şef şi amant;

– Foile de pripas „Sevus” şi „Replicat” = Refrenul din „Ciuleandra”: două paie, doi coceni, sau un păcală şi-un tândală, un ciocan şi-o nicovală, un hărău şi un ciurar.

PSD, PUNR, UDMR: „NE CHEAMĂ PROSTATA”

– Liderii sindicali şi liderii pesedişti hunedoreni = 60% dintre directorii de şcoli.

– Un fost senator hunedorean şi actualul secretar executiv al PSD Hunedoara = Prostia şi slugărnicia.

– Poliția Județeană şi clontidianul Serbus Bă Bulă! = Jocul „De-a proştii şi cvardiştii".

– Partidul Naţional Ţărănesc şi Partidul Renaşterii Naţionale = Streangul şi săpunul.

– Ioan Timiş şi Costel Avram = Traseismul.

– Biserica Ortodoxă şi Biserica Greco-Catolică = Patrimoniul furat şi în zadar revindecat.

– Poliţia comunitară şi câinii comunitari: obiectul muncii, adică pânda şi mârâitul.

– Sula şi Prefectura = Cântecul „Măi, Tanţo, măi!"

– Biblioteca Judeţeană şi biserica = Reforma.

– Spuma şi Bibanul = Apa.

–Muzeul Judeţean şi statuia lui Traian = Pe Corneliu Stan.

– Ţiganii şi preoții = Cimitirul Bejan

– Ciocanul şi Nicovala = Un ziarist cât ciotul lui Ciomu.

– Prefectul şi Ardealul = „Drumul Cucului".

– Ce au în comun Deva şi Simeria? – Păunul

– Dar drama „Năpasta şi vicepri-marul Inişconi? – Teatru melo-lacrimogeno-dramatic din Deva.

– Găsiți o legătură între gripa aviară şi două publicații hunedorene! – Un parpanghel, fost puradel şi hoitar, bietul de el, că-i făcut din ciocănel.

– Dar ce legătură poate fi între „pitulice" şi „pitulescu"? – Verbul „a te pituli".

– Ce gândeşte găina când fuge cocoşul după ea? „Dacă fug, poate nu mă prinde; dacă stau, crede că sunt de pe DN7; ce-ar fi să mă-npiedic?

– A te pierde ca măgarul în ceață sau ca senatorul dr. Ion Iliescu în Parlament;

– A transpira ca o curvă în biserică sau a te simți ca „tonitul", consilier.

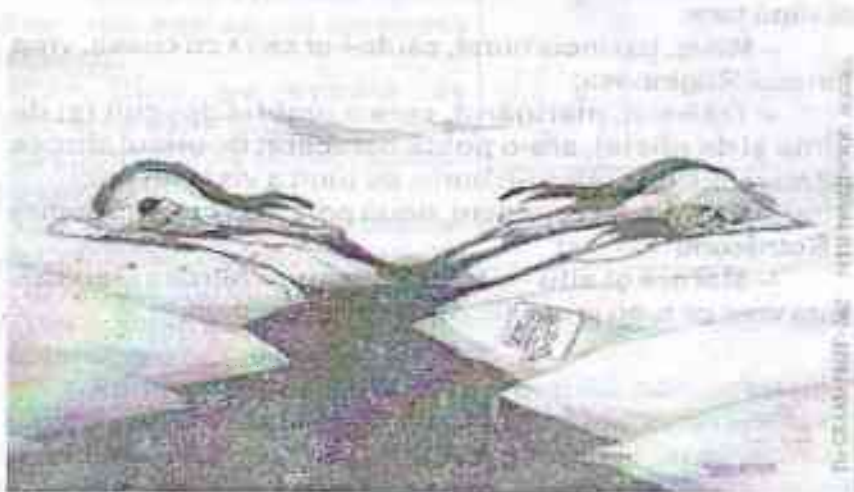
– A-i învăța pe politicieni să mintă e totuna cu a învăța maimuța să mănânce banane.

– A căuta acul în carul cu fân e totuna cu a căuta mafioții și găinarii în Parlament.

– Povață lui Ludovic Orban pentru o tânără: Așează-te pe spate ca să ajungi departe!

– A uita de unde ai plecat e egal cu a nu ști unde vei ajunge;

– A fi ca Năstase și Mitrea: unul zice că e popă, celălalt îi dezleagă izmenele.

PSD-ul și PD-ul trăgând de simbolul Internaționalei Socialiste

Pohtele pohtitorilor

– Mihai: Peleş, Pelişorul, fiindcă şi-a trădat poporul;

– Ceauşescu, preacinstit, dovedit că-i fără vină, n-are nici loc de odihnă;

– Iliescu, Cotrocenii, că şi-a asumat povara să ducă de râpă ţara;

– Miluş, ţap încornurat, căuta-l-ar ceva cu coasa, vrea conacul Ruginoasa;

– Trăienuţ, marinăruţ, care a umblat desculţ (şi de minte şi de ghete), are-o pohtă oarecare: ia, bricul Mircea cel Mare. El, cu creieru-n buric, de mult a visat un bric;

– Năstase et Dăbuleni, două paie, trei coceni, aspiră la Cotroceni;

– Mai are şi altu - o toană: făcătura Mircea Geoană. Asta vrea ce n-au vrut alţii: Apusenii şi Carpaţii.

Vorbe şi ziceri răstălmăcite sau ticluite

Gest istoric:
I. Iliescu, scoate din iad UDMR-ul

* Prin procuratură, la o nouă dictatură!

* Eficient ca vaca ungurului: miunche puţin, cache mult.

* Să trăieşti trei zile cu cea de ieri este egal cu o zi din epoca Băsescu.

* Cine se scoală de dimineaţă sapă groapa altuia şi cine sapă groapa altuia, departe ajunge!

* Mai ieri, la Ţebea, imitându-l pe Ceauşescu, Băsescu a plantat un puiet de ceroi, crezând că-i gorun. Domnul a luat, Trăienel a dat (ciomu a tăiat) fie numele Băsescu veşnic beşinat!

* Zii urâtului că-i frumos, prostului că-i deştept, păcătosului că-i sfânt şi cată să-i mai ajungi cu prăjina la nas (sau Văcăroiu, Mitrea, Timiş?, zice un amic, iar eu replic: De ce tocmai ei?)

* A câştiga la făină şi a pierde la tărâţe sau a câştiga la idăreni şi a pierde la Strasburg.

* România victimizată pentru holocaust: acarul Păun...

* Apropo de moralitatea în politică: astăzi Gheorghe

Funar, mâine Ghiury Fiunar.

* Relaţiile istorice dintre România şi Ungaria se exprimă prin butada: a călări şi a fi călărit.

* A râde ca o franzelă. N-aţi observat că în România de la o vreme nici franzela nu mai râde?

* Blestemul lui Ceauşescu pentru Iliescu: Să-şi vadă opera.

* Cică pasiunea de colecţionar a lui Năstase de la bunica sa, ţiganca din Tărtăşeşti, care strângea râze (cârpe), vine. Aşchia nu sare departe de şatră...

* Cică Iliescu, atunci când l-a uns pe Năstase, a folosit cuvintele lui Mihai Viteazu, uşor schimbate; în loc de „pohta ce-am pohtit-o eu", „Sânje din sânjele meu".

Iar de toate pentru (ne)toți - cu adnotări - Proverbe și cimilituri culese de M. Eminescu

- Ai găsit un sat fără câini și umbli cu mâinele-n șolduri. (România)
- Alta-n c..., popii!
- A murit înghesuit la pomană. (pesedistă)
- A poruncit câinelui, și câinele pisicii, și pisica șoarecelui iar șoarecele de coadă și-a atârnat porunca. (Guvernul Tăriceanu)
- Așteaptă ca porcul muchea toporului. (Văcăroiu)
- Așteaptă, murgo, să paști prundul. (Integrarea)
- Ia-te după muscă, că te duce la c...t. (la UE)
- Ia dintr-un sân și bagă într-altul. (Guvernul)
- Eu am fost ca tine, tu n-ai ajuns ca mine. (Tăriceanu și Năstase)
- Ia din c... și bagă-n gură, și păzea să nu te spurci! (Privatizarea)
- Ion, Ion, Ion,! Trei cuconi din Vavilon: Iliescu, Diaconescu, Solcanu.
- O vrei și lânoasă și lăptoasă și cu coada groasă, să vie și devreme acasă? (Adică Anca Boagiu sau Elena Udrea)
- Ochiul stăpânului îngrașă vita. (Nici o aluzie la prefectura capitalei)
- O mână pe alta spală și-amândouă pe obraz. (Pe Marko Belo)

- O dată vede naşul puţa finului. (Anticipatele)
- Unii gustă din lămâie şi altora le strepezesc dir
(Guvernanţii şi românii)

Vorbe de duh şi anunţuri anapoda

- Anunţ pe uşa unei tutngerii: Nu mai avem Carpaţi!

- Pe uşa unei croitorii de damă: Fustele se ridică seara...

- Organizăm chetă pentru fondul de milă în vederea înnoirii veşmintelor ziariştilor şi ziaristelor presei hunedorene. Nu vor beneficia cele de la „Cuvântul Confiscat" fiindcă nu avem vestimentaţie ungurească.

- Pe o etichetă alimentară: Brânză frământată de vaci;

- Vând partid politic, cândva mare, şi minge de rugby de pe vremea răposatului Avrămel Cocostel (traseist ca vai de el);

-Vând diplomă de doctorat în castrat purici, contra masterat la eco(gine)cologie, luat la Treibulane (fost Herculane);

- Văduvă: Reclam viol repetat în speranţa unei reconstituiri!

- Cedez loc discret pe DN7 contra angajare legală la Căpşuniadă. Prezint încredere ca recent reciclată în beciurile poliţiei şi la Bârcea;

- Oferim secretare rodate şi lubrifiate în primărie contra doamne urâte şi mironosiţe la prefectură. Schimbul se face prin intermediul SUBprefectului.

- Amice, nu te-am văzut de două săptămâni! - Am fost la biserică. - Ei, nu! Parcă nu erai purtat pe la altare. Şi ce ai

făcut acolo? - O săptămână m-am rugat să-mi vină logodnica, o săptămână m-am rugat să plece...

- Feri baci, întreabă judecătorul, de ce ai dat foc la cisternele cu motorină din gară?! - Eu respectat ordine, respuns de garnitur. Pe ele se se fi scris cu creta: Ase, Feri, de foc! Şi eu, dat foc!

- Dăm ore în particular unor parlamentari şi demnitari hunedoreni, gratuit, dacă dau în scris că sunt colegi cu Dumitru Dragomir şi Gigi Becali şi dacă răspund corect la întrebarea: Cine a scris „Capra cu trei iezi”, Ivan Turbincă sau Dănilă Prepeleac? Se pot prezenta şi foştii parlamentari.

Alianţa PSD - PRM sau cauza şi efectul

Ziceri colorate și leacuri de greață

- Bulă, de ce a dat Nero foc Romei?! – Ca să verifice capacitatea pompierilor.

- Bulă, ce meserii au oamenii care se nasc în zodia porcului? - Parlamentari!

- E atât de ocupat, încât doarme ca-n Senat.

- Dacă Gigi adaugă după primul exemplu s.s.m.d., înseamnă că a spus tot ce știa.

- Un canibal nu i-ar face nici un rău Monei... Muscă.

- Dr. Iliescu, de câte ori transpira în Senat, îi arăta cămașa șefului.

- Despre un tânăr deputat hunedorean: Deși are mult foc în el, mintea i-a rămas necoaptă.

- Iată ce-a făcut munca din noi", zice Dan Iosif din copac, arătând spre om.

- Privitor la alianța tacită PSD-PRM: O mână spală pe alta și amândouă rămân murdare.

- Senatorul Iorgovan a născut Constituția: - Mai bine avorta...

- Cine se scoală de dimineață, adoarme devreme în Parlament.

- Când porcul vine cu paiul în gură la Parlament, se strică... armonia.

- Încetul cu încetul... mătrășim bugetul.

- Dacă un parlamentar votează și pentru mărirea pensiilor altora, asta se întâmplă de 1 aprilie.

- Vecinătate: Să moară vecinul, ca să-mi rămână nevasta și capra.

☺ Bulă: Doamnă, eu nu mai pricep nimic din politică azi, iar mâine merg la vot. Marko Belo l-a f... pe Iliescu; azi Iliescu îl f... pe Marko Belo. Adică, ce fel de oameni sunt ăştia?! „– Sunt şogori, nu oameni”, răspunde profesoara.

☺ Auzind de statutul minorităţilor maghiare (secuii, ceangăii şi ungurii, başca ţiganii) lui Gheorghe Funar i-a sărit mărul din gât, precum Albei ca Zăpada, vrăjită de Cornelia Vadimia Teodora. Aşa a apărut pe posturile TV ca vajnic şi „regretat” luptător pentru supravieţuirea românilor în ţara lor. Eu am exclamat: „Funare, dezleagă-ţi gura/ Încleştată de Miţura”.

☺ Cameleonism de greaţă: După ce Iliescu şi PSDR-ul şi-au făcut din UDMR tovarăş de drum şi de guvernare, acum, când drumul a devenit cărare, îl acuză de trădare. Nici chiar aşa tovarăşe Mao-Ţe-Iliescu. Păi, nu mătăluţă ai creat „monstrul”, cu Caroly Chilaly şi Domokoş Gheza în casa unui alt bozgor din vechea nomeclatură comunistă, al cărei secretar ai fost?! Păcat că nu-ţi creşte nasul cât hlizeşte gura!

Meserii noi în România tranziției

COPONER = cumpărător și vânzător de cupoane date țăranilor, care, obișnuiți cu coceanul, nu folosesc hârtia.

TRASEISTĂ = tânără româncă și mai des rromă care își câștigă existența pe traseele drumurilor naționale sau internaționale, spre mândria și buna faimă a țării.

BULĂNDREANA = ziaristă la „bulădoreanul" și nu artistă la teatrul Bulandra.

SĂRAC = ins din categoria celor 90% dintre români, înscris în „Partidul Săracilor": fudul, când merge la vot, sătul de răbdări prăjite, după.

RĂSPOPIT = popă care face politică.

P...DAR = ins care comercializează sex.

GHENAR = trăitor din ghena de gunoi.

PIZDMĂRIȚĂ = secretară care ține loc de primăriță.

DISPONIBILIZAT = șomer binedispus.

PAPORNIȚAR = oltean sărac plecat în Ardeal cu papornița, ca să se întoarcă în Oltenia cu mașină.

FUTANGIU = un gigolo românesc.

CODIST = înlocuitor la cozile pentru medicamente compensate.

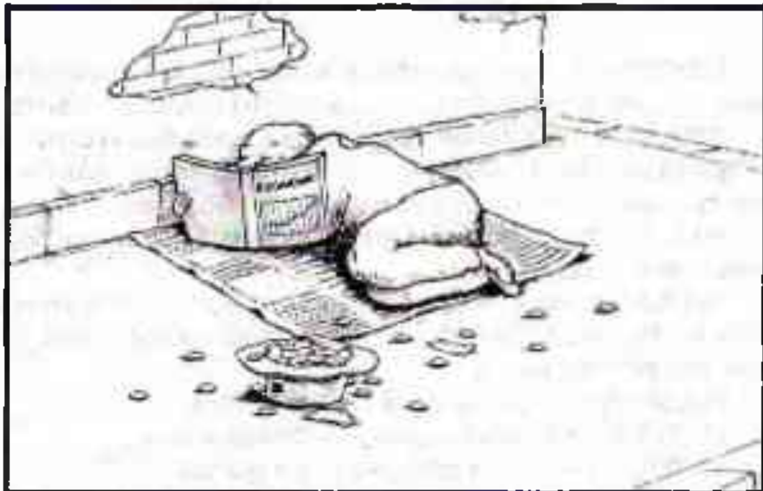
RROMVÂNZĂTORI = țigani deținători de certificate de producători.

MORMÂNTAR = preot vânzător de morminte cu oseminte.

PULICĂ = politician ajuns până la categoria de consilier.

Rrom jamaican = ţigan român, pe stadioane, pedepsite pentru discriminare la mărci de alcool.

RANCĂU = armăsar, vier, berbec jugănit numai de un ouşor (un fel de ady, de agafton sau Ilie)

Soarta omului de cultură, pensionat în România

La Țața Presa se zice, se aude, se crede că:

• Un ziarist nasol, şi la cap şi la subsol, întrebat până mai ieri unde merge aşa grăbit răspundea: La Voineasa (staţiune montană);întrebat astăzi, răspunde: la popa. Vine o vreme când toţi simţim nevoia să ne spovedim...

• ... actuala capitală a Ungariei este alcătuită din două oraşe despărţite de Dunăre: Buda şi Pesta. Dragă cititorule ardelean, să nu îţi închipui că ar fi vorba despre două cuvinte cu semnificaţii urâte la noi: buda (closetul) şi pesta (molimă la vite). Cea din dreapta Dunării, paremi-se, era numită peiorativ cândva, până la progromul împotriva evreilor, Iudapesta. Majoritatea populației era alcătuită de neamul care l-a dat pe Iuda, neamul... ales. Curvă istoria! D'apoi noi?!

• ... nu furtuna, ci pediştii au dat lovitura de grație Gorunului lui Horea. Pentru că la 11 septembrie curent Traian Băsescu, imitându-l pe Nicolae Ceauşescu (cum o şi face obişnuit, neam de tătari fiind amândoi) să planteze un pui de gorun. Peste ani, când istoria se va rescrie (corect, sper), un ghid la Sanctuarul Țebel va spune şcolarilor: Fiţi mândri! Acest gorun a fost sădit de un tătar; cel de colo, de un neamț, pe nume Ferdinand; a mai fost cândva unul, de unde a pornit răscoală un biet român. Cine îi mai ştie numele?!

• ... actualul prim ministru, cu nume de voinic, a avut patru neveste. Mă îndoiesc c-o fi român. Dacă ar fi fost vorba de Băsescu, mai treacă-meargă, el e tătar, tătarii au fost

bei, beii au avut haremuri. Biet românul are îndeobşte o muiere, dar şi în legătură cu aceea se roagă: Ţine-o, Doamne!

•... Radu Berceanu, care visează să ajungă al doilea om în stat, preşedintele Senatului, ar fi fost instructor de aeromodele la casele pionierilor din Târgu Jiu şi Craiova. Păi, să nu-i învăţăm iarăşi pe copii marşul triumfal al şoimilor patriei, „Noi suntem mândria ţării"?!

• ... actualui ministru al justiţiei, Monica Macovei, ar fi androgină din familia vestită a amazoanelor. Numai că asta se poate vedea la pat, dar nu şi în justiţie...

• ... triumviratul Băsescu, Videanu, Pogea are ca liant carierele de marmoră şi piatră, balastierele de pe Mureş şi Strei. Cimentat triumvirat!!

Perspective: OMAR HAISAN şi „serviciile secrete"

De ce mă bucur şi de ce mă întristez?

- Că s-au mărit manifestările sărbătoreşti şi comemorative cu soboruri de preoţi, pretinşi revoluţionari şi corupţi politicieni cu soboruri de preoţi, pretinşi revoluţionari şi corupţi politicieni; că la înmormântări slujeşte un popă obosit şi un cantor răguşit;

- Că de vreo 25 de ani nu am fost căutat cu „Iordanul"; că în locul acestuia vine cel cu citirea contorului la apă, la căldură, la gaz, la electricitate. Stai blând, mă sfătuişte un vecin. Curând va să plăteşti şi taxa pentru anii depăşiţi de vârsta pensionării;

- Mă bucură întoarcerea nevoiaşilor către biserică; mă întristează falsele sfinţiri: s-a astupat o groapă, s-a terminat un podeţ, un păcătos de fur a înălţat o troiţă, crezând că-l păcăleşte pe Dumnezeu, hop, şi popii, că dă bine la imagine; mă întristează scandalurile dintre preoţi şi enoriaşi, înmulţirea bisericilor (câţi preoţaşi abia şcoliţi, atâtea biserici în construcţie, iar mare parte din populaţie trăieşte în semibordeie);

- Mă bucură computerizarea şcolilor"; mă întristează dispariţia şcolilor de la sate şi procentul copiilor care abandonează şcoala;

- Mă bucur să aflu că milioane de români trimit miliarde

de euro în ţară, muncind ca robii ori ca negrii de pe plantaţii; mă întristează fenomenul deţărării, scurgerile de creier, devalorizarea câtorva generaţii, în perspectivă. Ce am fost şi ce am ajuns!;

- Mă bucură semnele coagulării unor partide doctrinare şi dispariţia celor de familie, de bloc de locuinţe, de stradă; mă întristează să constat că liderii lor sunt inşi de două piţule: Gigel, Guşel, Ciuhăndrel, tăricel şi chiar geonul, vai de el;

- Accesul femeilor în politică şi structuri economico-sociale; dar nu adevărul pronunţat de misoginul liberal Orban, adică mersul pe verticală, pe două picioare şi nu pe spate sau pe patru labe. Priviţi la televizor: vedeţi marfă de obor: daciana, lenuţa, lavinia, olguţa, plus „guristele" de meserie, tip Floarea Florilor sau Irina ciocoilor, dulănite şi proptite.

- Mă bucură că Dumnezeu ne-a dat o ţară, unde încap toate tristeţile; mă întristează că totuşi facem haz de necaz.

Baci Toader şi cei doi poli politici (interviu glumeţ)

R.- Baci Toader, ai auzit de cei doi poli politici care se conturează în politica românească, polul stâng şi polul drept?

Baci Toader – D'apăi! Că nu-s nărod! Polul Nord şi Polul Sud. La nici unul nu se poate trăi, că-i tare frig. Care vasăzică Iliescu şi cu Roman merg spre Polul Nord; Băsescu şi Tăriceanu, spre Sud. Da' nevastă-mea zâce cum că e vorba despre treaba cu leul şi scumpirile ce ne aşteaptă, adică tot ce am agonisit, toată penzia asta ca o pomană nu face doi poli...

R. – Nu despre asta e vorba, baci Toader, ci despre stânga şi dreapta...

Baci Toader – Păi, aşe zî, neamule ! Noi, românii, suntem dreptaci de felul nostru; după cum se arată la televizor, americanii şi inglezii sunt stângaci, numai că în politică lucrurile nu se prea potrivesc. De la o vreme, de când muierile abraşe se duc la căpşuni la capătul lumii, bărbaţii fac treaba aia, de-i zice onanie, cu dreapta. Asta până i-o durea cotul şi-or trece pe stânga. Că ştii bine şi matale, Iliescu e specialist la treaba asta, iar biblicul Onan a fost un unchi îndepărtat al lui Petre Roman.

R. – Baci Toader, tot n-ai înţeles. Să zicem că Iliescu e polul stâng, iar Băsescu polul drept...

Baci Toader – Aşa mai vii de-acasă. Unul cu rama,

altul cu cana. Da' pe amândoi i-aş congela la Poli.

R. – De-o fi cum se zice, matale cu care votezi?

Baci Toader: - Eu mi-s dreptaci, da' când fac bătătură o iau cu stânga, că-i mai odihnită. La urnă, însă, m-am învățat minte: dau cu stânga peste dreapta, cu dreapta peste stânga, însă buletinul de vot îl păstrez, că la privată mi s-or gătat cocenii"

Rostiri şi răstălmăciri

- PSD-ul e o barcă la care bătrânii vâslesc, iar tinerii mimează.
- Pe cât hămăie şi se smucesc, pe atât de neajutoraţi s-ar simţi tinerii căţei ai partidelor dacă li s-ar da drumul din zgardă: prin lesa întinsă ei simt de fapt ocrotirea stăpânului.
- Câte femei nu se ridică pe propriile picoare cu ce au între picioare...
- Mă uit la Victor Ponta, zice o babă. Finuţ, frumuşel... Aşa or fi toţi viitorii strigoii?
- Ce-şi spune calul când se plesneşte de Mona? ... Dii!
- Cocosmine, ce este entuziasmul? – Momentul când nu te poţi opri.
- Linişte. Închipuiţi-vă ce tăcere s-ar lăsa în Parlament dacă aleşii noştri ar spune numai ce ştiu!

Proverbe româneşti... răstălmăcite (după Mihai Eminescu)

☺ Ia-te după Musca (Mona) şi te duce la c..t.

☺ Ia dintr-un sân şi bagă într-altul (Guvernul).

☺ Adrian Năstase către Băsescu: „Eu am fost ca tine, tu n-ai ajuns ca mine”.

☺ Pentru Ion Dan Popescu: Ia din c... şi bagă-n gură, şi păzea să nu te spurci!

☺ În România postrevoluţionară izvoarele curg în sus.

☺ Sfat pentru Adrian Năstase: Ouăle cu buci nu se roşesc.

☺ Sfat pentru Ion Iliescu: Ochii care nu se văd se uită.

☺ Tăriceanu şi miniştrii săi: Olăcar de cai şchiopi.

☺ Alternativa Geoană: Ori caftan până-n pământ, ori ştreangul de gât.

☺ Lupta Alianţei cu Opoziţia: Orbii şi şchiopii împotrivă s-au pus.

☺ Învăţătura politicianului: Opinca din piele groasă se face.

☺ Băsescu despre gvernanţi: O sută de bice la c..., dar nici unul la c... nostru.

☺ Concluzie despre trădare: O dată vrură ovreii să călătorească, şi se-ntâmplă să fie sâmbătă.

☺ Condiția Elenei Udrea: Unul o ține şi altul o mulge.

☺ Lustrație: Unii gustă din lămâie ş-altora li se strepezesc dinții.

☺ Băsescu şi Tăriceanu, ca oala şi Țucalul, tot dintr-un lut amândoi.

☺ Minte la Becali cât glas la un peşte.

☺ La Mădălin vorba lungă şi-n zadar, de şiret şi de flecar se-nțelege a fi dar.

☺ O vorbă înțeleaptă din bătrâni pentru cei cu privatizarea: Lesne vinzi, anevoie cumperi!

☺ Ascultă, Vadime: Pe vrăjmaşii țării tale ai tăi vrăjmaşi să-i socoteşti.

☺ Apropo de intrarea în UE: Vremea porunceşte, vremea rabdă, vremea săvârşeşte ceea ce nici nu gândim.

☺ Gura lui Vadim numai pământul o astupă

Gigisme
(Vorbe de duh răstălmăcite)

☺ Gigi Becali înapoiază la bibliotecă o carte luată cu douăzeci de ani în urmă: Sunt un cititor care citeşte mai încet...

☺ Gigi: Doamna bibliotecară, în cartea asta am găsit o bancnotă de o sută de lei. Nu mai aveţi şi alte cărţi de acelaşi autor?

☺ Ascensiunea lui Gigi Becali, explicată la psihiatru:

– Domnule Becali, povestiţi-mi în ordine cronologică cum s-a întâmplat. Ce a fost la început?

– La început am creat cerul şi pământul... După aceea au început problemele!

☺ Pavel Dan, regizând rolul lui Becali:

– Important este să trăieşti intens rolul. Când începi să-l sugrumi pe Mircea Goană, gândeşte-te că-i rapidist.

☺ Amicul către Gigi: Am auzit că te cultivi pentru când vei fi preşedinte. – Da, învăţ engleza, franceza şi algebra. Deocamdată îmi e greu să spun „bună ziua" în algebră.

☺ Spune-mi cât „gigeşti" ca să-ţi spun cât citeşti!

☺ Meme, către Gigel: „Şefu, aş vrea să merg la înmormântarea lui Ion Iliescu. Îmi dai voie?" „– Cum să nu! Cine nu ar vrea să participe la o asemenea festivitate!"

☺ Gigi, dus de Pavel Dan la o expoziție. Becali își dă cu părerea: – Dacă asta e artă, atunci eu sunt un idiot! „ E artă! exclamă... gurul.

☺ Gigi vine doldora de euroi de la o licitație de terenuri intravilan. MM întreabă, uimit: – De unde ai câștigat atâția euroi? – De la o licitație. – Ai câștigat-o? – Nu, am... organizat-o!

☺ Gigi la ceasornicar: – Vreau să-mi reparați acest ceas. – Rămâne în urmă? – Nu, însă din zece minute iese cucul și mă întreabă cât e ora.

☺ Curiosul, către Gigi: – Ce studiezi atât de concentrat? – Geografia. E important pentru când voi fi președinte. – Poți să-mi spui unde este America pe hartă? – Desigur! La pagina 53.

Ziceri, cu adresă

☺ Lui Mădălin Voicu: „Decât un an cioară, mai bine o zi şoim."

☺ Gigi Becali: Ca o umbră de măgar, ca un lucru de nimic (adică prost de tot).

☺ Cum să vadă Băsescu adevărul?! – Adevărul e ca... ochiul, cum îl legi, nu-l mai vezi.

☺ Vadim Tudor: Ca oul, nu poate sta în cur până nu-l vei sparge.

☺ Băsescu ar trebui să cunoască vorba din bătrâni: Omul, ca o băşină ce e plină de vânt şi tot vântul o sparge...

☺ Opera politică a lui Traian Băsescu e „scrisă pe ghiaţă până dimineaţă".

☺ Aliaţilor cu UDMR din „Alianţa DA": „Şi coada securii face rău pădurii".

☺ Orbul (P.C.) îşi caută doctrina în aria cu paiele, şi surdul (PNG) îl povăţuieşte unde sună.

☺ Guşe crede că, dacă a înghiţit un ac, va să scoată un fier de plug.

☺ Statul român şi privatizarea: „A dat spuza şi a luat cenuşa".

☺ Vorbi Cosmin la... Senat, că doar de-aia-i... deputat.

☺ Guvernul Tăriceanu şi... pacea socială: „Apa lină

mult te-nşală".

☺ Ministrul Învățământului: Ieri era troacă, azi e Hârdău...

☺ Mutarea Elenei Udrea de la Capitală la Cotroceni: „A sărit din lac în ... puț(ă)"

☺ Despre activitatea parlamentarilor: „Azi am plecat şi mâine cât mai avem?"

☺ Disputa Băsescu - Tăriceanu: Ia-l de pe mine, că-l omor.

☺ Guvernările postdecembriste: „Ia puiul şi cacă-te-n cuib."

☺ Sfat pentru Adrian Năstase: „Oăle cu b... nu se roşesc."

☺ Laviniei Şandru: O viață-n p-liță şi-alta-n Ialomiță...

☺ Sfat pentru T. Băsescu: „Ochiul (sănătos) stăpânului îngraşă calul"

☺ Politicianului Ion Iliescu: „Omul dacă-mbătrâneşte, pune-i paie şi-l pârleşte"

☺ *În loc de sondaje (sfat pentru politicieni)*: „*Uită-te la obraz şi mă-ntreabă de necaz; uită-te la față şi mă-ntreabă de viață*."

☺ Constatare privitoare la starea civilă a unor tinere *parlamentare*: „*Unul o ține ş-altul o mulge*."

☺ Monei Muscă: „Ai îmblat cu mâța-n sac, dar acum ți s-a înfundat.".

☺ Lui Emil Constantinescu, apropo de tratatul cu Ucraina: „Ai dat spuză şi ai luat cenuşă".

☺ Lui Ion Iliescu, azi: A vorbit şi nea Ion, care crede că e om.

☺ *Lui* Dan Voiculescu: „Aleargă după iepuțe cu carul".

☺ *Lui* Cosin Guşe: „Alta-n c... popei."

☺ Lui Adrian Năstase et Tărtăşeşti: Am o soră ca o

doamnă şi-un cumnat... Cloabă-mpărat.

☺ Lui Viorel Hrebenciuc, fost şef de campanie electorală: „A mâncat leurdă şi ist timp îi pute gura."

☺ Apropo de Alianţa DA în sondaje: „Apa lină mult tenşală."

☺ Lui Tăriceanu, apropo de reducerea numărului de secretari de stat: „A poruncit câinelui, şi câinele pisicei, şi pisica şoarecelui, iar şoarecele de coadă şi-a atârnat porunca."

☺ Alianţei de la guvernare: „A tunat şi i-a adunat."

☺ Guvernul Tăriceanu: „Aşteaptă ca porcul muchea toporului."

☺ Băsescu şi România: „Iapa mea, moşia mea."

☺ Apropo de „lustraţie": „Ia-te după... mona, că te duce la c...t"

☺ Să trăieşti trei zile cu cea de ieri este egal cu o zi din epoca Băsescu.

☺ Cine se scoală de dimineaţă sapă groapa altuia şi cine sapă groapa altuia departe ajunge!

☺ Zi-i urâtului că-i frumos, prostului că-i deştept, păcătosului că-i sfânt şi cată să-i mai ajungi cu prăjina la nas (sau Văcăroiu, Mitrea, Timiş? zice un amic, iar eu replic: De ce tocmai ei?)

☺ A te face luntre-punte până treci pragul electoral.

☺ A câştiga la făină şi a pierde la tărâţe sau a câştiga la Bucureşti şi a pierde la Strasburg.

☺ România victimizată pentru holocaust: acarul păun...

☺ Apropo de moralitatea în politică: astăzi Gheorghe Funar, mâine Ghiuri Fiunar.

☺ Relaţiile istorice dintre România şi Ungaria se exprimă prin butada: a călări şi a fi călărit.

☺ A râde ca o franzelă. N-ați observat că de la o vreme în România nici franzela nu mai râde?

☺ Blestemul lui Ceauşescu pentru Iliescu: Să-şi vadă opera.

☺ Cică pasiunea de colecționar a lui Năstase de la bunica sa, țiganca din Tărtăreşti, care strângea răze (cârpe), vine. Aşchia nu sare departe de şatră...

☺ Cică Iliescu, atunci când l-a uns pe Năstase, a folosit cuvintele lui Mihai Viteazu, uşor schimbate; în loc de pohta... Sânje din sânjele meu!

☺ – Las averea, ca povară, de te mai măriți o dată.
– Cine crezi că se însoară c-o „primară"-mpovărată?

☺ – Iară ceri audiență? Ce crezi tu că poa' să-ți dea?
– Eu nu cer un lucru mare, îi cer doar demisia.

☺ – Hai la noi, la Pereme, şi te-om face om de-ndat!
– Aş veni, de bunăseamă, dar mi-i scârbă de rahat...

☺ Sfat: De-ți iei soț un cărturar, nu devii cărturărească.
– Am făcut proba cu unul şi-acu, uite,-s preoteasă.

☺ Badigardul ştim noi cui: – Ce fac eu în timpul liber nu e treaba şefului!
– Poți s-o faci, Bibane-n spumă, dar nu cu nevasta lui!

☺ – Ai văzut-o pe Ionica în amor c-un deputat?
– Am simțit-o pe spinare, fiindcă eu eram sub pat...

Hu..., mor!, de „greaţă politică”
(răstălmăciri după Gh. Niculescu din Uricani)

Soţia: Rar te văd, dragă bărbate, ce păzeşti tu icişa?
Primarul: Păzesc primăria, dragă, să n-o fure careva!

– Domn' primare, zi-mi, lupoaica dă şi lapte dacă-i cei?
– Dă, moţane, şi coraslă, dacă-i vorba de... căţei.

Soţia uitată: Ai fost mereu lângă mine cât ne-a fost viaţa grea.
Baronul: M-am ajuns, bre, nevestico: ieri a fost, mâine... era.

Învăţătoarea: – Bulă, dragă, tu nu scrii? Trece ora în zadar.
Bulă: – Ce, sunt prost să mă cultiv?! Vreau s-ajung parlamentar.

Curiosul: – De ce-i spui, la despărţire, hai, drum bun, la şeful tău?
Subalternul: – Dacă stă pe la serviciu o să fie şi mai rău.

Sofism de tranziţie:
– Subalternii te imită, deşi n-ai evoluat...
– Maimuţa imită omul. Eu aşa am învăţat.

Discuție între un sătean din Brănişca şi unul din Ilia:
Br: – Prost primar, însă al vostru mi se pare şi mai mare...
I: – E normal! Al nostru are şi studii superioare!

Sfaturi:
– Dacă mă-ntâlnesc cu Mitiş zici să fiu, atent, viclean?
– Da, fiindcă ține locul de „jurnal american”.

Răstălmăciri haioase şi lovituri la oase

„Dinu Năstăşică” sau „Ciocoii vechi şi noi”, roman social cu două episoade – slugoi şi ciocoi – şi zece capitole din care aflăm că ce naşte din pisică, scârnă mănâncă şi că rromul rromânesc nu-i ca romul cubanez.

(Nicolae, nu „ni o lae”, Filimon)

„Când voi lovi o dată eu cu barda / Mafia asta are să dispară / Şi-o să vedem atunci, întâia oară / Că ne-a condus rrom şi-un pui de cioară.”

(După Mihai Beniuc)

„De voi ajunge cândva pesedist / Pe Mitrea o să-l mut la Cotroceni / Şi-o să aştern o sută de pomeni / C-am fost şi eu, o zi, sindicaliste. / Pe Ady Rect l-oi pune preşedinte, / Din vechi consilieri refacem „banda”; Iar Maidanezia se va numi numi de acum Curlanda.”

„Din Scatiu, Tănase uns în viciu / A procreat al Dinu, cu numele Patriciu: / Ciocoi miliardar, ehei, cu leul greu / Cum bine din lectură mi-aduc aminte eu. / Duiliu Zamfirescu, cel care l-a procreat. / Ştiind ce va ajunge / Degrab l-ar fi-necat / Sau, bănuind ciocoiul, nu l-am fi botezat.”

„Mor...omeții prin piețe, / Mor... omeții prin Ardeal, / Însă nasc la mort trei vii / În olteanul areal. / Vin oltenii valuri, valuri / Cu zaibărul și pelinul / Dinspre răsărit e vuiet: / Moldovenii vin cu trinu. Ardealul, suflet mare și supus / Lasă casă, lasă masă și se cară în Apus." *Consecințe: uite-așa și tot așa / Țara va ajunge mâine Rromaidanezia."*

Ori de câte ori îl văd la televizor pe Miron Mitrea am senzația că îl văd într-unul din primele chiciuri-filme pe Mitrea Cocor, personajul lui Mihail Sadoveanu: noul chip de țăran sorogat, egal noul chip de sindicalist, ajuns ministru. Se pare, însă, că Miron, soi de Cosma, este produsul unei încrucișări făcute de Pavlov: a încrucișat câinele cu porcul și a ieșit activist sindical: latră ca un câine și se îngrașe ca un porc.

Pădurea spânzuraților sau... Guvernul Tăriceanu. Ei, miniștri, niște spânzurați de funcții (în loc de funii), el, Apostol Bologa, condamnat de unguri, neînțeles de români. Nu știm cu stă cu Iloncile, care să-l consoleze pe ultima și problematică postată a guvernării. Măcar Bologa a acceptat ștreangul, împăcat cu gândul că a încercat să dezerteze la... români.

Capra cu trei iezi, sau Guvernul Tăriceanu. Capra: biata țară; iezii: PNL. PD. PUR; țapul? Udemereul. Îi mârlește pe toți, fără să țină seama de rol de doctrină. De aici expresia virilă: „marcobelomârlitul".

„Mara" sau „marasmul culturii române". Dacă, până mai ieri, o suzană sau o firuță, puneau agoniseli pentru cultură în trei săculeți, de mâine, se va pune cenușa „fetei moșului", alungată de acasă, ca și „cultura" din Românilor. Auzi, soluție monamuscală, adică de iresponsabilitate totală: Pencă niște

şe-fuleţi, mai locali, mai de judeţ, la „Festivaluri de folclor" făceau chiolhanuri de obor, se desfinţează Direcţiile de Cultură şi înfinţeaţă cele de „Conservare a inculturii". Doamna Mona, v-am cunoscut personal. Nu pot să cred că aşa gândiţi dumneavoastră. Înlăturaţi slugoii lui Răvzan - becul din Tavan, care s-au mai ţinut şi de „cosoniade", şi ve-ţi gândi liber ca un liberal!) Cum adică? Ce se va întâmpla cu aşezămintele culturale săteşti, cu bibliotecile?! Le conservăm. În ce?! În terciul de teamă şi nebăgare-n seamă cu care au stat până acum în guverne toţi miniştri culturii!?

Vorbe de duh şi ziceri cu năduf

☺ Clocănitul,redactorul şef al unor foițe ale vitelor de pripas, povesteşte cum a debutat în jurnalismul bucureştean:
- În prima lună n-am reuşit să fac rost de bani decât pe patru articole.
- Dar nu e de loc rău pentru un debutant, observă interlocutorul.
- Da, dar nu erau ale mele: celularul îl furasem de la Roşca Stănescu, ceasul, de la Cârstolu, ghiulul, de la Doru Braia, şi stilul de a turna, de la Victor Niță.

☺ La spital soția îl vizitează pe Traian Băsescu, victima gardului de la Cotroceni. Un ziar de pe măsuță îi atrage atenția:
- Vai, dragă, exclamă mirată, numele tău apare şi aici schilodit.

☺ Anunț în "Replica": Redactorul nostru şef, Fănică Fărăfrică, a rămas fără adăpost. Mănâncă orice, inclusiv rahat.

☺ Publicitate: Douăzeci şi opt de mii de oameni citesc Bulădoreanul ținandu-1 cu capul în jos. Dintre aceştia, jumătate (din cât a rămas) îl citesc la W.C.

☺ Telegramă semnată Şorlina: Domnule Timişitul, vă rog să-l învoiţi azi de la ziar pe Mirciulică, fiindcă măcelarul e bolnav şi porcul trebuie tăiat.

☺ Recorduri la un june cotidian Hunedorean, titrate publicitar: „Redactorul nostru-şef este femeie, încă; Ea şi-a ţinut echilibrul pe Zidul Chinezesc asistată de Mircea cel Bătrân (în mandate); deţine recordul Devei la număr de pistrui şi la carate: sparge patru căsnicii, cu riscul de a suporta patru pulane de la badigarzii deveniţi jendari; mănâncă un coş de fursecuri la o singură conferinţă de presă; deţine recordul de timp la stat capră fără senzaţia de... lepădat (a se înţelege greaţă); e pertu cu preşedinţii şi primarii, mai puţin cu prefectul, care nu suportă băgăreţe-sculăreţe.

☺ Din „Bulădoreanul": Redactor vindecat. Am petrecut două săptămâni la Zam şi m-am simţit ca în redacţie, pe vremea lepădatului.

☺ Din „Replicat": Centrul Devei e un bulevard liniştit cu câini şi copii care merg pe biciclete.

☺ Ţonitul se duce la mentorul său, dr.Adormireaînsenat: Sufăr de anchiloză progresivă. Daţi-mi un sfat. „- Trebuie să cari lucruri mai grele decât geanta lui Vaida, cum ar fi două găleţi pline cu apă." „- Aşa voi face, dar trebuie să fierb apa în prealabil?" „Dacă nu ai prealabil, poţi s-o fierbi în lighean"

☺ Pe o terasă un client citeşte „Cuvântul Confiscat" şi deodată îl mototoleşte: „Acest ziar este de necitit!" „- De ce vă plângeţi?, intervine cineva de la masa vecină. Eu trebuie să-l citesc zilnic şi în întregime. Sunt corector."

☺ **Ședință** de partid la PSD Deva. Punct din ordinea de zi: Învățați, învățați, învățați! **Dr. Iliescu: - Țonit**ule, ce știi despre **pământ?**

„- **Pământul** stă pe un elefant."

- Și elefantul pe ce stă? **Răsp**unde rusu:

- **Elefantul stă pe** o broască țestoasă!

- **Și broasca ț**estoasă pe ce stă? **Se înghesuie la răs**puns cloconelul:

- Pe **o altă broască țestoasă**...

- „**Ș**i broasca asta pe ce dracu stă!?", urlă doctorul exasperat.

- **Există o infinitate de broaște țes**toase!, dezleagă Horvat dilema.

☺ - Petrică, am auzit că umbli pe la biserici greco-**catolice** și pe la **mănăstiri**. Ia, spune, când se bucură un pastor că nu e însurat?

- Când cunoaște, ca mine, o femeie.

NOTĂ: Cine se recunoaște în personajele de mai sus, e țonit, deci e cam dus (cu pluta spre Apus).

Decăderea unui neam (în loc de postfaţă)

În ultimele trei decenii ale secolului al nouăsprezecelea România se pritocea, din mers, încercând să „implementeze" sub Carol reformele lui Cuza şi să păşească pe calea dezvoltării moderne (tot un fel de „intrare" în Europa). Relele care măcinau ţara erau cele de acum, la temelia lor stăteau năravuri şi moravuri care ţin de zestrea genetică ţigănită a românilor, care au convieţuit în proces de corcire cu hunii, gepizii, avarii, bulgarii, vandalii şi tătarii vreo 600 de ani. Originea daco-romană e doar iluzie, pe care au luat-o peste picior cronicari precum Semeon Dascălu şi Misail Călugărul, stârnind mânia de „român", a la Funar şi Vadim, a lui Grigore Ureche.

Relaţia Carlistă, liberalo-conservatoare a guvernanţilor cu presa, era cea de astăzi, başca cenzura. Ca să apară, „Ghimpele" îşi schimba mereu numele. Noi nu îl vom schimba, deşi doar după trei numere devenirăm inamicul public nr. 1, urât mai acatării de Ţaţa Presa. Atunci, în romanul - eseu „Geniu Pustiu", Mihai Eminescu punea în gura eroului său, Toma Nour, alias Avram Iancu, ideile pe care le-ar proclama şi astăzi despre libertate, dreptate, demnitate, cosmopolitism, lichelism, iubirea de străini şi luptele intestine care ne măcinau atunci şi ne macină de 15 ani. El vorbeşte cu aciditate caragealiană despre trădări şi trădători, despre

istorici care nu cunosc istoria neamului, despre scriitori şi jurnalişti agramaţi. În planul moravurilor, diatriba demască divorţul, adulterul, prostituţia, cu vehemenţa din „Scrisoarea III": „ ... o generaţie de amploiaţi..., de semidocţi..., de politicieni care calculează cam peste câţi ani or veni ei la putere..., despre tineri care cunosc mai bine istoria Franţei decât pe cea a României ..., despre inşi care îşi urăsc ţara mai mult decât străinii şi o privesc ca pe un exil", încât se miră că românii nu au migrat cu toţii. Aşa scrie el o carte despre cădere, căderea în care suntem acum, căderea în condiţia umană, căderea în dezamăgire şi nihilism, căderea în mizerie fizică şi morală.

Căderea unui neam de oameni care plânge trei luni rătăcirea unei fufiţe în Irak şi moartea unui boiernaş bizantin.

Autorul

Băsescu, deservit de PNL, PC şi UDMR

Băsescu, Udroaia şi Săftoaia

